

คชฉกนบพิเคน

JA

7745

175

2577

৩৭

พานาทราย
ทางประการ
พงษ์

ของกิตติภาพประการ
คือมนุษย์ประดิษฐ์
ระบอบการปกครองขึ้น

บทกวี

12 กุมภาพันธ์ 2561

ฉบับพิเศษ

แทนฉบับที่ ๔

.....
มันช่างมาหาเรื่องโง่เขลา ผมอยากจะเจอหน้าเหมือนกัน ผมเจ็บใจอะ
ผมเจ็บใจจริงๆ ชาวของเสียหลายยังไม่พอมีลูกหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์
เป็นคนส่งเสบียงอาหารให้คอมมิวนิสต์
ผมหาเรากินค้า หาเขากินค้าอยู่แล้ว เหตุใดจะส่งไม่ให้คอมมิวนิสต์กินอีก

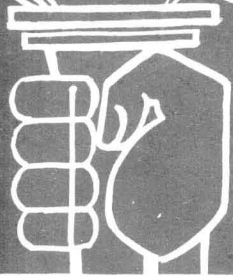
มีคนกล่าวหาว่าชาวบ้านนาทรายเป็นคอมมิวนิสต์
มันเป็นที่จริงไหม ไม่เห็นมีใครเป็น มันก็อยู่บ้านกินหมาก
ไอคนที่อยู่ป่าก็ไม่เห็นบอกว่ามันไปอยู่ป่า แคบอกว่าเป็นทำงาน
กลับออกมาตอบตัวกับ "เจ้านาย" ถึงบอกว่าไปอยู่ป่า
ทำไมไม่ฆ่ามันให้ตายอย่างคนที่ เป็นคอมมิวนิสต์นะ
ไอคนที่อยู่บ้านทำไมถึงจะขี้เขลา ใส่ร้ายป้ายสีเขา
ทั้งๆคนที่เขาเป็น เขาก็บอกว่าไม่ไ้เป็นอะไร
คนที่ เป็น นอนหัว เจ้านายก็ว่าเขาคือคนหลงผิด
ถ้าอย่างพวกผมอยู่กับบ้านก็หาว่าเป็นคอมมิวนิสต์เลยใจไหม

ไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดอะไร พวกผมพร้อมแล้วที่จะเผชิญหน้า
ยอมตาย ยอมทลายเพื่อความยุติธรรมครับ.

.....

ศูนย์

เพื่อเอกราช
และ
ประชาธิปไตย

"ศูนย์" ฉบับพิเศษ แทน "ศูนย์" ฉบับที่ ๔

ขนต์

๔

แรงสะท้อน

๔

ลำดับเหตุการณ์กรณีเผาบ้านนาทราย

๖

สัมภาษณ์ชาวบ้านนาทราย

๒๔

วิเคราะห์เหตุการณ์บ้านนาทราย กองบรรณาธิการ

๓๐

สัมภาษณ์ จ.ส.อ. ทรงธรรม ปัญญาดี

อดีต สส. เชียงราย

กลอเดีย รอสส์

๔๐

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการร่าง

รัฐธรรมนูญ ของนายปรีดี พนมยงค์

๔๒

สัมภาษณ์ ๑๒ กบฏศิลป์

กองบรรณาธิการ

๕๘

ลงท้าย

๓๕

กองบรรณาธิการ: นายอานวยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงษ์

นายพรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์

น.ส. ไพจิกร ไหลสกุล

กองจัดการ: นายสุเมธ สุวิฑูเรศเสถียร

น.ส. อภิญญา บุรณะพงศ์

ฝ่ายศิลป์: นายพีรศิลป์ โยธาศิลป์

บรรณาธิการ

ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา: นายประเดิม ดำรงเจริญ

เจ้าของ

ผู้ผลิต: ฝ่ายเอกสารและสิ่งพิมพ์

โครงการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

สำนักงานชั่วคราว: ๑/๕ ถนนราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

โทร. ๒๒๕๕๕๕

พิมพ์ที่: บริษัท บพิธ จำกัด (แผนกการพิมพ์)

๖๖ ถนนราชบพิธ กรุงเทพมหานคร

โทร. ๒๒๕๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๑๓

ปก: สุรพล วัฒนกุล

ถ่ายภาพ: พงศ์ศักดิ์ แยมเกสรหอม

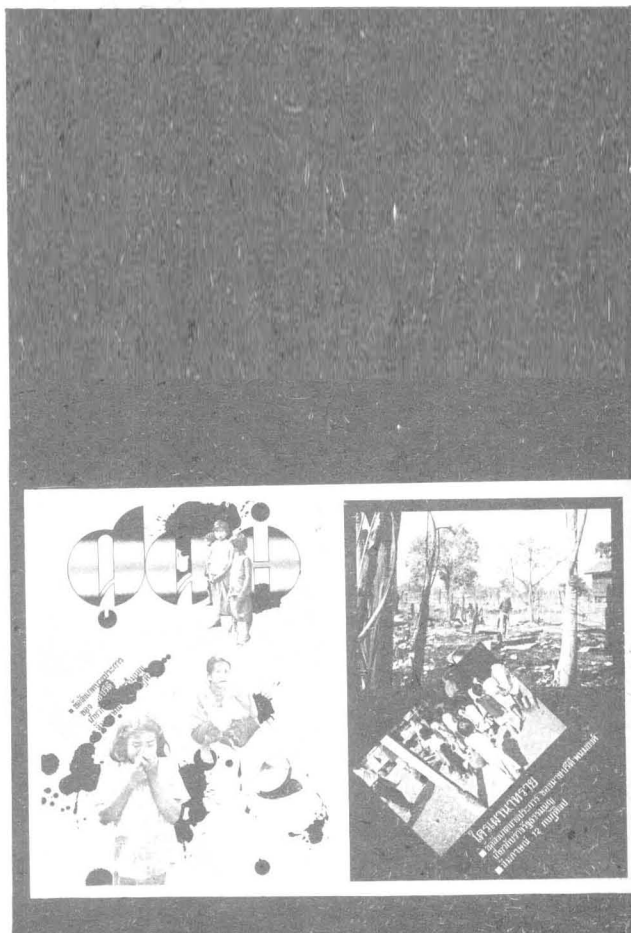
: พลชัย เหล่าทวีผล

ภาพประกอบ: พิจารณ์ ตังค์ไพศาล

จัดรูปเล่ม: สุรพล วัฒนกุล

: พิจารณ์ ตังค์ไพศาล

: พีรศิลป์ โยธาศิลป์

PRIDI-PHOONSUK

ปรีดี - พูนสุข พนมยงค์

www.pridi-phoonsuk.org

ChangeFusion OPENBASE.in.th

เนื้อหาทั้งหมดใน OpenBase ถูกเผยแพร่ภายใต้สัญญาอนุญาต Creative Commons Attribution-NonCommercial-Share Alike 3.0 Unported License ท่านสามารถนำเนื้อหาทุกชิ้นไปใช้และเผยแพร่ต่อได้ โดยต้องอ้างอิงแหล่งที่มา ห้ามนำไปใช้เพื่อ

การค้า และต้องใช้สัญญาอนุญาตชนิดเดียวกันนี้เมื่อเผยแพร่งานที่ดัดแปลง เว้นแต่จะระบุเป็นอย่างอื่น

“ศูนย์” ฉบับพิเศษเล่มที่กำลังถืออ่านอยู่นี้ หน้าขึ้นมากกว่าเดิม ๑๖ หน้า แต่ยังขายในราคาเดิม เพราะเราตั้งใจที่จะทำให้อ่าน ผู้อ่าน ผู้แสวงหาความจริงได้เข้าใจอะไรอะไรได้ดังนี้

“ศูนย์” ได้ส่งผู้สื่อข่าวไปยังบ้านนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เพื่อไปดูสภาพข้อเท็จจริงว่า “ใครเผาบ้านนาทราย” และนำมาให้กอง บ.ก. วิเคราะห์ให้ท่านได้เข้าใจ ทั้งยังได้ถ่ายภาพสภาพหมู่บ้านหลังเหตุการณ์แล้วมาให้ท่านดูเป็นหลักฐาน เอาท่านให้ชัด ๆ ให้รู้แน่เห็นจริงเสียว่า ใครเป็นผู้บริสุทธิ์ และใครทำไม่ถูกไม่ควร มิใช่จะปกปิดรักษาหนีอยู่บ้านจนแผ่นดินจะเดือดเป็นไฟอยู่แล้ว

“สัมภาษณ์ ๑๒ กบฏ” ให้ท่านทราบว่าการตีพิมพ์ของไทยปัจจุบันเป็นอย่างไร ทำไมอาจารย์ทั้ง ๑๒ ท่านที่ให้สัมภาษณ์แก่ “ศูนย์” จึงคิดและเริ่มการเคลื่อนไหวที่จะเปลี่ยนแปลง คุณให้ชัด ๆ ว่าอาจารย์เหล่านั้นคิดที่จะกระทำในสิ่งที่ถูกต้องไหม มีความเห็นเช่นไรต่อการเมืองการศึกษา และระบบราชการในระบบการเมืองปัจจุบัน ฯลฯ แล้วท่านก็พอจะได้คำตอบว่า ทุกวันนั้นมหาวิทยาลัยศิลปากรอันสร้างขึ้นมาจากหยาดเหงื่อ และแรงงาน ของคนทั้งชาติที่ถูกแบ่งปันไป ในรูปภาษีเพื่อการได้รับการศึกษาสูง ๆ ของเขาเหล่านั้น มีความคิดอย่างไรต่อสภาพสังคมปัจจุบันและต่อประชาชน

“ข้อสังเกตบางประการ ของนายปรีดี พนมยงค์ เกี่ยวกับการรื้อรัฐธรรมนูญ ๒๕๑๑” ศาสตราจารย์ ปรีดี พนมยงค์ ได้ส่งมาถึง “ศูนย์” โดยตรง คงจะให้ท่านผู้อ่านได้ทราบความเป็นจริงของร่าง รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ล่าสุดนี้ขึ้น ให้ทราบถึงเจตนารมณ์ที่ซ่อนอยู่หลังคำขวัญ ๆ คงจะให้ประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านมากพอสมควรทีเดียว

สำหรับเล่มพิเศษนี้ คอลัมน์ประจำเราได้ตัดทิ้งออกไป เพื่อที่ท่านจะได้อ่านทั้งสามเรื่องอย่างเต็มอิ่ม ขอเชิญพลิกเข้าไปลิ้มรสได้เลยครับ.

“ศูนย์” ได้รับจดหมายที่แสดงความกังขาเรื่องนาทราย ทั้งแสดงความคิดเห็นหลายฉบับด้วยกัน และกรณีนาทรายนี้ “ศูนย์” ถือว่าเป็นการเริ่มทำลายรูปแบบการปกครองประชาธิปไตยที่มีมาในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ทาง “ศูนย์” จึงมีมติจัดทำฉบับพิเศษขึ้น และก่อนหน้านั้นก็ได้ให้บรรณาธิการ “ศูนย์” เดินทางไปนาทราย สถานที่เกิดเหตุเพื่อดูสภาพข้อเท็จจริง ดังนั้น “ศูนย์” ฉบับนี้ก็จะประมวลข้อเท็จจริงทั้งหมดทั้งจากฝ่ายราชการ และชาวบ้าน มาให้ท่านพิจารณาตัดสินดูว่า ใครเผาบ้านนาทราย

ข้อเท็จจริง

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

เรื่อง ข้อชี้แจงข้อเท็จจริงบางประการ เรื่องนาทราย
เรียน บรรณาธิการ หนังสือ “ศูนย์”

การที่จะนำข้อชี้แจงมาลงจะ, ความบริสุทธิ์ในสิ่งที่ตนเองได้ทำโดยใจสำนึกถึงสิ่งอันควรเสียดทานนอก ในบางครั้งเป็นสิ่งที่ไม่ควรนึก เพราะกลัวจะมีผลเสียต่อตนเองมากโดยการบิดเบือนเรื่องจากการนี้เองของเรา ไปสู่ท่านให้ประชาชนเข้าใจไปในแง่บวกที่ตนเองต้องการ ถ้าหากว่าเสียหายจะขาดแต่ส่วนตัว ก็มิใช่สิ่งที่พึงเดือดเนื้อร้อนใจนัก เพราะการก้าวเข้ามาทำงานเพื่อสังคม ย่อมทำไม่ได้สิ่งรอบกวนเหล่านี้ไปได้ แต่เมื่อการนี้เองของตนทำให้กลุ่มบุคคลซึ่งพยายามหาสิ่งจรรวน ของความเสื่อมถอยภาพ-ภาพรภาพ เพื่อคนไทยทุกคน ต้องถูกกระหนาบกระเทือนและเสียหาย อันเป็นผลทำให้ความตั้งใจดีกลายไปบรรพสุณ ย่อมเป็นการจำเป็นที่จะต้องเปิดเผย

โดยที่ได้คำนึงถึงสภาพสังคมไทยดังคำข้างต้น แม้จะชอบกวนท่านเป็นสื่อกลางในอันที่จะเผยแพร่ความ

ถูกต้องไปสู่ประชาชน ซึ่งผมเชื่อมั่นว่าสิ่งนี้คือสิ่งที่ “ศูนย์” แสวงหาอยู่เช่นกัน

ก่อนที่จะก้าวไปถึงเนื้อหาสาระ ผมขอกล่าวความเข้าใจต่อท่านผู้อ่านว่าวัตถุประสงค์ในการเขียนครั้งนี้มิใช่ต้องการจะโจมตีใคร เพราะผมเองไม่มีเรื่องอันใดจะต้องไปโกรธเคืองใคร แต่จะกระหนาบกับเพราะถึงเท่านี้เป็นความจริงที่เกิดขึ้นเท่านั้น

เรื่องแรก เรื่องความประพฤติบางอย่างของคุณสุคนธ์ ชัยอารีย์ ซึ่งเป็นนักข่าวหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ที่ไปทำข่าวเกี่ยวกับเรื่องนาทรายที่หนองคาย

ในช่วงระยะที่หนังสือพิมพ์สยามรัฐออกข่าวเรื่องนาทราย มีทั้งข้อความบิดเบือนและพยายามจะบิดเบือนความจริง ในเรื่อง ใคร ๆ เคารพก็เป็นนาทรายตลอดเวลา

ในตอนคำฟ้องวันเสาร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ ผมได้พบคุณสุคนธ์ โดยคุณสุคนธ์มีท่าทีที่หนัก (โหม่ง) แหม่ง (หมั่น) ในตัวจึงหวาด) คุณสุคนธ์มีอาการกระสับกระส่ายและพูดกับผมว่า : “ผมไม่มีเจตนาที่จะทำลาย ปช.ปช.นี้”

และเมื่อเจอกับข่าวฉบับอื่น คุณสุคนธ์ก็เอ่ยปากชวนว่า “เรามานั่งคุยกันก่อนดีกว่า” ข่าวที่ออกมาจะได้เหมือน ๆ กัน” และเมื่อคุณสุคนธ์ เจอศาสตราจารย์ กับคุณวิชัย หนีขันธ์ น.ส.พ. ประชาธิปไตยเข้ามา เราได้นั่งคุยและกินเหล้า คุณสุคนธ์ ได้แสดงอาการและพูดอะไรแปลก ๆ ออกมาเช่น “ผมจะต้องถูกสอบสวน” “ผมมีครอบครัวและมีลูกเล็ก ๆ ที่ผมต้องรับผิดชอบเต็มที่ ผมมีเมียทั้งสาม เพราะถูกผมเอาตัว ๒ ขวบ...” ซึ่งคำพูดทำนองเลวร้ายนี้ คุณสุคนธ์ก็ได้พูดขึ้นอีกที่บ้านรองผู้ว่าฯ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๑ ก.พ. ๒๕๑๑ และมีการพูดเพิ่มเติมว่า “ทุกคนมีการและเอาที่จะรับผิดชอบ ผมเองก็มีครอบครัวและลูกที่จะต้องรับผิดชอบ และผมต้องแถมมากกว่าคนอื่น (เมื่อชี้ของผม...)” เมื่อพูดประโยคนี้ คุณวิชัย หนีขันธ์ ซึ่งเป็นนักหนังสือพิมพ์ด้วยกัน มีโอกาสสามารถจะตอบได้ จึงพูดเตือนสติขึ้นว่า “คุณสุคนธ์, คุณไม่น่าพูดเช่นนั้น เสียเกียรติหนังสือพิมพ์หมด” ยิ่งกว่านั้น เมื่อคุณสุคนธ์ ถูกลูกคุณสุคนธ์ “คุณสุคนธ์ ผมถามจริง ๆ และ

ทำไมหนังสือพิมพ์สยามรัฐออกข่าวโจมตี ปช.ปช. อยู่เรื่อย ๆ มีเจตนาที่จะทำลาย ปช.ปช. หรือ ?” คุณสุคนธ์ได้ตอบว่า “ใช่, ผมมีเจตนาเช่นนั้น เพราะพวก ปช.ปช. ทั้งความขี้เกียจ ใส่ร้าย ทหาร, ตำรวจ, เจ้าหน้าที่...” และในที่สุดก็ได้ทำคุณล้วน ๆ ชก เมื่อคุณล้วนทุกระทบกระแทก แต่คุณล้วน ๆ ไม่เล่นด้วย

สิ่งเหล่านี้ คุณวิชัย หมี่หย่น, เจ้าของโรงแรมหรือรกร้างผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย คงจะเป็นผู้ยืนยันได้ว่าเป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้น

วัตถุประสงค์ในการพูดเรื่องนี้ขึ้นมาอีก ก็ไม่มีอะไรมากกว่าการจะขอความเป็นธรรมจากท่านผู้อ่านในเรื่องนาทราย และเมื่อวันกุมภาพันธ์.ส.พ. ผู้มีหน้าที่เสนอความจริงแก่ประชาชน กลับมาประพุดติเช่นนี้ ทำให้ผมไม่แน่ใจว่าความจริงต่างๆ จะถูกบิดเบือนไปมากน้อยเพียงใด ส่วนในด้านสมาคมหนังสือพิมพ์ คุณล้วน ๆ และผมก็ได้ทำหนังสือขอความเป็นธรรมไปแล้ว

เรื่องที่สอง เรื่องการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยฉบับวันอาทิตย์ที่ ๑๗ ก.พ. ๒๕๑๗

ซึ่งมีการกลาดเคลื่อนไปบ้าง, และบางตอนไม่ใช่ข้อเท็จจริง ซึ่งอาจทำให้ประชาชนเข้าใจผิด โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยเป็นหนังสือพิมพ์ที่วางตัวเป็นกลางและเสนอข่าวตามข้อเท็จจริงตลอดมา จนได้รับความนิยมนับและเชื่อถือจากประชาชนอย่างมาก

ประเด็นที่มีการกลาดเคลื่อน

๑. ชาวบ้าน ๕ ครอบครัวที่ไปให้สัมภาษณ์เป็นชาวนาทรายจริงหรือ ?

ข้อเท็จจริง ชาวบ้าน ๕ ครอบครัว เป็นชาวนาทรายจริง แต่ไม่ได้อยู่ที่นาทรายแล้วได้มาอาศัยอยู่ที่ตัวจังหวัดหนองคายตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๑๗ (วันเกิดเหตุ) โดย อ.ส. แว่ว บัวชุม และ อ.ส. พรพมา โภยแสง (ผู้ซึ่งชาวบ้านระบุว่าเป็นคนเผลอและพากำลังเจ้าหน้าที่ไปเผาหมู่บ้าน) ได้พามาอยู่ที่หน้าค่ายตำรวจตระเวนชายแดน อ. เมือง หนองคาย ซึ่งอยู่ห่างตัวจังหวัดเพียง ๕ ก.ม. และบริเวณนั้นมี อ.ส. อยู่หลายคน

๒. ส่งให้กักตัวชาวบ้านไว้ตัวน ตามหาเสรีบุคคลทั้งวันไม่พบ

ข้อเท็จจริง ผมได้ติดต่อกับทาง ปช.ปช. จริง โดยได้บอกให้กักตัวชาวบ้าน ๔ คนไว้ เพื่อจะให้ชาวบ้านทั้ง ๒

กลุ่มมาเผชิญหน้ากัน เพื่อหาข้อเท็จจริงแต่ไม่ใช่ทั้งวันซึ่งอ่านแล้วน่ากลัว และตื่นเต้นเกินไป ซึ่งประเด็นนี้คุณวิชัย หมี่หย่น ได้แก้ไขแล้ว

๓. ผมได้นำชาวบ้าน ๕ ครอบครัว ไปพบผู้ว่าฯ เพื่อยืนยันอีกครั้งหนึ่ง

ข้อเท็จจริง ผมไม่เคยมีความคิดเช่นนั้นเกิดขึ้นในจิตใจเลย และได้พาชาวบ้าน ๕ ครอบครัวไปพบผู้ว่าฯ แต่ประการใด

อนึ่งผมขอชี้อีกครั้งว่า น.ส.พ. ประชาธิปไตยมิได้ลงข่าวผิดข้อเท็จจริงเลยในประเด็นที่ว่า “ผมได้ไปพบชาวบ้าน ๕ ครอบครัว และชาวบ้านยืนยันว่า ๓ ใน ๔ คนเป็น ผกค. และการที่มีการเผาหมู่บ้านมิใช่การกระทำของเจ้าหน้าที่” แต่ผมจะขอเน้นว่า ถ้ากล่าวหาเหล่านั้น เป็นการยืนยันของชาวบ้าน ๕ ครอบครัว ซึ่งเป็นญาติพี่น้องของ อ.ส. พรพมา และ อ.ส. แว่ว มิใช่ของคุณล้วน ๆ หรือผมแต่ประการใด

ข้อเท็จจริงที่ผมนำมาเปิดเผยนี้ ผมขอขอบรับว่าผมมีความไม่สบายใจที่ความจริงนี้อาจจะทำให้บุคคลบางคนถูกกระทบกระเทือน แต่เมื่อคำนึงถึงสังขธรรม ซึ่งทุกคนปรารถนา, ความถูกต้องและความเป็นธรรมในสังคม ผมตัดสินใจที่จะรับความไม่สบายใจนี้ไว้ และแม้มีบุคคลใดจะกระทำสิ่งอื่นใดที่จะยังความไม่สบายใจให้แก่ผมมากกว่านี้ ผมก็ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงที่จะมีขอรับได้ เพราะเป็นสิทธิของเขา

ข้อเท็จจริงเหล่านี้ ความจริงก็ไม่มีอะไรมากมายนัก แต่เมื่อมาประกอบรวมกันเข้าก็อาจยังความเข้าใจคลาดเคลื่อนให้แก่ผู้อ่านได้ ซึ่งผมไม่คาดคิดว่าจะเป็นเช่นนั้นมาก่อนเลย และเมื่อความจริงที่ปรากฏขึ้นหลังจากนั้น ก็คือความเข้าใจผิดของประชาชนอันยังทำให้เรื่องนาทรายที่จะสามารถจบลงได้อย่างง่าย ๆ กลับต้องมาวนวายใหญ่โตกล้าย ๆ กับสร้างความลำบากเดือดร้อนให้แก่ประชาชนคนทั่วไป โดยที่ประชาชนไม่มีโอกาสที่จะทราบความเป็นจริงของเหตุการณ์ที่ถูกต้องได้ ผมมีความเสียใจอย่างยิ่งที่ตนเองเป็นต้นเหตุฯ ฉะนั้นผมจึงถือเป็นที่ที่ของผมที่จะยังความถูกต้องไว้ในสังคมและจิตใจของประชาชนโดยการนำข้อเท็จจริงเหล่านี้มาเปิดเผยแก่ท่าน

ขอแสดงความนับถือ
นายชัชวาลน์ สุรวิชัย

ลำดับเหตุการณ์กรณีเผาบ้านนาทราย

กรณีเผาบ้านนาทรายเป็นเหตุการณ์ที่แยกไม่ออกจากกรณีขององค์การสืบราชการลับอเมริกา หรือ ซีไอเอ. ถูกเปิดโปงว่าได้เข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย ซึ่งจากการจับได้ไล่ทันนี้เอง ได้ทำให้ประชาชนไทยที่รักชาติได้แสดงความโกรธแค้น และได้สามัคคีกันคัดค้านการกระทำดังกล่าวของอเมริกาด้วยรูปการณ์ต่าง ๆ อย่างหนักเป็นผลให้จักรวรรดินิยมอเมริกานักบุญคนบาปได้เผย โฉม หน้าอันแท้ จริ่ง ของตนออกมา

หลังจากถนอม-ประภาส-ณรงค์ต้องหนีออกไปจากผืนแผ่นดินไทยด้วยการต่อสู้ออกจากลัทธิของนักเรียน นิสิต นักศึกษา และ ประชาชน เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ แล้ว ก็ยัดยัดมิดีคัตติรีของจักรวรรดินิยมอเมริกาก็ยังคงด่าลงประชาชนไทยต่างรู้เท่าทันและเห็นได้ เห็นพ้องที่ชั่วร้ายมากยิ่งขึ้น กระแสการคัดค้าน จักรวรรดินิยมอเมริกาได้แพร่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว ความรักชาติ รักเอกราช รักประชาธิปไตยได้กลับคืนมาสู่หัวใจของประชาชนไทยอีกวาระหนึ่ง

ยิ่งนานวันความเลวร้ายทั้งหลายทั้งปวงของจักรวรรดินิยมอเมริกา ก็ยังเผยโฉมหน้าออกมามากยิ่งขึ้น วิธีการของจักรวรรดินิยมอเมริกาที่เคยใช้มาโดยตลอดก็คือ เขาจะสั่งรื้อบการให้สมมุติของเขาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อกลบเกลื่อนความชั่วร้ายของตนเสีย แม้กระทั่งสนับสนุนให้เกิดการยึดอำนาจสนับสนุนผู้เผด็จการ ฟาสซิสต์ขึ้นครองอำนาจ ดำเนินการปกครองที่กดขี่ประชาชน นำประเทศไปอยู่ภายใต้การครอบ

งำของเขาอย่างสิ้นเชิงก็เคยมีตัวอย่างมาแล้วในหลายประเทศ

กรณีองค์การสืบราชการลับอเมริกา หรือ ซีไอเอ. ถูกจับได้ไล่ทันนี้ ได้ทำให้การคัดค้านของเยาวชนและประชาชนได้แพร่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว สิ่งที่จักรวรรดินิยมอเมริกาชอบที่จะทำก็คือสั่งให้สมมุติของเขาสร้างข่าวใหญ่อีกข่าวหนึ่งเพื่อกลบเกลื่อนข่าวนั้นเสียเพื่อเป็นการเบนความสนใจของประชาชนออกไป ดังนั้นข่าวการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์การรุกรานของลาวแดงจึงเกิดขึ้นและบ้านนาทรายก็กลายเป็นเหยื่อของการสร้างข่าวนี้ให้สมจริง สมจังขึ้นมาประชาชนไทยที่ไม่รู้โอ้โน่นโอ้นั้นก็ต้องรับเคราะห์กรรมอย่างหนัก

ลำดับเหตุการณ์นี้ ได้คัดจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับ หากท่านผู้อ่านจะได้

พิจารณาลำดับข่าวนี้อย่างลึกซึ้ง แล้วก็จะสามารถมองเห็นความจริงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ลำดับเหตุการณ์นี้คัดวนที่ตามหนังสือพิมพ์ ดังนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจึงต้องย้อนหลังไปหนึ่งวัน)

ประมาณต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๖ หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ได้รายงานข่าวว่ามีจดหมายจากหัวหน้าคอมมิวนิสต์ที่สู้รบอยู่ในป่า ได้มีจดหมายถึงรัฐบาลยื่นข้อเสนอขอเจรจาสงบศึก ขอยุติยิง แต่มีข้อแม้ว่าให้ฝ่ายคอมมิวนิสต์จัดตั้งรัฐบาลของตนขึ้นในเขตยึดครอง จัดหมายดังกล่าวนี้ลงชื่อ "จาร์ส" ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นข้อบ่งชี้ของ นายเปลื้อง วรมณศรี อดีตบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ปฏิภูมิ

๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๖ พล.ท. สายหยุด เกิดผล ให้สัมภาษณ์ว่า จะมี

การเสนอให้ กรม. พิจารณาปัญหา การหยุดยั้งกับ ผกค. ซึ่งเป็นแนวความคิดของ พล. อ. อ. พวี จุลสทรวีรย์ เพื่อแก้ไขปัญหา ผกค. โดยจะเปิดโอกาสให้มอบตัว เพื่อดำเนินชีวิตใหม่และว่าเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน ได้มีจดหมายจาก ผกค. ระดับหัวหน้าใน ๔ จังหวัดส่งถึง กอ.ปค. โดยมีเงื่อนไขว่า รัฐบาลต้องยินยอมให้พวก ตนก่อตั้ง รัฐบาลของตนขึ้นในเขตยึดครองได้ (ประชาธิปไตย)

๕ มกราคม ๑๗ จดหมายที่ พล.ท. สายหยุด อ้างถึงถูกเปิดโปงว่าเป็นแผนการและเป็นการกระทำของ “หน่วยไอออน” อันเป็นหน่วยงานสาขาของ ซีไอเอ. ประจำจังหวัดสกลนคร (เดอะเนชั่น)

หมายเหตุ จดหมายนี้ถูกจับได้ว่า เป็น จดหมายที่ส่ง มาจากหน่วยไอออนจังหวัดสกลนคร เพราะเหตุว่าจดหมายดังกล่าวได้มีการลงทะเบียนจดหมาย จึงทำให้สามารถติดตาม ต้นตอ ของ แหล่ง ส่งได้ ขำวลงในแจ้งว่า คนงานไทยที่รับผิดชอบในหน่วยไอออน ทำหน้าที่เป็น คนขับรถเป็นคนส่ง เขาเห็นว่าจดหมายที่นายฝรั่งใช้ให้ไปส่งนั้นเป็นจดหมายที่ส่ง ไปให้บุคคลสำคัญหลายคน รวมทั้งหนังสือพิมพ์เป็นต้น เพื่อแสดงความจงรักภักดีต่อเจ้านายเกรงว่าจดหมายจะสูญหายเสียกลางทาง จึงได้จัดแจงลง ทะเบียน จดหมายเสียเอง ทั้ง ๆ ที่นายฝรั่งก็ไม่ได้ใช้ นี่นับว่าเขาได้แสดงความรักชาติโดยเหตุบังเอิญโดยแท้

๖ มกราคม ๑๗ หน่วยสืบราชการลับสหรัฐ “ลวง” ไทย ทูตแถลง “เสียใจ” ทูตสหรัฐแสดงความเสียใจและว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการกระทำของ ซีไอ

เอ. จริง ทั้งนี้เพื่อหยั่งท่าทีของรัฐบาลไทย เพื่อต้องการทราบนโยบายที่มีต่อปัญหา การปราบปรามคอมมิวนิสต์ (ประชาธิปไตย)

บทนำหนังสือพิมพ์ ประชาธิปไตยฉบับเดียวกันได้แสดงการคัดค้านและเตือนว่า “เพื่อตัดปัญหาไม่ต้องแสดงความเสียใจกันอีก รัฐบาลควรจะเชิญหน่วยงานพิเศษของมหาสมุทรกลับบ้านเสียเลยได้ไหม ก่อนที่ไทยจะแสดงความเสียใจต่อปฏิกริยาจากคนไทย อาจทำให้มหาสมุทรต้องเดือดร้อน”

๗ มกราคม ๑๗ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยและกลุ่มประชาชนเพื่อ ประชาธิปไตย แสดงการประท้วงด้วยการนำพวงหรีดไปวาง ที่หน้าสถานทูตสหรัฐพร้อมด้วยข้อความว่า “กลับไปเสียเถอะ ซีไอเอ. ที่น่ารัง” และได้ออกแถลงการณ์ร่วมโจมตี ซีไอเอ. และเสนอข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล ๔ ข้อ (ไทยรัฐ)

บทนำของ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้เขียนสะท้อนให้เห็นว่า “ระบอบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายกำลังช่วยกันปลูกฝังในขณะนี้ จะสำเร็จสมความปรารถนาไม่ได้เลย ตราบเท่าที่เอกราชและอธิปไตยของประเทศได้ถูกล่วงละเมิด ไม่มีเอกราชที่ไม่ มีประชาธิปไตย นี่คือสูตรตายตัวที่ไม่ ต้องมีการพิสูจน์กันอีกแล้ว”

๘ มกราคม ๑๗ กลุ่มนิสิตนักศึกษาและอาจารย์หลายกลุ่มเข้าพบนายกรัฐมนตรีเสนอให้จัดการ ซีไอเอ. และยื่นหนังสือประท้วงว่า สหรัฐและคนอเมริกาในไทยจะต้องรับผิดชอบ (ประชาธิปไตย)

พล.ท. สายหยุด เกิดผล ให้สัมภาษณ์

ว่า การทำงานของ ซีไอเอ. ครั้งนี้ อาจจะเป็นการทำด้วยความปรารถนาดีตามแบบของเขาก็ได้ (ไทยรัฐ)

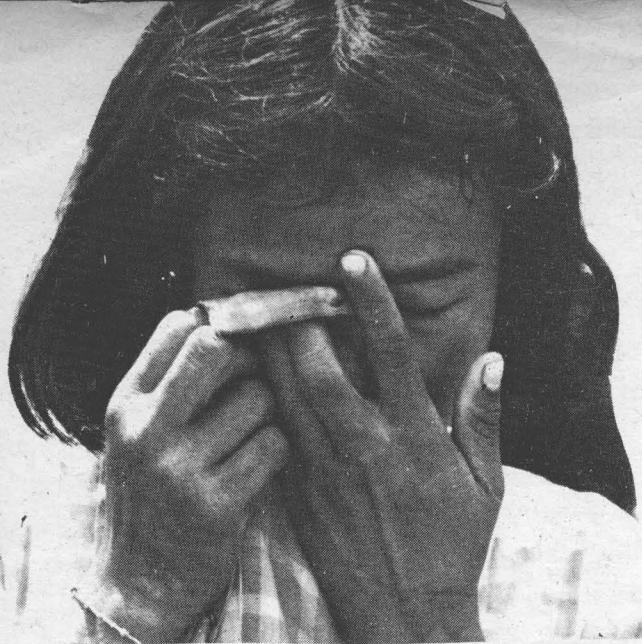
๙ มกราคม ๑๗ ศูนย์นักศึกษาภาคเหนือ ส่ง โทรเลขด่วน ถึง นายสัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี ให้ทำการประณามและขับไล่ ซีไอเอ. ขณะเดียวกันองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ ออกแถลงการณ์เรียกร้องให้ประชาชนคอยติดตามความเคลื่อนไหวของ ซีไอเอ. ทุกระยะ และส่งจดหมายถึงนายนิกสัน ประธานาธิบดีอเมริกาเรียกร้องให้ถอนทหารออกจากประเทศไทย

นายก รัฐมนตรี สั่งเจ้าหน้าที่ ชั้นสูง ไทย ๔ คนเข้ารายงาน

ซีโต้ หรือ สปอ. ประกาศไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ซีไอเอ. (ประชาธิปไตย)

๑๐ มกราคม ๑๗ เชียงใหม่ ศูนย์นักศึกษาภาคเหนือ แสดงกำลังประท้วงนายวิลเลียม อาร์คินท์ เนอร์ ซึ่งเป็นแขกรับเชิญของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาได้จุดประทัดไล่ และมีการนำธงชาติจำลอง ของอเมริกามา เผาต่อหน้าประชาชน พร้อมตะโกน “คินท์เนอร์กลับบ้านไป”

กรุงเทพฯ กลุ่มนิสิตนักศึกษาได้ไปชุมนุมกันที่บริเวณศูนย์ การค้า สยามมีการอภิปรายโจมตี ซีไอเอ. อย่างหนัก และได้เคลื่อนกำลัง ไปที่หน้าสถานทูตสหรัฐ และได้ยื่นข้อเรียกร้อง ๓ ประการ ๑) ให้เปลี่ยนตัวทูตคนใหม่ ให้นายคินท์เนอร์ กลับไป ๒) ให้ขับ ซีไอเอ. ออกไป และ ๓) ให้รัฐบาลไทยเปิดเผยการทำงานทั้งหมดของ ซีไอเอ. ในไทยให้ประชาชนทราบ

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ รองนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ว่า “ได้ทราบว่านายคินท์เนอร์ไปว่า พวก ซีไอเอ. ทำบ้าๆ ซึ่งนายคินท์เนอร์ก็บอกว่า ได้ ไล่กลับไป แล้ว” และว่า “ความจริง ซีไอเอ. นั้น เราเชิญเขาเข้ามาสมัย พล.ต.อ. เผ่า ศรียานนท์ ก็ยังไม่ถือว่าเราเสียอธิปไตย ถ้าเขามาเองจึงถือได้ว่าเราเสียอธิปไตย” (ไทยรัฐ)

๑๑ มกราคม ๑๗ การแสดงการคัดค้านของกลุ่มนิสิตนักศึกษายังดำเนินต่อไป

ภายหลังจากนายคินท์เนอร์ถูกนักศึกษาขับไล่และเผาธงชาติอเมริกาประท้วงกรณีให้ถอนฐานหน่วยสืบราชการลับ ซีไอเอ. ออกนอกประเทศแล้ว นายคินท์เนอร์ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้เข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ บายศรีทอดยสุเทพ รายละเอียดในการเข้าเฝ้าไม่เป็นที่เปิดเผย. (ไทยรัฐ)

๑๒ มกราคม ๑๗ พล.อ.อ. ทวีเชื่อว่า ซีไอเอ. ไม่แทรกแซงไทย เขากล่าวว่าหน่วยสืบราชการลับสหรัฐซีไอเอ. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานของกระทรวงกลาโหม และว่าการที่ ซีไอเอ. ส่งจดหมายถึงหนังสือพิมพ์ โดยอ้างตัวเป็นผู้ก่อ

การร้ายคอมมิวนิสต์นั้น เป็นการกระทำ

เฉพาะบุคคล (ประชาธิปไตย)

นักศึกษาโคราชและกรรมกรสามลื้อกว่า ๓,๐๐๐ คนได้เดินขบวนขับไล่ ซีไอเอ. และแจ้งตำรวจให้ดำเนินคดีกับ ซีไอเอ. กล่าวหาว่า ซีไอเอ. ทำการบ่อนทำลายประเทศชาติ แทรกแซงทางการเมือง -การปกครอง และบ่อนทำลายเศรษฐกิจของชาติอย่างร้ายแรง (ไทยรัฐ)

๑๓ มกราคม ๑๗

พล.ท. สายหยุด เกิดผล ให้สัมภาษณ์ว่า

พรรคคอมมิวนิสต์ จะเบ็ดเสร็จจากรัฐบาลจริง ๆ หลังซีไอเอ. ทำจดหมายถึงนายกรัฐมนตรี เขากล่าวว่า สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมีการประชุมเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้เอง และที่ประชุมมีมติให้ติดต่อเพื่อเบ็ดเสร็จจากหยุดยิงโดยมีเงื่อนไขแลกเปลี่ยนหลายข้อ (ประชาธิปไตย)

๑๕ มกราคม ๑๗ นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งด่วนถึงหลายหน่วยงานให้รวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยราชการลับสหรัฐในไทย ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีโดยด่วน

พนักงานคนไทยบริษัทแอร์อเมริกา ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำงานบังหน้าของ ซีไอ

เอ. จำนวน ๒,๐๐๐ คนจังหวัดอุดรธานีได้เดินขบวนเรียกร้องสิทธิของตน ขณะเดียวกันนักศึกษาวิทยาลัยครูอุดรจำนวน ๓,๐๐๐ คนได้เดินขบวนแสดงการคัดค้าน ซีไอเอ.

สมาคมนักเรียนไทยในประเทศฝรั่งเศสได้ออกแถลงการณ์ประณาม และเรียกร้องให้รัฐบาลไทยทบทวนวิเทศব্যและนโยบายที่รัฐบาลไทยมีกับ สหรัฐอเมริกาเสียใหม่ (เดลินิวส์)

๑๖ มกราคม ๑๗ อุดรธานี การประท้วงของพนักงานบริษัทแอร์อเมริกาเป็นไปอย่างรุนแรงถึงขั้นพังรถ เวลาเดียวกันข้อเสนอของนักศึกษาวิทยาลัยครูประสบความสำเร็จในข้อเรียกร้อง ๑ ใน ๖ ข้อให้ห้ามทหารอเมริกันเข้าเมืองมาเล่นพลาน (เดลินิวส์)

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ได้เปิดเผยว่ามูลนิธิเอเชีย เป็นเจ้าของ ซีไอเอ. ได้ทำการแทรกซึมกิจการของไทยในรูปขององค์การเพื่อการกุศล เป็นองค์การที่เข้าแทรกแซงทางการศึกษาและวัฒนธรรมของประเทศ

๑๘ มกราคม ๑๗ ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ไทยทำงานให้ ซีไอเอ. ใช้อำนาจแฝงผลประโยชน์นับสิบ ๆ ล้าน รัฐบาลไทยและรัฐบาลสหรัฐตกลงให้ความช่วยเหลือประเทศลาวตั้งแต่ปี ๒๔๙๙ โดยฝ่ายไทยเป็นผู้ฝึกสอนวิชาการรบให้ทหารลาว (ประชาธิปไตย)

๑๙ มกราคม ๑๗ อ.ตร. ว่าไม่มีใครบอกตำรวจว่าคนใดเป็น ไอซีไอ. พล.ต.อ. ประจวบ สุนทรากรให้สัมภาษณ์ว่า ในกรมตำรวจไม่มีกิจการของ ซีไอเอ. แทรกแซงเด็ดขาดรายได้ของกรมพิเศษได้มาจากองค์การยูซอมเท่านั้น (ประชาธิปไตย)

เปิดโปง ซีไอเอ. ใช้แอร์อเมริกาขนของผิดกฎหมาย ใช้สิทธิบัตรสังสินค้าและพัสดุ โดยไม่เสียภาษีเป็นเงินกว่า ๔๐

ล้านบาท (เดลินิวส์)

คินท์เนอร์ประกาศจะไม่นิ่งเฉย ถ้าผลประโยชน์สหรัฐกระเทือน เขากล่าวว่า “เราไม่สามารถจะนิ่งเฉย และจะไม่นิ่งเฉยถ้าประเทศไทยดำเนินการใดๆ ซึ่งเราเห็นว่าจะเป็นอันตราย ต่อผลประโยชน์อันแท้จริงของไทย และต่อผลประโยชน์อัน

แท้จริงของสหรัฐ” และว่า “เมื่อประเทศไทยดำเนินการใดๆ ที่เราเห็นว่าไม่เอื้อต่อการลงทุน เราก็มักมีพันธมิตรที่จะกล่าวด้วยเสียงอันดัง (โวย) แต่แต่ละการตัดสินใจขั้นสุดท้ายย่อมขึ้นอยู่กับฝ่ายไทยเอง” (ประชาธิปไตย)

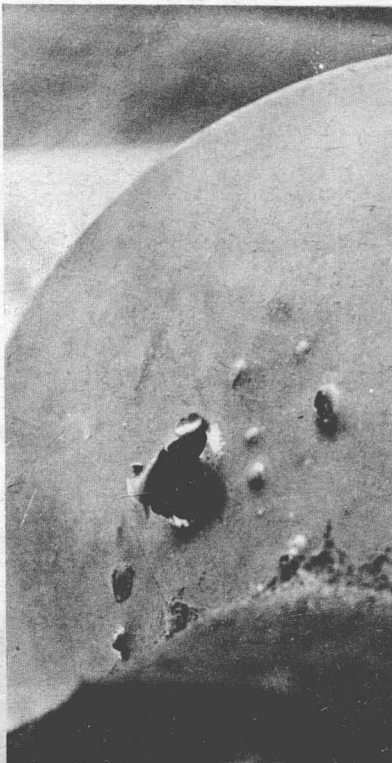
๒๐ มกราคม ๑๗ บทนำหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ได้เขียนถึงคำให้สัมภาษณ์ของอธิบดีกรมตำรวจว่า “ไม่ทราบว่าการปฏิบัติกรมตำรวจทราบหรือไม่ว่า “ที่ปรึกษา” ของยูซอมนั้นได้ “ประจบ” กับทุกหน่วยงานของกรมตำรวจมานานแล้ว”

๒๑ มกราคม ๑๗ พบ ช. ไม่ปรากฏสัญชาติ ๒ ตำลงบนยอดภูเขาสูง ที่เขาภูเวียง ต.หนองไผ่ อ.ชุมแพขอนแก่น ข่าวว่าสงสัยจะส่งอาวุธให้ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

๒๒ มกราคม ๑๗ ผ.ก.ค. บุกลี้ภัยหมู่บ้านอีก ๕ หมู่บ้าน ทุ่มกำลังมาจากลาวประกาศปลดแอกอีสาน ตั้งด่านซักธงแดงคุมถนน-สะพาน หมู่บ้านที่ยึดไว้หมู่บ้านนางัว อ.สังคม จ.หนองคาย และใช้หมู่บ้านนางัวเป็นกองบัญชาการเข้ายึดหมู่บ้านอีก ๕ แห่ง มีบ้านหนองบ้านชำเจียม บ้านเทาใหญ่ บ้านนาบอน และบ้านเทาน้อย ณ ที่นี้ได้มีการประกาศด้วยเครื่องขยายเสียงว่า จะมาช่วยปลดแอกให้ชาวอีสาน ข่าวต่อมาว่า

ชาวบ้านในอำเภอสังคมได้อพยพไปยังจังหวัดและอำเภอศรีเชียงใหม่แล้ว ร.อ.สมยศ พันธุ์ประสิทธิ์ ปลัดอำเภอป้องกัน อ.สังคม ผบ. ทม. ๑๗ ลาออกจากราชการโดยไม่มีเหตุผล ขว้ายว่า ประชาชนที่นั่นต่างหวั่นกันว่า ผกค. อาจเข้ายึดตัวอำเภอก็ได้ถ้าหากทางราชการยังไม่จัดการปราบปราม โดยเด็ดขาดทางด้านอำเภอบึงกาฬ ขว้ายว่ามีผู้ก่อการร้ายปะทะกับเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ต้องล่าถอยคอมมิวนิสต์ยึดหมู่บ้านนาทรายไว้ได้ บังคับให้ชาวบ้านชุดหลุมบังเกอร์รอบหมู่บ้าน มีทั้งหลุมบุคคลและหลุมปืน รวมทั้งหลุมหลบภัยได้ถุ่นบ้านทุกหลัง ฝ่ายคอมมิวนิสต์ชักธงแดงขึ้นเป็นเขต ตั้งด้านการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านนาทรายกับอำเภอบึงกาฬทางราชการกำลังหามาตรการปราบปรามขึ้นเด็ดขาดต่อไป (ไทธรรม)

ปิดถนนเผาโรงพักอวดว้าย ส่งทหารเผด็จศึก ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

๓๐๐ คนแต่งกายชุดเขียวปักอักษรสีแดง ที่หน้าอกคำว่า ปทล. ได้เข้ายึดหมู่บ้านชำเจียม ต. บ้านม่วง อ. สังคม จ. หนองคาย (เดลินิวส์)

๒๓ มกราคม ๑๗ รอง อ.ตร. บอกไม่ได้รับรายงานกรณี ผกค. และลาว แต่งบุกอีสาน พล.ต.ท. ศรีสุข มหินทรเทพ รอง อ.ตร. ฝ่ายปราบปรามบอกยังไม่ได้รับรายงานรายละเอียด เขากล่าวว่า ในฤดูแล้งการปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายจะรุนแรงขึ้นเสมอ นอกจากนี้ยังได้บอกว่าแนวการป้องกันมีตำรวจภูธรเขตต่างรับผิดชอบให้เขตพื้นที่นั้น ๆ ประสานงานกับตำรวจตระเวนชายแดนเขต ๔ และยังมีหน่วยกองร้อยปฏิบัติการพิเศษที่สามารรถปฏิบัติการร่วมกับตำรวจตระเวนชายแดนและกองทัพบกที่ ๒ ได้(ประชาธิปไตย)

๒๔ มกราคม ๑๗ นายกำพล กลิ่นสุคนธ์ ผวก. หนองคาย ว่า สถานการณ์ใน อ. สังคมและ อ. บึงกาฬ นั้นไม่หนักหนาอย่างที่หนังสือพิมพ์รายงาน พวกคอมมิวนิสต์จะก่อการมากขึ้นเพราะมีการปราบหนักขึ้น ส่วนที่ว่าทหารลาวแดงเข้ามาร่วมมือกับคอมมิวนิสต์ในไทยนั้นเป็นข่าวที่ไม่มีการยืนยัน และว่ากรณีมีข่าวว่าคอมมิวนิสต์ ชักธงแดงในหมู่บ้านหลายแห่งนั้น ก็เป็นแต่เพียงชาวบ้านพูดกัน ฝ่ายปราบปรามยังไม่เคยเห็นเองสักแห่ง นอกจากนี้นายกำพลยังได้กล่าวตำหนิ อ.ส. ว่า ไม่มีความสามารถ ขว้ายไม่ดี ชอบฟังแต่ข่าวลือ ไม่เตรียมพร้อม ชอบเล่นแต่การพนัน กินเหล้า เกะกะผู้หญิง สถานการณ์จะแย่งลงจริง ๆ ถ้าไม่มีการแก้ไข (เดอะเนชั่น)

อ.ตร. สงสัย ผกค. ปลอ่ยข่าวการสู้รบ (ประชาธิปไตย)

รัฐบาลให้ รมต. กลาโหมไปปักกิ่ง เจ้าตัวเผยจะเจรจาปัญหา ผกค. พล.อ.อ.

ทวี ได้พูดถึง ซีไอเอ. อีกว่า “ซีไอเอ.
ไม่มีสำนักงานในประเทศไทยอย่างแน่
นอน มีแต่การปฏิบัติการในรูปอื่น ๆ เช่น
การหาข่าว และการช่วยเหลืออื่น ๆ ไทย
ก็ได้รับความช่วยเหลือจาก ซีไอเอ. ด้านนี้
เหมือนกัน” (ประชาธิปไตย)

ระบุผู้เสียอำนาจสร้างสถานการณ์
ที่หนองคาย ส่งคนไทยรับจ้างรบใน
ลาวข้ามมารุกราน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์
ได้รายงานข่าวออกไปอีกรูปหนึ่ง และข่าว
ข่าวการรุกราน ของลาวแดง เป็นการสร้าง
สถานการณ์ เพื่อทำให้สถานภาพของรัฐ
บาลพลเรือน ของ นายสัญญา ธรรมศักดิ์
อ่อนแอลง แผนการณ์ดังกล่าวนี้ สงสัยจะ
เป็นแผนการณ์ของพรรคชนรังค์ แต่ขณะ
เดียวกันเดลินิวส์ก็มีรายงานข่าวการสู้รบอยู่
ไม่เปลี่ยนแปลง เช่นลงข่าวว่ารองผู้ว่าราชการ
การ นายจำเนียร คันธเสวี ว่าเหตุการณ์
ยังตึงเครียด และว่าลาวแดงส่งทหาร
ขบวนการปะเทดลาวเข้ามาเสริมกำลัง

ทุกระยะ มีการผูกกระดิ่งเป็นสัญญาณ
ในเนื้อข่าวเดียวกัน ก็มีความขัดแย้งกันเอง
ว่า จากการสอบสวนผู้พบเห็นว่ามีใช่เป็น
พวกลาวแดง แต่ส่วนใหญ่เป็นคนไทยที่อยู่
ตามชายแดน จังหวัดอีสานหลายแห่งที่ข้าม
ไปรับจ้างรบในลาวนั่นเอง (เดลินิวส์)

ผกค. โจมตีธรรมดา ต.ร. ไม่เชื่อ
ลาวแดงบุก ข่าวรายงานหน่วยทหาร
ของขบวนการ ปะเทดลาวและเวียดนาม
เหนือได้ร่วมกันเรียกว่า “ลาวเวียด” ได้
ร่วมมือกันกับ คอมมิวนิสต์ ประเทศไทยบุก
สู้รบเพื่อชิงพื้นที่ ผู้สื่อข่าวยืนยัน ว่าทหาร
คอมมิวนิสต์ แต่งกาย ชุดเขียว มีป้าย
สีแดงตัวอักษร ป.ท.ล. สีขาวติดที่อก
เสื้อ ลาวแดงหนุนอยู่กลางลำน้ำโขง ลาว
แดงชุมนุมเข้าเขตเชียงรายอีก ๒๐๐ คน

ลาวแดงขู่ให้เลิกสร้างทาง ลาวแดงชุมนุม
ฝั่งตรงข้ามบึงกาฬ ๒ กองพัน ลาวแดง
เคลื่อนที่จากซาเหินือ

พล.ต.ต. สนั่น นรินทร์สรศักดิ์ ผบ.
ภุธร ว่า ลาวแดงเข้ามาหาเสบียง “ผมไม่
เชื่อว่า พวกทหารปะเทดลาวมีส่วนเกี่ยว
ข้องใน การ โจมตี ของ ผู้ก่อการ ร้าย ในจัง
หัดนครพนมและหนองคาย”

ปลัดมหาดไทยว่าไม่รุนแรง นายวิฑูรย์
จักกะพาก ว่ายังไม่ซื้อพิสดารคดี อักษร
ปทล. นั้นอาจจะหมายถึงขบวนการปะเทด
ลาว ผู้สื่อข่าวถามว่าการก่อการร้ายครั้งนี้
เป็นแผนการณ์ของ ซีไอเอ. หรือไม่ วิฑูรย์
“ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน”

พล.ต.อ. ประจวบ สุนทรากร อ.ตร.
ว่า “เท่าที่ทราบไม่ได้มีการโจมตีอย่างใหญ่
โตรุนแรงอย่างที่เข่า และไม่มีมีการชัก
ธงแดงของต่างชาติ แต่เป็นการโจมตีอย่าง
ปกติทั่วไปของผู้ก่อการร้าย ในประเทศ
เพื่อสร้างสถานการณ์ ส่วนเกี่ยวกับกอง
กำลังลาวแดงที่มิใช่ ว่าข้าม โขงมายังไทย
ด้านหนองคายนั้น ไม่น่าเชื่อว่าจะมีลาว
แดงมาจากราชาอาณาจักรลาว” (ไทยรัฐ)

๒๕ มกราคม ๒๗

ร.ม.ต. กลาโหม พล.อ.อ. ทวี

จุลทรัพย์ และ พล.ต.ชาติชาย

ขุนหะวัน ร.ม.ต. ช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ และนายทหารชั้นผู้ใหญ่
จำนวนหนึ่งบิน ไปดู สถานการณ์ ที่หนอง
คายและสกลนครเมื่อเช้าววันที่ ๒๔ มกราคม
นี้ และกลับในวันเดียวกัน ได้เปิดเผยว่า
ได้ใช้เครื่องบิน ไปดูสังเกตการณ์ตามพื้นที่
ที่ผู้ก่อการร้ายเข้าโจมตีในเขตอำเภอสัง
คม และบึงกาฬจังหวัดหนองคายแล้ว แต่
ไม่ได้ลง เนื่องจากทหารกำลังปฏิบัติการ

กวาดล้างพื้นที่อยู่ ขณะเดียวกันบ้านเมื่อ
ก็รายงานข่าวเรื่อง การรุกราน จาก ต่างชาติ
ทั้งจาก ทาง ลาว และ เขมรอย่าง ครึก โครม
โดยว่าลาวแดงบุกเข้ามาแล้ว ส่วนเขมร
แดงก็มีการชุมนุมกำลังขนาดใหญ่ตามชาย
แดนไทย พร้อมกันนั้นก็รายงานข่าวว่า
ทหารและเจ้าหน้าที่อื่นๆ ร่วมกันต่อสู้อย่าง
เต็มที่ (บ้านเมือง)

ทูตอเมริกัน นายวิลเลียม อาร์ คิน
เนอร์ ให้สัมภาษณ์นักข่าวต่างประเทศ
ประจำประเทศไทยว่า “มีข้อสงสัยใน
ความสามารถ ของ รัฐบาล ไทย ที่จะ
รักษาสถานะเอกราชไม่ได้ถ้าขับสหรัฐ
ออกไปโดยสิ้นเชิง” เขากล่าวว่าคอมมิ
นิสต์ในประเทศไทยมีเงิน ช่วยเหลือ อยู่ถึง
๕,๐๐๐ คน ทางภาคเหนือของไทย รวม
ทั้งยังมี อำนาจ ของ เวียด นามเหนือ ในภูมิ
ภาคแถบนี้ด้วย (เดอะเนชั่น)

ระบุ ผ.ก.ค. บุกหนองคายเป็น
แผน ซีไอเอ. เจ้าหน้าที่ระดับสูงฝ่าย
วิเคราะห์สถานการณ์ ด้านการเมืองของรัฐ
บาลว่า รัฐบาลไม่ได้สนใจเรื่องการสู้รบ
ที่หนองคายมากนัก แต่กลับสนใจประเด็น
ที่ว่า การปะทะครั้งนี้จะมีผลทางการเมือง

อย่างไรต่อไปมากกว่า เขากล่าวว่า เชื่อว่าเหตุการณ์ครั้งนี้ ซีไอเอ. จะต้องมีส่วนอยู่ด้วยอย่างแน่นอน เพราะจะทำให้เห็นว่างานด้านข่าวกรองของไทยยังอ่อนอยู่มาก จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซีไอเอ. ต่อไป

ทำให้เป็นข้ออ้าง ได้อย่างดี ว่ายังมีความจำเป็นที่จะต้องให้ ซีไอเอ. อยู่ต่อไป ข่าวอีกกระแสหนึ่งเจ้าหน้าที่ชั้นสูงข่าว การที่มีรายงาน ข่าวว่าทหาร ตำรวจ ได้ต่อสู้อย่างเต็มที่เพื่อพิทักษ์ผืนแผ่นดินไทยนั้น จะเป็นการ กลับสร้าง ศรัทธา ของ ประชาชน ให้มีต่อทหารใหม่ หลังจากที่ประชาชน ได้เสื่อมศรัทธาต่อทหารตำรวจไป ในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม

พล.อ.อ. ทวี หลังกลับจากหนองคายว่าไม่มีอะไรพิเศษเลยนายทหารยศร้อยเอก คนหนึ่งลาออกก็ไม่ใช่ ความจริงแล้วผู้ก่อการร้าย ในเมือง ไทย ต้องการแสดงให้เห็นประชาชนในภูมิภาคแถบนี้เห็นว่าพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย มีกำลังและอิทธิพลเหนือกว่าเจ้าหน้าที่ ตามแผนโฆษณาชวนเชื่อเท่านั้น

พล.อ.กฤษณ์ สีวะรา ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ที่เคยมีอยู่เป็นประจำทุก ๆ ปีเมื่ออย่างเข้าหน้าแล้ง มีพิเศษก็

เฉพาะที่พวกผู้ก่อการร้าย ชักธงแดงเท่านั้น (ประชาธิปไตย)

๒๖ มกราคม ๑๗

ผกค. ใช้ระเบิดถล่ม ไฟไหม้หมู่บ้านคลองทรายมูล ๓๐ ศพ คนอพยพหนีนับพัน ผู้ว่าฯ สั่งช่วยด่วน ปะทะกับตำรวจที่บึงกาฬไฟไหม้ ๖ จุด รายงานข่าวจากหนองคายว่า เมื่อเช้าวันที่ ๒๕ มกราคม เวลา ๐๕.๐๐ น. เจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการพิเศษเกิดปะทะกับผู้ก่อการร้ายอย่างดุเดือดที่บ้านนาทราย หมู่ที่ ๙ ต.ชมพูพร อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง มีเสียงปืนและเสียงลูกระเบิดเป็นระยะ หมู่บ้านนี้มีราษฎรอยู่ ๒๖๐ ครอบครัว ซึ่งต่างก็วิ่งหนีไฟอลหม่าน รายงานข่าวแจ้งว่า จนถึงเวลา ๑๗ น. วันเดียวกันไฟยังไม่สงบ ไม่มีรายงานข่าวว่า

เจ้าหน้าที่เสียชีวิต ชาวบ้านได้อพยพหนีมาด้วยความแตกตื่น ด้วยสื่อจำกัดตัวกันเพียงคนละชุด ทหารพียูสินไม่สามารถขนมาได้เลย และชาวบ้านนาทรายได้อพยพมาอยู่ที่หมู่บ้านหนองจันทร์ ริมถนนบึงกาฬ-พังโคน นอกจากนี้หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ยังได้รายงานข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ทางด้านเขมรว่า "ทหารเขมรแดงกำลังเคลื่อนกำลังประชิด ชายแดนไทย ทางด้านจังหวัดศรีสะเกษ

เวลา ๑๕.๑๐ น. นายไพฑูรย์ ลิ้มปัทม์ ปลัดจังหวัดหนองคาย ซึ่งทำหน้าที่โฆษกของจังหวัดได้แถลงข่าวว่า เจ้าหน้าที่ของไทยหลายฝ่ายได้นำกำลังเข้ากวาดล้างผู้ก่อการร้ายที่บ้านนาทราย ต.ชมพูพร อ.บึงกาฬ จนในที่สุดผู้ก่อการร้ายได้

หลบหนีไป และจุดไฟเผาบ้านเรือนราษฎร ทำให้ชาวบ้านต้องหนีกระเจากระจายออกมาจากหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ได้รวมตัวกัน และได้กลับเข้าหมู่บ้านนาทรายแล้ว

วันเดียวกัน ตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นจำนวน ๕ นาย คือ น.สมมาตร ชันศิริ นายเจริญ ลำสระ น.พิเศษ เตชะสุข นายประสงค์ พิพัฒน์พานิชกุล และนายไพโรจน์ บุลยรัตน์ ได้เดินทางเข้าไปที่บ้านนาไร่ อ.สังขามิ เพื่อสำรวจข้อมูลและดูสภาพราษฎร มี พ.ต.อ.ธงชัย สุนทรภัก ผกก.หนองคาย ได้จัดเจ้าหน้าที่ขับรถไปส่งด้วย

พล.ต.อ. ประจวบ สุนทรากร ย. เหตุการณ์ไม่ร้ายแรง (เดลินิวส์)

พ.อ. กว้านซ้ออาวุธ วิทยุยศ ต.ช. สกัต พล.ต.ท. วิทยุยศ สวัสดิ์ ร.อ.ตร. ฝ่ายกิจการพิเศษ ว่าได้รับรายงานนายทหารยศพันเอก ทหารบก จะออกกวาดล้างพื้นที่นั้น พันเอกดังกล่าวเป็นญาติกับนายพโยม จุฬานนท์ อดีต สส. ซึ่งทางการบัญชีว่าเป็นคอมมิวนิสต์คนสำคัญและกำหนัดไปมาระหว่าง บักกิงกับ ประเทศไทย ความเห็นเกี่ยวกับกรณีสู้รบที่หนองคายว่าไม่ร้ายแรง ส่วนที่ว่าเป็นแผนการเมืองมากกว่าเป็นเรื่องจริงนั้น ก็ว่าถ้าเป็นแผน ก็พอ จะมองเห็นได้

ประการด้วยกัน ประการแรก อาจเป็นการสร้างสถานการณ์ขึ้นมา เพื่อหวังให้ได้งบประมาณค่าใช้จ่าย ประการที่ ๒ ถ้าเป็นการกระทำของ ซีไอเอ. จริงก็คง เป็นฝีมือ ของ ซีไอเอ. ชั้นเลว ชั้นปลายแถว และประการที่ ๓ อาจเป็นการช่วงชิงกันระหว่างหน่วย

สืบราชการลับ ซีไอเอ. ของสหรัฐ กับ เคจีบี. ของโซเวียต เพราะโดยปกติไม่ว่าจะเป็นเมืองไทย หรือที่ไหน หน่วยสืบราชการลับทั้งสองชาตินี้ ก็จะต้องเล่นเหลี่ยมซ้อนกลกันอยู่เสมอ เพราะต่างก็มีชัยปฏิบัติงานกว้าง ขวางครอบคลุมไปทั่วโลกเหมือนกัน (ประชาธิปไตย)

๒๗ มกราคม ๑๗ นักศึกษา ๕ คน จากมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่า ผกก. ระดับผู้นำ ๓ คน ซึ่งมีสหาย พยอม เป็นหัวหน้าทั้ง ๓ คนนี้ แต่งชุดเขียว ออกเล็ดด้านขวาปักอักษรย่อ “ท.ป.ท.” ด้วยสีเหลืองบนป้ายสีแดง ออกด้านซ้ายประดับเหรียญ “เหมาเจ๋อตง” ผ.ก.ค. แถลงว่าที่ต่อสู้ทวงคืนกัเพื่ออุดมการณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์ และพร้อมจะทำลายทุกสิ่งทุกอย่างของรัฐบาล พร้อมกันนั้นก็ได้ตั้งข้อเรียกร้อง ๔ ข้อ คือ ๑. ขอตั้งพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเป็นทางการ ๒. ให้ไต่ทนายและฐานบินสหรัฐออกจากประเทศไทย ๓. ขับ ซีไอเอ. ออกจากเมืองไทย และ ๔. ให้ล้มโครงการสร้างหอเรดาร์บนดอยอินทนนท์

นายจำเนียร คันธเสวี รอง ผวก. หนองคาย ได้วิจารณ์เรื่องนี้ว่า ข้อเสนองาน ๔ ข้อของ ผ.ก.ค. ไม่มีอะไรใหม่ และว่าเรื่องขอตั้งพรรคอย่างเป็นทางการ จะไม่มีใครยอม

นายสิริราชย์ ศิวิตชาติ นายอำเภอ บึงกาฬ ได้สัมภาษณ์ว่า อำเภอนี้มี ผ.ก.ค. แทกรวมกว่า ๑๐๐ หมู่บ้าน โดยเฉพาะในเขตยี่ดงมีกรรมกรสว่างสนามเพลาะ มีการต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ยอย่างเอาจริงเอาจัง และว่าหมู่บ้านนาทราย ชาวบ้านเกือบ ๙๐% ได้รับการอบรมจากฝ่ายคอมมิวนิสต์แล้ว และเปิดเผยว่าขณะนี้มีการขนอาวุธ

จำนวนมากมาจากฝั่งลาวข้ามมาทางภูสิงห์ คาดว่าจะมีการปะทะกันภายใน ๒ วัน ในด้านการป้องกันเขาวัว ได้มีการประชุมวางแผนร่วมกับเสนาธิการของกองทัพภาคที่ ๒ ยืนยันที่จะปราบปรามเด็ดขาด ซึ่งกองทัพภาคที่ ๒ จะส่งอาวุธหนักไปให้ใช้ เขาพูดถึงหมู่บ้านนาทรายว่า หมู่บ้านนาทรายยึดคืนมาได้แล้ว แต่ประชาชนยังไม่กล้าเข้า

ไปอยู่ ราษฎร ๗๐๐ คนอพยพออกมาอยู่นอกบ้าน ซึ่งทุกคนไม่ยอมให้ปากคำด้วยเหตุผลว่า ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐบาลจะให้ความคุ้มครองพวกตนได้ เขาพูดถึงการต่อสู้เมื่อวันที่ ๒๔ ว่าตอนที่เจ้าหน้าที่บุกเข้ายึดหมู่บ้านคันทัน ได้มีการประกาศให้ผู้ที่ ไม่ใช่ ผู้ก่อการร้ายวิ่งออกมาลานกว้าง และมีการยิงต่อสู้กัน ปรากฏว่าชาวบ้านถูกลูกหลง ของเจ้าหน้าที่ตาย ๔ ศพเท่านั้น มิใช่ ๓๐ ศพตามข่าวหนังสือพิมพ์ แต่ก็ยืนยันว่าจะปราบปรามขั้นเด็ดขาดต่อไป (ประชาธิปไตย)

๒๘ มกราคม ๑๗

เรียก พ.ต.ต. พบ ผบ. ภูธร รายงานเหตุการณ์พยานนักศึกษา “เผด็จ” ผกก. นำนักศึกษา พบ รมต. ทวี ผบ. กอง. พ.ต.ต. ประดับ พรรณราย ซึ่งปลอมตัวเข้าไปพบ ผกก. ว่าไม่เห็น ผกก. จีกรงชาติ

พล.ต.ต. ทวี คุปตบุตร ผู้บังคับการ เขต ๔ ว่า ได้สอบถามนักศึกษาอย่างละเอียดทุกด้านทุกมุมแล้วเชื่อว่าเป็นความจริง

พ.ต.ต. ประดับ พรรณราย ว่าที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางนั้น การเดินทางของนักศึกษาครั้งนี้มีแผนอะไรซ่อนอยู่หรือไม่ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้วย

พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์ เรียกให้ ๕ นักศึกษาพบด่วน โดยติด

ต่อผ่านนายกำพล กลิ่นสุคนธ์ ผวก. หนองคาย (ไทยรัฐ)

บ้านเมืองว่ารายงาน ผู้ใหญ่ชุดแค้นเอง ที่มีคนสงสัยว่าเป็นแผน ซีไอเอ. หรือเปล่า นั้น ว่าไม่ใช่แผนกาของ ซีไอเอ. อย่างแน่นอน (บ้านเมือง

๒๙ มกราคม ๑๗

โทรทัศน์กองทัพบก ได้อย

รายการพิเศษ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายนายกำพล กลิ่นสุคนธ์ ได้รายงานเหตุการณ์ที่จังหวัดหนองคาย และว่าเมื่อวันที่ ๒๔ ผู้ก่อการร้ายยึดหมู่บ้านเป็นแนวยิงต่อสู้เจ้าหน้าที่ จนเกิดไฟไหม้บ้านเรือนชาวบ้าน และเนื่องที่มีข่าวว่าชาวบ้านอพยพ ไปอยู่ หมู่บ้าน หนองจันท (ประชาธิปไตย)

นศ. พบผู้ก่อการร้ายเป็นแผน

กอ.ปค. อธิบดีกรมตำรวจว่ามีผู้สร้างสถานการณ์ พล.ต.ต. แสง หงษ์นคร วิชาการ ผบ. ภูธร ว่า คณะนักศึกษขณะนี้อยู่ในความรับผิดชอบของ กอ.ปค. และว่า ได้ทราบมาว่าการไปพบผู้ก่อการร้ายครั้งนี้เป็นแผนของ กอ.ปค. ฉะนั้นจึงทำให้การพบกับคณะนักศึกษานั้นได้ยากเนื่องจาก กอ.ปค. ยังไม่ต้องการเปิดเผยรายละเอียด

นักศึกษาว่า ข้อเสนอ ๔ ข้อเป็นเพียงความคิดเห็นของ ผกก.

ฟิล์ม กลกิจ อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่า คงมีการเตรียมการแล้ว

หน้ากันก่อนแล้ว จึงรู้ที่ผู้ก่อการร้าย

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ เกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ ขอตั้ง พรรคนั้นขอปรึกษาผู้ก่อ

พล.ต.อ. ประจวบ สุนทรากร อธิบดีกรมตำรวจว่า เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

น่าจะเป็นการกระทำของบุคคลบางคนเพื่อ
สร้างสถานการณ์ เพื่อประโยชน์ของตน
ซึ่งกำลังให้สอบข้อเท็จจริงอยู่ (ประชาธิปไตย)

๓๐ มกราคม ๑๗

๕ นักศึกษาได้ ตำรวจที่ไปพบไม่
ใช้แผนของ กอ.ปค. นักศึกษา ๕ คนพัก
ที่โรงแรมคอนติเนนทอลว่า ที่มีข่าวว่าเป็น
แผน กอ.ปค. นั้น ความจริงพวกเขาเป็น
พวกที่เพียงแต่อยากรู้ ข้อเท็จจริงเท่านั้น
เพราะข่าวนี้มีหลายกระแส บ้างว่ารุนแรง
บ้างว่าเป็นแผน ซีไอเอ. จึงเกิดความคิด
อยากจะเข้าไปพิสูจน์ เขาได้พากันเล่าถึง
เหตุการณ์ที่ไปพบและว่า “รายละเอียดไม่
สามารถเล่าให้ฟังได้ เพื่อความปลอดภัย
ของตนเองและผลของทางราชการ แต่
ก็เล่าว่า ทหารป่ามีปากกอกเสือ ท.ป.ท.
ส่วนเกี่ยวกับสหภาพยอเมซว่า พุทธศาสนา
ไทยไม่ค่อยขัดนัก สำเนียงแปร่ง ๆ
เชื่อว่าไม่ใช่คนแถวอีสานแน่ (ประชาธิปไตย)

หลังจากการเสนอข่าวเรื่องเหตุการณ์
การสู้รบที่จังหวัดหนองคาย ความจริง
เครือข่ายทางการทหารด้านชายแดนเขมรแล้ว
เหตุการณ์ก็เงียบสงบลง ซึ่งมีผลให้ข่าว
การเปิดโปง ซีไอเอ. ต้องเงียบหายไป
อย่างปลิดทิ้ง ฝ่ายผู้ปราบปรามก็อาจจะได้
รับเงินงบประมาณเพิ่มขึ้นอีกมากมาย ใน
ฐานะทหารและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการ เพื่อ
พิทักษ์ผืนแผ่นดินทองของไทยเพื่อเรียก
เกียรติภูมิของทหาร และเจ้าหน้าที่ที่สูญเสียไป
ในระหว่างการต่อสู้ของขบวนการ ๑๔
ตุลาคมกลับคืนมา แต่ทว่าเหตุการณ์นี้ได้
แปรโฉมหน้าไปเมื่อ

เหตุการณ์บ้านนาทรายถูกเปิดเผย

ว่าเป็นฝีมือของเจ้าหน้าที่เสียเอง

๑๔ กุมภาพันธ์ ๑๗

แฉเบื้องหลัง โจมตีเผ่าหมู่บ้านที่
หนองคาย ป/ช.ปช.ยืนยันเป็นฝีมือของ
เจ้าหน้าที่กลุ่มประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
ได้เปิดเผยว่า กลุ่มฯ ได้ไปเผยแพร่ประชา
ธิปไตยที่จังหวัดอุดรธานี ออบราชธานี
หนองคาย และได้เข้าไปดูสภาพหมู่บ้าน
นาทราย พบหลักฐานว่า เมื่อวันที่ ๒๔
มกราคม ผู้เผ่าหมู่บ้านนาทรายไม่ใช่ผู้ก่อ
การร้ายแต่เป็นเจ้าหน้าที่ เป็นเจตนาไม่ใช่
อุบัติเหตุตามคำแถลงของเจ้าหน้าที่ กอ.
ปค. ผ่านทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
หรือรวมทั้งการที่นายกรมล วรรณ
ประภา รมต. มหาดไทย ที่ว่าวันที่ ๒๔
มกราคม ตอนเช้ามีการปะทะกันระหว่าง
เจ้าหน้าที่กับผู้ก่อการร้าย และผู้ก่อการร้าย
ได้เผาหมู่บ้านนาทรายเสียหาย ๑๖๐ หลัง
คาเรือนนั้นไม่เป็นความจริง กลุ่มฯ ได้
สอบถามพยานหลักฐาน สรุปเชื่อได้ว่า

๑. จากทราบบ้านเรือนที่ถูกเผา
ปช.ปช. ได้ทำแผนที่โดยสังเขป
แสดงให้เห็นว่า การทำลายหมู่บ้าน
ครั้งนี้ เป็นการกระทำโดยเจตนา
อย่างแน่นอน ทางเจ้าหน้าที่รัฐบาล
อ้างว่าเป็นอุบัติเหตุที่เกิดจากการปะ
ทะกันกับผู้ก่อการร้ายไม่ได้

๒. ชาวบ้านนาทรายหลายสิบ
คนยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า เจ้า
หน้าที่ อส. ตำรวจตระเวนชายแดน
และหน่วยปฏิบัติการพิเศษ (หรือ
นปพ.) จำนวน ๑๕๑ คน ได้เข้าปิด
ล้อมหมู่บ้านในตอนเช้า วันที่ ๒๔
มกราคม โดยไม่มีการปะทะกับผู้ก่อ
การร้ายแต่อย่างใด เจ้าหน้าที่ได้

กวาดต้อนชาวบ้านให้ไปรวมกันที่
หนองน้ำ และจุดไฟเผาบ้านเรือน
ยั้งฉาง ที่เก็บข้าว ปอ และพืชผล
อื่น ๆ ของชาวบ้านเสียหายหลาย
ล้านบาท

๓. เจ้าหน้าที่ได้ฆ่า นายผัน
มัทราช อายุ ๕๐ ปี นางใส มัทราช
อายุ ๕๐ ปี และเด็กชายเอบ มัทราช
อายุ ๖ ขวบ ทั้งยังได้เผาผู้ตายทั้ง ๓
พร้อมกับบ้าน

๔. ชาวบ้านสามารถยืนยันและ
พร้อมที่จะชี้ตัวเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่
หลายนาย ที่เข้าร่วมปฏิบัติการครั้งนี้

นายธีรยุทธ บุญมี ได้ชี้ว่าการกระทำ
ครั้งนี้ เป็นการกระทำที่ไม่คิดอะไรกับใจ
ปล้นแผ่นดิน เพราะได้ทำลายทรัพย์สิน
ของประชาชน และละเมิดกฎหมายครั้งยิ่ง
ใหญ่ ใหญ่กว่าคดีท่งใหญ่เสียอีก การ
กระทำเช่นนี้ไม่ว่าได้กระทำมาแล้วกี่ครั้ง
กี่หนแล้ว นอกจากนั้นกอ.ปค.ยังบิดเบือน
ข้อเท็จจริง สร้างความหลงผิดให้เกิดขึ้น
ในหมู่ประชาชน เป็นการสร้างสถานการณ์
เพื่อหวังผลอื่น โดยไม่มีความละอายใจแม้

แต่น้อย และว่าหากกรณีนี้รัฐบาลไม่สามารถเอาโจรปล้นประชาชนมาลงโทษได้ ก็เห็นจะต้องให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน (ประชาธิปไตย, สยามรัฐ)

๑๕ กุมภาพันธ์ ๑๗ กรณี "หมู่บ้านวิปโยค" ปากคำสองฝ่ายกลับ ผู้ว่าฯ ได้ พช. พช. เอียงซ้าย ว่า ผกก. ยึดหมู่บ้านไว้ ชาวบ้านระบุ ตำรวจ เผา-ฆ่า

นายกฯ พล. กสิณสุคนธ์ ผวก. จังหวัดหนองคายว่า ได้รับรายงานมาว่าวันที่ ๒๔ มกราคม ทางอำเภอบึงกาฬ ได้จัดกำลังออกไปกวาดล้างผู้ก่อการร้าย และได้เกิดปะทะกันและเกิดไฟไหม้ ๒๐ หลังคาเรือนในวันนั้น (ไม่พูดถึงชาวบ้านถูกฆ่า) วันที่ ๓๑ จึงได้สอบถามไป ปรากฏว่าไฟไหม้หมู่บ้าน ๖๐ % หลังจากนั้นก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปบรรเทาทุกข์ราษฎรแล้ว เมื่อวันที่ ๓๓ กุมภาพันธ์ ก็ได้ตั้งคณะกรรมการ

ขึ้นคณะหนึ่งมีรองผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการฝ่ายทหาร เป็นประธานและรองประธานกรรมการขึ้นสอบสวน เพราะเรื่องนี้ยังไม่มีราษฎรร้องเรียน นอกจากนี้ นายคำพลยังได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้น และพูดถึง พช. พช. ว่ากลุ่ม พช. พช. ที่เดินทาง

ไปหมู่บ้านนาทรายเป็นผู้ที่มีหัวเอียงซ้ายจัด โดยได้ไปพูดปราศรัยกับราษฎรโดยไม่ได้รับอนุญาต และพูดโจมตีข้าราชการว่าเป็นทรราชไปหมด กับได้พูดส่งเสริมชาวภูวนอพยพว่า ควรให้สิทธิเสรีภาพทางด้านมนุษยธรรมแก่ชาวภูวนอพยพซึ่งเจ้าหน้าที่บนที่ก่อกบฏไว้แล้ว และกล่าวว่า มีผู้ก่อการร้ายคนหนึ่งเข้ามามอบตัวเมื่อ ๑๕ ก.พ. ชื่อ นายบุญพัน รุณธรรม ซึ่งให้การมากมาย และว่าจะเอามายืนยันข้อเท็จจริงที่กรุงเทพฯ (สยามรัฐ)

ข้อสังเกต เหตุการณ์บ้านนาทรายได้เปลี่ยนโฉมไปเมื่อ พช. พช. นำมาเปิดเผย นายกฯ พล. กสิณสุคนธ์อย่างร้อนรน พร้อมกับสาธิตให้ พช. พช. ทันทิ และว่าวันที่ ๑๓ ตั้งกรรมการ วันที่ ๑๕ มี ผกก. มอบตัว เรื่องจริงหรืออภินิหาร

คำให้การ ของชาว บ้านนาทราย รวบรวมมาจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ สยามรัฐ ประชาธิปไตย ชาวบ้านนาทรายมี นายลม กาญจนสาร ผู้ใหญ่บ้านนาทราย นายอ่อง ยอดแสง นายสง่า สมบัติดี และนายสาคร

จันทวี ให้การที่หนังสือพิมพ์ลงตรงกันดังนี้:-

๑๖ มกราคม ๑๗ ผู้ก่อการร้ายได้บุกเข้าโจมตีชุดคุ้มครอง หมู่บ้านนาทราย อส. มีกำลังน้อยกว่าไม่สามารถต้านทานได้ต้องล่าถอย อส. ถูกยิงตาย ๑ คน บาดเจ็บ ๒ คน ผู้ก่อการร้ายหนีไป

๑๗ มกราคม ๑๗ ผู้ก่อการร้ายจำนวน ๓๐ คน เดินผ่านหมู่บ้านนับเป็น ครั้งแรกที่ผู้ก่อการร้ายเข้าหมู่บ้านเป็นกลุ่มใหญ่

๑๘ มกราคม ๑๗ เข้าเจ้าหน้าที่ กอ.ปค. ได้มาสอบถาม บ่ายผู้ก่อการร้ายเข้ามา ใน หมู่บ้าน อีก ประมาณ ๓๐ คน อยู่ได้ชั่วระยะหนึ่งเจ้าหน้าที่ก็ติดตามมา และได้เกิดปะทะกันขึ้น เจ้าหน้าที่เสียชีวิตอีก ๑ คน ยศจำสิบเอก บาดเจ็บอีก ๒ คน

๑๙-๒๐ มกราคม เหตุการณ์
สงบ

๒๑ มกราคม ๑๗ ชาวบ้านเอา
ควายที่เพิ่งตายไป ซ้ำแหละ นอกหมู่บ้าน
หน่วยปฏิบัติการพิเศษมาพบ
เข้า ได้ยิงปืนเอ็ม ๗๙ เข้าไปในหมู่บ้าน
ชาวบ้าน แต่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ

๒๒ มกราคม ๑๗ ได้ทราบว่
สะพานบ้านห้วยหินที่เข้าหมู่บ้านนา
ทรายถูกเผา แต่ไม่รู้ว่าเป็นผู้เผ
สะพานนี้แน่

๒๓ มกราคม ๑๗ ชาวบ้านนา
ทราย ๒ คน ชื่อนายพา ไชยสุวรรณ
และนางกลม ติดมา ถูกยิงตาย
ระหว่างทางที่จะไปบ้านหนองจันทร
กับบ้านนาทราย ผู้ใหญ่บ้านหนอง
จันทรได้ไปแจ้งความที่ สก.อ.
ศรีวิไล แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่มาจัดการ
แต่อย่างไรชาวบ้านจึงได้จัดการช่วย

กัน เผาศพทั้งสองเสียชีวิต ๑ เกิดเหตุ
โดยไม่ได้มีการจัดพิธีงานศพแต่อย่าง
ไรในวันเดียวกันนั้น

๒๔ มกราคม ๑๗ เข้าประมาณ
๐๕.๐๐ น. ได้มีเสียงปืนขึ้นและเจ้าหน้าที่
ได้บุกเข้ามาในหมู่บ้าน เรียกให้ชาวบ้าน
ลงมาจากบ้านเรือนของตน โดยการยิงปืน
ขู่พวกหนึ่ง เมื่อชาวบ้านลงมาจากบ้าน
แล้วอีกพวกหนึ่งก็เข้าเผาบ้านชาวบ้านตาม
หลัง จากนั้นก็ตอนชาวบ้านไปรวมกันที่
วัด จนกระทั่งไฟได้ลุกร้อนมาก เจ้าหน้าที่
ที่จึงได้ตอนชาวบ้านออกมา ที่กลางทุ่งนา
ใกล้หนองน้ำ ก่อนเข้ามาเผาบ้าน เจ้าหน้าที่
ที่ได้ยิงนายจันศรี ไชยณรงค์ตายระหว่างที่
ไปส้วมในป่า และยิงนายผัน นางใส
และเด็กชายเอบ มัทราช ตายและเผาศพ
พร้อมทั้งบ้านด้วย

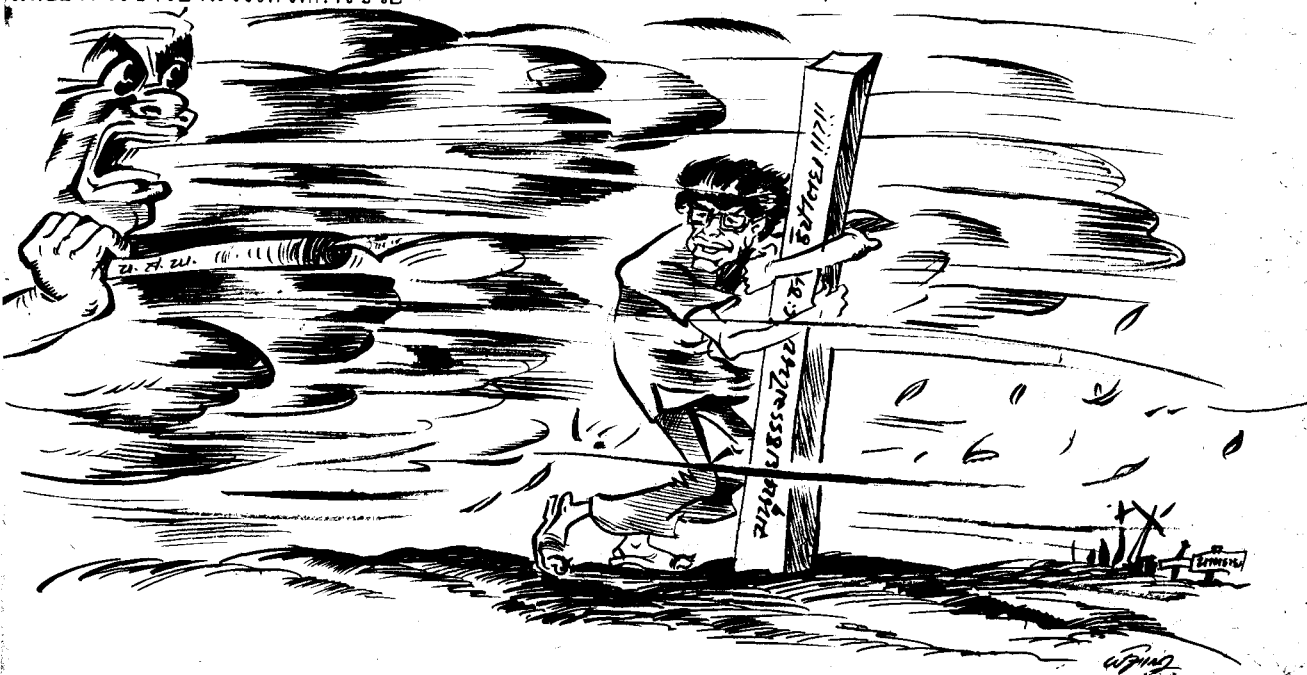
ระหว่างที่ตอนมากกลางทุ่ง เจ้าหน้าที่
ที่ได้จับตัวชาวบ้าน ๒๑ คนไปสอบสวนที่
สก.อ. บึงกาฬ และได้ปล่อยมา ๑๔ คน
คงจับไว้ ๗ คน เป็นชาย ๕ หญิง ๒ มี
นายปี อองตัน นายโถม วิบูลย์สิน นาย
หลง จันทละวรรณ นายริน สมหมาย นาย
ผาย ติดมา นางจันท์ ชาวเหนือ นางบุญ

หลานวงศ์ ซึ่งทั้ง ๗ คนนี้บ้านนี้ก็ยังไม
ทราบว่าได้ปล่อยตัวมาแล้วหรือยัง ?

ชาวบ้านระบุว่าระหว่างที่เผาบ้านนั้น
เจ้าหน้าที่ยังได้ใช้อำนาจในการปล้นทรัพย์
สินของชาวบ้านอีกด้วย หลายคนต้องสูญ
เสียเงินสดไปรวมกันหลายหมื่นบาท และ
ยังได้ ระบุว่าเจ้าหน้าที่ได้อย่าง
มั่นคง สามารถชี้ตัวได้ทุกคน เจ้า
หน้าที่ที่เข้าเผาหมู่บ้านที่จำได้มี รตท.
ชูพันธ์ บุญประกอบ หน.นปค. รตอ.
ประจวบ บัวขาว ปลัดอำเภอไทยฝ่าย
ป้องกัน จสต.สวาสดี ไม่ทราบนาม
สกุล หน่วยลำสังหาร กอ.ปค. นอก
จากนั้นก็ มี อส.แวง บัวชุม อส.
พรหมา ไกยะแสง ส่วนคนอื่น ๆ
สามารถชี้ตัวได้ทุกคน

นายสัญญา ธรรมศักดิ์ว่า เรื่องจับ
ข้อ

พล.ต.ท. ประจวบ สุนทรากร ออก
ความเห็นว่ ไม่น่าจะเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่
ที่จะเผาทำลายทรัพย์สินประชาชน กำลัง
สั่งสอบสวน

ยึดหลักไว้ในใจ !!!! ชั่วพุทธ

พล.ท. สายหยุด เกิดผล ผบ.กอ.ปค. ว่าเมื่อระอาเต็มทน “ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลจะให้ทำอะไร รัฐบาลไม่ฟังความเห็นของกองบัญชาการอีกต่อไป เราถูกตัดขาดและรัฐบาลปล่อยให้อยู่ในความมืด” และว่า ยินดีลาออกหากรัฐบาลเห็นว่าหย่อนสมรรถภาพ (ไทยรัฐ)

๑๖ กุมภาพันธ์ ๑๖

ร.อ. ผู้วางแผนเผาบ้านนาทรายได้ ปช.ปช. น้อยใจผู้บังคับบัญชาว่ามีแต่ซ้ำเติมจะลาออก ร.อ. ประจวบ บัวขาว ปลัดอำเภอโพนมป้องกัน และปราบปรามเขตอำเภอเบ็ญกาฬ ยอมรับว่า เจ้าหน้าที่ได้บุกทำลายเมื่อวันที่ ๒๔ จริง เพราะสืบแน่ชัดว่าชาวบ้านนาทรายเป็นผู้ก่อการร้าย เขาว่าเหตุที่ทำการปราบปรามอย่างล้างผลาญบ้านครั้งนั้นได้มีการวางแผนร่วมกันหลายคน มีนายสรรชัย ศวิตชาติ นอภ. เบ็ญกาฬ รตท. จจร สยัวัตร ผบ.ตชด. เขต ๔ รตท. ชูพันธ์ บุญประคอง และ รตอ. ประจวบ บัวขาว และว่าวันนั้นได้ระดมยิงปืนเข้าไปหมู่บ้านนานประมาณ ๑ ชั่วโมง จนเกิดไฟไหม้ แต่ก่อนกำลังกลับก่อนเมื่อได้ข่าวว่ารัฐมนตรี ทวี จุลละทรัพย์เดินทางไปตรวจการและอาจแวะเบ็ญกาฬ เขากล่าวอีกว่า เคยส่งพระเข้าไปแก้แต่ก็ทำอะไรไม่ได้

นายธีรยุทธ บุญมีและคณะได้เข้าพบ นายสัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี โดยนำชาวบ้านนาทราย ๔ คน เข้าพบด้วย นายสัญญาทราบดีกับนายธีรยุทธเป็นการเฉพาะว่า เรื่องที่ได้รับฟังมานั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง พร้อมกับกล่าวว่าควรจะได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายปราบปรามเสียใหม่ (ประชาธิปไตย)

๑๗ กุมภาพันธ์ ๑๗

เหตุการณ์ผันผวน เมื่อชัยวัฒน์ สุระวิชัย หนึ่งใน ปช.ปช. รายงานมาว่า

ชาวบ้าน ๔ คน เป็นคอมมิวนิสต์โทรศัพท์ให้ทางกรุงเทพฯ อย่าเพิ่งทำอะไรลงไป (ประชาธิปไตย)

หมายเหตุ เหตุการณ์คลี่คลายต่อมาว่า นายชัยวัฒน์ไปหาข้อมูล โดยไปกับเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกพาไปพบกับครอบครัวที่เป็นญาติพี่น้องของ อส.ทั้งสองคนที่ถูกระบุว่าเป็นผู้เข้าร่วมในการเผาหมู่บ้านด้วย

๑๘ กุมภาพันธ์ ๑๗

ธีรยุทธนำ ๔ ผู้ถูกกล่าวหาเป็น ผกค. ไปพิสูจน์ความจริง “เหตุการณ์ที่นาทรายเป็นการต่อสู้ทางการเมือง” กรณีบ้านนาทรายยังสรุปไม่ได้ หลังจากที่ถูกใหญ่บ้านและอีก ๓ คน ซึ่งปช.ปช. นำมาเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อนายกรัฐมนตรี และถูกครอบครัว อส. ๕ คนระบุว่า เป็น ผกค. ชาวบ้านทั้ง ๔ ปฏิเสธข้อหา พร้อมทั้งยืนยันว่าเจ้าหน้าที่เป็นผู้เผาหมู่บ้านแน่นอน โดยทำให้มีการเผชิญหน้าพิสูจน์ความจริงกัน กลุ่ม ปช.ปช. รวมกับชาวบ้านนาทราย พร้อมทั้งผู้สื่อข่าวจึงพากันไปพิสูจน์ความจริงยังที่เกิดเหตุ ต่างยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่าเจ้าหน้าที่เป็นผู้เผา ปช.ปช. นำชาวบ้านนาทรายอีก ๖๔ คน มายืนยันข้อเท็จจริง

ธีรยุทธว่า การปราบปรามคอมมิวนิสต์เป็นการต่อสู้ทางการเมือง ระหว่างอุดมการณ์สองฝ่าย แต่เราต้องไม่ละเมิดมนุษยธรรมเช่นนั้น และประเด็นสำคัญก็คือการบิดเบือนข่าวหลอกลวงประชาชนของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง เรื่องนี้เป็นความจริง จึงจำเป็นต้องเรียกร้องความเป็นธรรม ถ้าหากความยุติธรรมเงียบหายไป ก็ขอให้เงียบหายไปพร้อมชื่อ ธีรยุทธ (ประชาธิปไตย)

หมายเหตุผู้รวบรวม ทำไม่จึงไม่

หนังสือพิมพ์หลายฉบับในการเก็บรวบรวมข่าวตามที่ได้วงเล็บไว้ ความจริงผู้รวบรวมได้ใช้ทุกฉบับเปรียบเทียบกับกันอยู่แล้ว ที่ไม่อ้างถึงเพราะในวาระนี้ หนังสือพิมพ์ได้แบ่งแยกตัวเองออกเป็นฝักเป็นฝ่ายอย่างแน่นอนแล้ว หนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ฉบับ ไทยรัฐ เดลินิวส์ เลือกที่จะเสนอข่าวสองด้าน ซึ่งมีความสับสนได้ง่าย ประชาธิปไตยจะเขียนข่าวได้กระชับกว่าเพื่อและตรงต่อความเป็นจริงมากกว่า ทั้งนี้โดยอาศัยจากประมวลข่าวในช่วงระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์ฯ เป็นเครื่องมือในการวินิจฉัย ส่วนหนังสือพิมพ์บ้านเมือง รายวันบันเทิง นั้นไม่ต้องบอกก็ย่อมจะตอบแล้วว่าเขาได้ทำหน้าที่เช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ไทยเดลินิวส์ยุคที่ทราชมงคลเมื่อยุคหนึ่งเดียว ส่วนสยามรัฐนั้นแสดงธาตุแท้ปฏิกิริยาของตน ออกมาอย่างล่อนจ้อนเช่นกัน

๑๙ กุมภาพันธ์ ๑๗

ผบ.ทบ. ส่ง สายหยุด สอบความจำเป็น “บ้านนาทราย” เฝ้ามองข่าวปฏิวัติทวัน ทหารไม่มีปฏิกิริยา พล.อ.กฤษณ์ สีวะยังได้แสดงความเห็นตอบโต้ ธีรยุทธ ว่าเอาค่านายกมาพดนั้น เป็นการตีความเอง และว่าเจ้าหน้าที่ไม่จำเป็นปราบปรามอย่างเหี้ยมโหด แต่ก็ไม่แน่ใจ บางทีเจ้าหน้าที่อาจจะแกล้งเขาบ้างก็ได้ และขณะนี้รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณานโยบายการปราบปรามผู้ก่อการร้ายไว้เรียบร้อยแล้ว โดยมีสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นหลัก คงจะใช้นโยบายผ่อนปรนไป ซึ่งนโยบายผ่อนปรนหมายถึงมุ่งพัฒนาชนบท เช่นทำถนนน้ำ และโรงเรียน ถ้าไม่ได้ผลก็จะใช้วิธีปราบ (ประชาธิปไตย)

รตท. ว่าการกระทำรุนแรงมหาศาลไทยตามหลักฐานข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้น ใช้เรื่องที่ว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไปเผา

บ้าน แต่เป็นกรณีเจ้าหน้าทีไปปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งได้เกิดการปะทะกันขึ้นระหว่างผู้ก่อการร้ายกับเจ้าหน้าที่ ขณะที่เสียงปืนกำลังดังเนื่อง

จากการต่อสู้ยุ่นั้น ได้เกิดเสียงระเบิดขึ้นในหมู่บ้าน จึงเกิดเพลิงไหม้ขึ้น และหลังคาบ้านในหมู่บ้านส่วนใหญ่มุงด้วยแฝก ซึ่งติดไฟง่าย เลยลุกลามเผาไหม้ไป (ข้อสังเกต-แม้จะมุงด้วยแฝกจริง แต่หมู่บ้านชนบทนั้นสร้างอยู่ห่างกัน เป็นไปไม่ได้ที่ไฟไหม้บ้านหนึ่งจะลุกลามไปมากมายถึงเพียงนั้น หากจะเป็นไปได้บ้างก็ต้องไม่มากถึง ๑๐๖ หลังคาเรือน)

กรมตำรวจ พล.ต.อ. ประจวบ ชื่นทรงกรู ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมี พล.ต.ท. ศรีสุข มหินทรเทพ รองอ.ตร. ฝ่ายปราบปรามเป็นประธาน พล.ต.ท. วิฑูรย์ ยะสวัสดิ์ รอง อ.ตร. พล.ต. จารัส มังคลารัตน์ ผช. อ.ตร. พล.ต.ท. สุรพล จุลพราหมณ์ ผบ. ตชด. เป็นกรรมการสอบสวน

เทพเจ้าหน้าทีว่าอดมาจาก ผกค. กลับใจระบุชื่อหัวหน้า ผกค. อื่น ๆ และระบุว่า นายสง่า สมบัติดี นายอ่าง ยอดแสงเป็น ผกค. ระบุว่าร้านค้า ร้านยาในหมู่บ้านนาทรายเป็นแหล่งเสบียงของ ผกค. และยังระบุว่าสนามหน้าโรงเรียนประชาบาลบ้านนาทรายเป็นสนามฝึกอาวุธ

ชาวบ้านว่าต้องอยู่ระหว่างกลางของเจ้านายมิดและสว่าง แต่ยั่วว่าเจ้าหน้าที่

เป็นคนเผา และวันที่ ๒๔ มกราคมไม่มีการปะทะกัน

นักข่าวยืนยัน พบกองกระดุกเกลื่อนเด็กยื่นร้องให้เผากองกระดุกแม่

รองผู้ว่าฯ นายจำเนียร คันธเสวี ซึ่งเข้าไปทำหลักฐานถ่ายภาพยนตร์ และหาหลักฐานอื่น ๆ พบนักข่าว อ้างไปราชการด่วนมาก

นักเรียนหนองคายจากศูนย์นักเรียนหนองคายว่า พวกตนไม่เชื่อในความสุจริตใจของทางราชการ ที่ปฏิเสธว่าไม่มีเจ้าหน้าที่เผาหมู่บ้านนาทราย และว่าการเผาหมู่บ้าน เป็นการทำลายหัวใจประชาชน (ไทยรัฐ)

ธีรยุทธว่าเจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิฆ่า ผกค.

ประกาศกลางหมู่บ้านนาทรายว่า สยามรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ศักดินา และรายงานข่าวการพบหลุมบังเกอร์มากมายว่าตามบ้านราษฎรทุกหลังมีหลุมบังเกอร์ นอกจากนี้ก็รายงานข่าวสัมภาษณ์นายสรราช ชาติ นอก. บึงกาฬ ซึ่งเน้นเรื่องหลุมบังเกอร์อย่างเต็มที่

พล.อ. กฤษณ์ สีวะรา ให้ทัศนะว่า กรณีหมู่บ้านนาทรายถูกเผาว่า ถ้าหาก พิสูจน์ได้ว่าเป็น การ กระทำ

ของเจ้าหน้าที่ รังแกประชาชน ก็จะต้องถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรงมาก และจะต้องมีการลงโทษ ขณะเดียวกัน ถ้าหากปรากฏว่า การเผาหมู่บ้านนั้นเจ้าหน้าที่ทำไปเพื่อปราบปรามผู้ก่อการร้ายแล้ว ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องร้ายแรงอย่างใดเลย (สยามรัฐ)

๒๐ กุมภาพันธ์ ๑๗ ผู้ว่าฯ นายกำพล กลิ่นสุคนธ์ ว่าตนได้ปลอมตัวเข้าไปช่วยเหลือชาวบ้านตั้งแต่วันที่ ๒๔ โดยเอาข้าวสาร เสื้อผ้า ผ้าห่ม เครื่องเวชภัณฑ์ไปช่วยเป็นเงินถึงแสนบาทแล้ว และว่าผู้ใหญ่บ้านนาทรายกับลูกบ้านอีก ๓ คนที่ปช. ปช. นำเข้าพบนายกฯ เป็น ผกค. และว่า ๗ ผู้ต้องหาที่จับไประหว่างวันที่ ๒๔ ยอมรับสารภาพว่าเป็น ผกค. จริง ขณะนี้ควบคุมอยู่ที่ค่ายศูนย์ การคุมทัพค่ายตชด. หนองคาย

กรม. ประชุม รมต. มหาดไทยนำ นอก. บึงกาฬและอธิบดีกรมการปกครองเข้ารายงานข้อเท็จจริง มหาดไทยขอเสนอคณะรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้น กรม. มีมติเห็นชอบด้วย มีนายวิญญู อังคนารักษ์ เป็นประธาน พล.ท.สายหยุด เกิดผล รองเสนาธิการทหารบก พล.ต.ต. สุรพล จุลละพราหมณ์ ผบ.ตชด. และนายเรียม เกษสาคร ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ รายงานจากวงการใกล้ชิดว่า กรม. มุ่งประเด็น ธีรยุทธ บุญมีและกลุ่ม ปช.ปช. ข้ามโขงไปพบท้าวโชติ เพชราศรี ผู้แทนแนวลาวัรีชาติ

ศูนย์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ปช.ปช. สหพันธ์นักศึกษาเสรี แจ้งจะนำชาวบ้านนาทรายพบประชาชนที่สนาม

หลวงว่า “พิสูจน์ความจริงเรื่องนาทราย” (ไทยรัฐ)

นายก้าพล ว่าชาวนาทรายเกือบ ๙๐% เป็นผู้ก่อการร้าย และย่ำว่าวันที่ ๒๔ มีการปะทะกัน

ธีรยุทธว่า บังเกอร์ ที่หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง (สยามรัฐ) อ้างถึง ความจริงเป็นของชุดคุ้มครองหมู่บ้าน เป็นของเจ้าหน้าที่ เขาย้ำว่า การต่อสู้ครั้งนี้ต้องการสังจะ ซึ่งมักถูกบิดเบือนและหลอกลวงประชาชนตลอดมา สิ่งเหล่านี้ควรจะได้หมดไป พร้อมกับรัฐบาลชุดที่แล้วถ้าเรื่องนี้ถูกบิดเบือนเป็นการตบหน้าประชาชน เขากล่าวว่า ต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่าใคร ? เป็นคนเผาหมู่บ้านนาทราย ไม่ต้องการให้ถูกเปลี่ยนประเด็น ด้วยการอ้างว่าหมู่บ้านนี้เป็นสีแดงหมดแล้ว

เสนีย์ ปราโมช ว่าเรื่องรัฐบาลจะตัดสินใจได้ลำบากมาก เพราะถ่วงโทษเจ้าหน้าที่ไป แต่ปรากฏว่าชาวบ้านเป็นฝ่ายผิดจริง ๆ เจ้าหน้าที่ก็จะเสียกำลังใจหากชาวบ้านเป็นฝ่ายถูกแต่ไม่ได้ลงโทษเจ้าหน้าที่ ชาวบ้านก็จะหนีไปเข้ากับ พวกคอมมิวนิสต์ หมดรัฐบาลควรทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้แน่ชัดถึงแก่นจริง ๆ (ประชาธิปไตย)

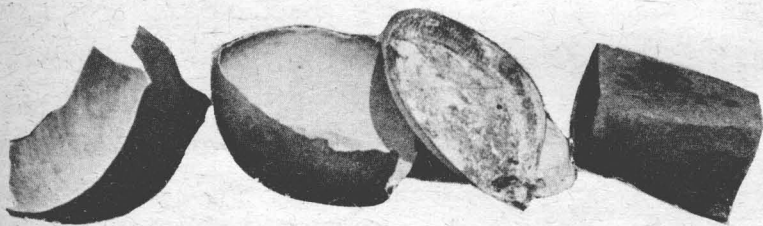
๒๑ กุมภาพันธ์ ๑๗

ชาวนาทราย ๖๔ คน เปิดโปงผู้เผาหมู่บ้าน ต่อหน้าประชาชนนับหมื่นที่สนามหลวงคณะ กรรมการ สอบสวน กรมหมู่บ้านนาทรายถูกเผา ประชุมเครือข่ายหลักการสอบสวนและวางแผนลับที่จะดำเนินการ ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ซึ่งนำหลักฐานมาให้คณะกรรมการดูในกรุงเทพฯ เปิดเผยว่าเตรียมการจะสร้างบ้านชั่วคราวให้ชาวนาทรายอยู่ในราวคาหลังละหมื่นบาท จำนวน ๑๐๐ หลัง ส่วน พล.ท. สายหยุด เกิดผล ซึ่งเดินทางไปดูสถานที่เกิดเหตุยังไม่ยืนยันว่า ฝ่ายใดเผา เพียงแต่ว่า เจ้าหน้าที่อาจจะรุนแรงไปบ้างก็แก้ไขได้ กลุ่ม ปช.ปช. นำ

หน้าที่เป็นผู้เผาหมู่บ้านตอนเช้าวันที่ ๒๔ มกราคม และมีความโกรธแค้นเจ้าหน้าที่มาก ขณะนี้ยังไม่ได้รับสิ่งของที่ทางการช่วยเหลือเลย (๑๔ มกราคม)

รองผู้ว่า ฯ นายจำเนียร คันธเสียวอมรับว่า อาจมีเจ้าหน้าที่บางคนทำเกินกว่าเหตุไปบ้าง แต่ฝ่าย ผกค. ก็คงร่วมเผาด้วย ไม่รู้ว่าฝ่ายใดเผา มากเผาน้อยเพราะมีการปะทะกัน

ธีรยุทธ นำชาวบ้าน ๖๔ คนไต่ปาร์คดีท้วงสนามหลวง ชาวบ้านยืนยันเป็นเสียงเดียว “เจ้าหน้าที่เผา วันที่ ๒๔ ไม่มีการปะทะกัน” พร้อมกันนั้นกลุ่มนักศึกษา มีศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย สหพันธ์นักศึกษาเสรีแห่งประเทศไทยและปช.ปช. ได้ออกแถลงการณ์เรียกร้อง ๔ ข้อ คือ ๑. ให้รัฐบาลชดใช้ค่าเสียหายแก่ชาวบ้านนาทราย ๒. ให้เอาผู้ทำผิดครั้งนี้มาดำเนินการลงโทษ ๓. ให้รัฐบาลรับรองความปลอดภัย

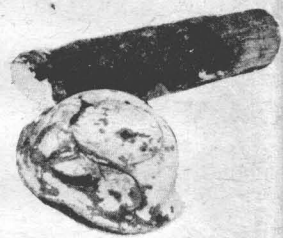

ชัยวัฒน์ สุระวิชัย ว่าเมื่อวันที่ตนไปสอบสวนข้อเท็จจริง (รายงานข่าววันที่ ๑๗) นั้น ตนถูกหลอกลวง เป็นแผนของรองผู้ว่า และว่า หากวันที่ ๒๔ มกราคมถ้ามีการปะทะกันฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็จะต้องมีผู้เสียชีวิตอย่างแน่นอน แต่นี่มีแต่ชาวบ้านตาย (ประชาธิปไตย)

ชาวบ้านยืนยันที่ท้องสนามหลวง

พล.ท. สายหยุด ว่า กลุ่มผู้โจมตีชุดคุ้มครองหมู่บ้านเป็นการกระทำของคอมมิวนิสต์และว่า หากเรามิจะเลาะกันในการพิจารณาเรื่องนี้ จะทำให้ ผกค. หัวเราะชอบใจเปล่า ๆ

สายหยุดสัมภาษณ์ชาวบ้าน นายบุญมา พิมพ์โพธิ์ ชาวบ้านนาทรายวัย ๔๒ ปี ซึ่งอพยพมาอยู่ที่บ้านหนองจันทน์ ว่า เจ้า

ของชาวบ้านนาทรายเหล่านั้นที่ได้เปิดเผยความจริง และ ๔. ให้รัฐบาลเปลี่ยนนโยบายในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายเสียใหม่ ไม่ใช่ว่าเหมาะว่า ชาวบ้านทุกคนเป็นผู้ก่อการร้ายเช่นนี้ (ประชาธิปไตย)

๒๒ กุมภาพันธ์ ๑๗

นายสถาปน ศิริจันทร์ สมาชิกสภา

นิติบัญญัติแห่งชาติ (สภาสนามม้านาง
ลิ่ง) ได้ยื่นญัตติด่วนเสนอต่อประธานสภา
ร้องขอให้กรมการประจําสภาเข้าสอบ
สวนกรณีบ้านนาทราย โดยชี้ให้เห็นว่าเป็น
เรื่องกระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพของ
รัฐบาลและความมั่นคงของชาติอย่างยิ่ง
พร้อมทั้งระบุว่าคณะกรรมการสอบ
สวนที่ตั้งไปแล้ว ล้วนเป็นข้าราชการ
การทั้งสิ้น เกรงว่าฝ่ายราษฎรจะ
ไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร
(เดลินิวส์)

สงสัยคำพูดของธวัชจะต่อสู้แย็บ ๆ
เสนอตัวจะร่วมขบวน การทันทีหลายคน
(ประชาธิปไตย)

๒๓ กุมภาพันธ์ ๑๗

สภาไม่อนุมัติให้ สส.สอบ “ใครเผา
นาทราย” การประชุมสภานิติบัญญัติแห่ง
ชาติเมื่อวันที่ ๒๒ พิจารณาญัตติด่วนของ
นายสถาปน ศิริขันธ์ มีทั้งผู้ค้านและสนับสนุน

นายกระจาง พันธมนานิน ที่ปรึกษา
ฝ่ายเศรษฐกิจของ กอ.ปค. แสดงการคัด
ค้านด้วยเหตุผลว่า จะเป็นการก้าวก่ายการ
ปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร อันเป็นการ
บ่อนทำลายประสิทธิภาพของรัฐบาล และ
สภาฯ เองก็ไม่มีใครรู้จริงในเรื่องนี้ ทั้ง
อาจเป็นเครื่องมือของกลุ่มผลประโยชน์
เขากล่าวว่า เป็นธรรมเนียมของสง
คราม ย่อมจะต้องฆ่ากัน การที่คน
ไทยฆ่าคนไทยด้วยกันมิใช่จะเพื่
งเกิดที่นาทราย ในประวัติศาสตร์
ก็มีอยู่ทุกสมัย การที่เอาอย่างฝรั่งเรียก
ร้องความเป็นประชาธิปไตยจะมีความ
หมายอะไรถ้าไม่มีเอกราช และว่า ถ้า
สภาฯ ผ่านญัตตินี้ตนก็จะตั้งกลุ่ม
ปช.ปชช. ซึ่งแปลว่า “ประชาชน
เพื่อประหัตประหารประชาธิปไตย”

นายกมล วรรณประภา รมต. มหาด
ไทยว่า รัฐบาลมิได้สอบสวนเพื่อปกป้อง

เจ้าหน้าที่ หากพาดพิงถึงใครก็จะลงโทษ
ไม่ไว้หน้า ในที่สุดสภาสนามม้านางลิ่ง
ก็ลงมติด้วยคะแนน ๕๘ ต่อ ๑๐๓ เป็นอัน
ว่า ญัตตินี้ตกไป

อดีตพรรคฝ่ายค้านมี พรรคแนวร่วม
เศรษฐกิจ พรรคแนวประชาธิปไตย และ
พรรคประชาชน ออกแถลงการณ์ร่วมสนับสนุน
การร้องขอโทษของชาวบ้านนาทราย
ให้รัฐบาลปฏิบัติ ๔ ข้อ คือ ๑) ตั้งคณะ
กรรมการสอบสวนขึ้นใหม่ โดยมีสถาบัน
เป็นกลาง ทั้งทางราชการและประชาชน
เช่น สำนักราชการ กระทรวงยุติธรรม
สภานิติบัญญัติ สมาคมนักหนังสือพิมพ์
สมาคมนักข่าวฯ ๒) ให้รัฐบาลชดใช้
ค่าเสียหายในชีวิต และทรัพย์สินแก่ชาว
บ้านนาทราย ๓) ให้รัฐบาลดำเนินการ
นำตัวผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดมาลง
โทษ และ ๔) ให้รัฐบาลทบทวนนโยบาย
ต่อต้านคอมมิวนิสต์ และเร่งระดมกล
ไกในการปราบปรามคอมมิวนิสต์เสียใหม่
และระงับการให้อ่านาอย่างล้นพ้นแก่เจ้า
หน้าที่ทุกระดับ (ประชาธิปไตย)

๒๔ กุมภาพันธ์ ๑๗

ปช.ปช. ยุติการเคลื่อนไหวกรณีบ้านนาทราย ว่ารัฐบาลตั้งคณะกรรมการแล้วจะรอฟังผล และว่าการต่อสู้ครั้งนี้ต้องการความเป็นธรรม ไม่ใช่ต้องการทำให้บ้านเรือนกำลังใจเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยที่ปฏิบัติงานอยู่

คณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ออกแถลงการณ์ว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนาทราย ตามมติ ครม. เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ซึ่งมีส่วนได้เสียกับผลการสอบสวน (ประชาธิปไตย)

นายพล ผอ.กอ.ปค. ยืนยันไม่มีหลักฐานนาทรายเป็น ผกค. (ไทยรัฐ)

๒๕ กุมภาพันธ์ ๑๗

คณะกรรมการสอบสวน พล.ต.ท. สุรพล จุลละพราหมณ์ ว่าพบหลักฐานบัญชีเรียไ้เงินของผู้ใหญ่ลมจึงให้ยึดไว้เป็นหลักฐาน

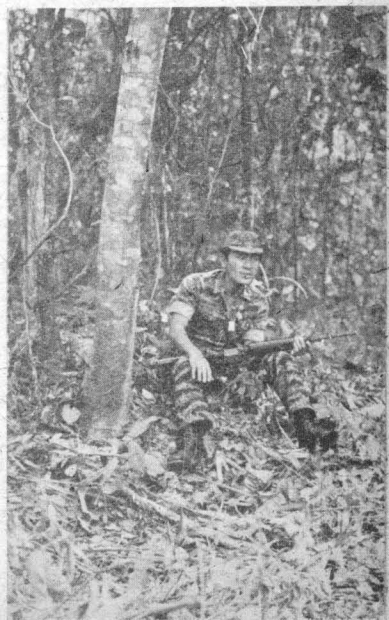
คณะหนังสือพิมพ์ นำโดยนางเสริมศรี เอกชัย โดยไปกับฝ่ายเจ้าหน้าที่ตลอดเวลามี ร.อ. ชรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เป็นผู้นำทาง ร.อ. ชรรมรักษ์ ผู้วางแผนปฏิบัติการ บ้านนาทรายคนหนึ่งพาไปดูหลุมบังเกอร์ ตามใต้ถุนบ้าน และได้ดูยั้งข้าวหลายแห่ง พาไปดูสนามหน้าโรงเรียนประชาบาลนาทรายว่าเป็นสนามฝึกอาวุธ และอบรมประชาชนบ้านนา

ทราย ซึ่งอยู่บนเนินเป็นลานกว้างสามารถจู่คนได้ นับพัน และว่าอาจทำเป็นสนามเฮลิคอปเตอร์ ลงได้ไม่น้อยกว่า ๓ ลำ

กลุ่มมุงเหตุธรรมคุณธรรม ประสานมิตรวิเคราะห์เหตุการณ์ว่าเป็นการแตกแถวทางลัทธิการเมือง แต่ประชาชนต้องตกอยู่ในฐานะผู้เดือดร้อน (ไทยรัฐ)

๒๖ กุมภาพันธ์ ๑๗

ผวก. หนองคาย ประกาศ แข็งกร้าว “ไม่รับ ประกันความปลอดภัย” ชาว “นาทราย” ๖๔ คน เจ้าหน้าที่แสดงท่าทีแข็งกร้าวกรณีบ้านนาทราย ผวก. กำพล กลิ่นสุคนธ์ว่า ถ้าพูดกันตรงไปตรงมาแล้ว ผมไม่ยากให้ชาวบ้านกลุ่มนี้กลับนาทราย เพราะถ้าหากมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นกับพวกนี้แล้ว จะก่อความยุ่งยากให้เพิ่มขึ้นไปอีก” และว่า “แต่ในกรณีที่เกิดอันตรายอย่างไรขึ้น โดยเกิดจากฝ่ายใดก็ตาม ก็ไม่สามารถ

ที่จะประกันความปลอดภัยให้ได้”
นายกฯ พล.ก.ว.ด้วยน้ำเสียงเย้ยหยัน

นางเสริมศรี เอกชัย หัวหน้าคณะนัก
ข่าวที่เดินทางไปดูข้อเท็จจริง กับเจ้าหน้าที่
ได้ไปที่ศูนย์การดูแลศพ พบนายป๋อ อ่องตัน
อายุ ๖๐ ปี ซึ่งถูกควบคุมตัวเมื่อวันที่ ๒๔
มกราคม ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่เป็นผู้เผาห่ม
บ้าน ในวันเกิดเหตุ ๒๔ มกราคม ไม่มี
การปะทะกัน ระหว่างผู้ก่อการร้ายกับเจ้า
หน้าที่แต่อย่างใด

ก่าพล กลืนสุนันท์ว่าตนเหมือนจำเลย
จึงไม่อยากจะเข้าไปยุ่งกับคณะกรรมการ
ชุดของนายวิญญู (เติลนิวส์)

๒๗ กุมภาพันธ์ ๑๗

ได้เคาะ อส.เผาแล้วแค้นชาวบ้าน
แค้นชาวบ้านเป็นส่วนตัว ได้ที่ตอน
อำเภอเข้าบุก จึงเผาหมู่บ้านโดย
พลการ

พระธรรมทูตว่า เห็น อส.ประพฤติ

เสื่อมเสีย ทั้งจับผู้หญิง กินเหล้า เล่น
การพนัน จนชาวบ้านไม่เชื่อถือ

ธีรยุทธ ยืนยันสื่อถึงนายกอีก ย้ำว่า
การแก้ไขปัญหาคครั้งนี้หากผิดพลาด
จะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ
ความสงบสุขของประชาชนและชาติ
บ้านเมืองในอนาคต และยืนยันเจตนา
ปช.ปช. ทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ (เติล
นิวส์)

๒๘ กุมภาพันธ์ ๑๗

ชาวบ้าน นาทรายเดินทางกลับ หมู่
บ้าน ผู้ใหญ่สมได้เขียนจดหมายถึงนายกฯ
เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้เล่าให้นายกฯ ฟัง
แล้ว และเปิดเผยว่า ชาวนาทรายต้อง
กลายเป็นผู้ก่อการร้าย ในสายตาของเจ้า

หน้าที่บ้านเมือง เพราะเจ้าหน้าที่ไม่เหลียว
แล และยืนยันว่าพวกเขาทุกคนยังอยู่ข้าง
รัฐบาล (ประชาธิปไตย)

จากนั้นก็มีความหมายขึ้นมากลบบ้านนา
ทรายอีกข่าวหนึ่ง นั่นก็คือข่าวการขึ้นราคา

น้ำมันเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ทำให้ประชาชนต้องประสบกับปัญหาเรื่องปากเรื่องท้อง เรื่องค่าครองชีพอย่างหนัก วิกฤติการณ์น้ำมัน ได้ชักกระหน่ำลงบนหลังประชาชนทุกคน ชาวคราวเรื่องบ้านนาทรายก็มีอันต้องตกเป็นรองในความสนใจของประชาชนไปในที่สุด เช่นเดียวกับกรณีทุ่งใหญ่ที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว

วิกฤติการณ์น้ำมันยังไม่ทันจบ วิกฤติการณ์ข้าวก็ซัดมาอีกทะลอกใหญ่ จะด้วยความจงใจหรือไม่ก็ตาม แต่วิกฤติการณ์น้ำมัน ซึ่งเป็นรากฐานของการผลิตสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคของประชาชน เป็นรากฐานของการขนส่งทั้งปวง ก็ถูกล้มไป

ในพริบตา มิใยต้องพูดถึงกรณีนาทรายอีกต่อไป

การใช้ข้าวใหญ่เพื่อกลบข่าวที่รัฐบาลกำลังบ่อนั้น สมัยทราชนิยมใช้เป็นยิ่งนัก ดังนั้นเรื่องเช่นนี้เราจึงได้แต่คาดหวังว่ารัฐบาลของหลวง ตาสัญญาจะไม่เป็นรัฐบาลทรราชไปเสีย

๗ มีนาคม ๑๗

สรุป “นาทราย” หาพยานรู้เห็นไม่ได้ ประธานสอบสวน นายวิญญู อังคณารักษ์ว่าไม่อาจจะชี้ระบุชัดลงไปได้เกี่ยวกับผลการสอบสวน เพราะพยานหลักฐานส่วนใหญ่เป็นพยาน

แวดล้อมเท่านั้น ไม่มีพยานเห็นเหตุการณ์จริงเลย แต่อย่างไรคณะกรรมกรก็สรุปความเห็นไว้ด้วยแล้ว ให้รอผลการแถลงการณ์ของรัฐบาล (บ้านเมือง)

๑๓ มีนาคม ๑๗

กรม. ยังไม่ยอมชี้ขาดปัญหา “นาทราย” ผลการสอบสวนกรณีบ้านนาทรายเข้าสู่ที่ประชุม กรม.แล้ว แต่ยังไม่ยอมทำการพิจารณาชี้ขาดแต่อย่างใด เพียงแต่รับฟังไว้เฉยๆ เพื่อพิจารณาต่อไป (เดลินิวส์)

๑๙ มีนาคม ๑๗ นายนิสสัย เวชชาชีวะ แถลงว่านายกรัฐมนตรีได้นำเรื่อง

“นาทราย” เข้าสู่ที่ประชุมอีกครั้งและ
 แจ้งต่อที่ประชุมว่าเห็นควรให้ตั้งคณะ
 กรรมการฯ ทำการสอบเพิ่มเติมต่อไปอีก
 นายกรัฐมนตรีแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
 ว่าได้ตรวจสำนวนตามรายงานของคณะ
 กรรมการฯ อย่างละเอียดแล้วเห็นควรให้
 คณะกรรมการฯ ทำการสอบสวนเพิ่มเติมใน
 ข้อสำคัญบางประการที่ยังไม่ชัดเจนและได้
 มอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 รับไปดำเนินการ (ประชาธิปไตย)

จบการลำดับเหตุการณ์ตามข่าว
 หน้าหนังสือพิมพ์

หลังจากที่รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย นาย จำเนียร กันธเสวี ได้หลอกให้นายชัชวาลน์ สุระวิชัยหลงกลไปพบชาวบ้านนาทราย ๕ ครอบครัวที่เป็นญาติกับ อ.ส. ที่ถูกระบุชื่อว่าเป็นผู้เผาหมู่บ้านนาทรายแล้ว นายชัชวาลน์ ก็ได้โทรศัพท์ติดต่อกรุงเทพฯ โดยด่วน ทำให้หนังสือพิมพ์ รายงานข่าวออกมาอีกรูปหนึ่งทันที โดยนายชัชวาลน์เชื่อตามคำบอกเล่าของชาวบ้าน ๕ ครอบครัวนั้น โดยระบุว่า ผู้ใหญ่ลม กาญจนสาร และลูกบ้านอีก ๔ คน มีนายอ่อง ยอดแสง นายสง่า สมบัติดี นายสาคร จันทร์ดี ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งทำให้ ปช.ปช. ต้องเปลี่ยนแผนโดยนำชาวบ้านนาทรายทั้ง ๔ คนพร้อมทั้งนักข่าวไปพิสูจน์ความจริง หลังจากนั้นก็ได้้นำชาวบ้านนาทรายอีก ๖๔ คนเดินทางเข้ากรุงเทพฯ และ ปช.ปช. ได้จัดรายการให้ชาวบ้าน

ขึ้นยืนข้อเท็จจริงที่ท้องสนามหลวงต่อหน้าประชาชน

ผู้สื่อข่าวของหนังสือ "ศูนย์" ได้ไปสัมภาษณ์ นายชัชวาลน์ที่มาก้อยที่วัดสามพระยา ซึ่งได้พบและสนทนากับเขาที่เดียว และมีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างลึกซึ้งซึ่งจะได้วิเคราะห์ในบทวิเคราะห์ ผู้สื่อข่าวปรารถนาที่จะถ่ายทอดคำสัมภาษณ์ในอีสาน เพื่อคงไว้ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกจากส่วนลึกของนาทรายผู้สูญเสียทรัพย์สิน ชีวิต และขวัญอย่างมีความจำกัฏฐ์ในเรื่องภาษาท้องถิ่นของผู้สัมภาษณ์สามารถทำได้ดังใจคิด แต่อย่างไรก็ดี ผู้สัมภาษณ์พยายามคงใจความสำคัญ น้ำเสียงและความรู้สึกมากที่สุดเท่าที่ทำได้

ศูนย์ : อยากจะให้เล่าเกี่ยวกับหมู่บ้านนาทรายที่เป็นความเป็นมาของคอมมิวนิสต์

ผู้ใหญ่ม : หมู่บ้านนาทรายตั้งมาประมาณ ๖๐ ปีแล้ว ระยะเวลายาวนานนี้ประชาชนก็อยู่กันดี และมีความสุขจากเจ้าหน้าที่บ้านเมืองน้อยมาก ๒๕๐๘ ได้มีเจ้าหน้าที่เข้ามากวาดล้างคอมมิวนิสต์นั้นผมเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านอยู่ ผมไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร ตอนนั้นกินเหล้าแล้วยังไม่เคยเจ้าหน้าที่ว่า ผมอยากรู้คอมมิวนิสต์เป็นอย่างไร เห็นว่ามันจะเก่งแค่ไหน ปี ๒๕๐๙ ได้มีพวกคอมมิวนิสต์มาปล้นหมู่บ้าน เรียกชาวบ้านไปประชุมที่วัด ชาวบ้านก็ต้องไปประชุมกัน ถ้าไม่ไปก็กลัวถูกฆ่าตาย พวกคอมมิวนิสต์ได้ปราศรัยโจมตีรัฐบาลเวลานั้น ได้มีการร้องสติตายนายคลอง แล้วก็กล่าวหาราษฎรหลายคนว่า อย่างนั้นอย่างนี้ให้ระงับตัว คอมมิวนิสต์ยังได้หาผมว่า จะตายเพราะปาก ปากเก่งแต่ใจก็โง่ ซึ่งเป็นนัยๆ ว่าเขารู้ที่ผมเคยพูดเมื่อปี ผมก็ไม่รู้ว่าเรื่องที่ผมพูดเขารู้ได้อย่างไร หลังจากการปล้นหมู่บ้านผ่านไปแล้วทางการบ้านเมืองจัดตั้งชุดคุ้มครองหมู่บ้านขึ้น

นายลม กาญจนสาร ผู้ใหญ่บ้านบ้านนาทราย อายุ ๔๕ ปี จบการศึกษา ป. ๔ อาชีพทำนา เริ่มเป็นผู้ใหญ่บ้าน เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

เดือนเมษายน ๒๕๑๑ ผู้ใหญ่บัว บุตรดา กับลูกชาย
เข้าป่าไปตัดหาญแล้วหายไปจนกระทั่งบ้านนี้ยังไม่
กลับมาเลย ดังนั้นผมจึงต้องรักษาการแทนเรื่อยมา
จนกระทั่งวันที่ ๔ พฤศจิกายนจึงได้แต่งตั้งผมเป็น
ผู้ใหญ่บ้านมาจนถึงทุกวันนี้

ผู้ใหญ่ไม่กลัวคอมมิวนิสต์หรือ?

คุณ : กลัวอยู่ครับ แต่ก็ไม่ว่าจะทำอย่างไรก็ได้แต่
ตั้งใจทำงานด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่เบียด
เบียนใคร คงไม่เป็นไร เจ้านายบางคนก็ว่าอย่าอย่า
กลัวตายหรือ บางคนก็เอาเหตุผลมาว่าผมเป็นคอมมู
นิสต์เจ้านายว่าเป็นผู้ใหญ่บ้านถ้า ไม่เป็น คอมมิวนิสต์
แล้วก็ต้องถูกฆ่าตายแล้ว ดูซิครับพูดอย่างนั้นก็พูดได้
ถ้าอย่างนั้นการเป็นผู้ใหญ่บ้านก็ต้องตายทุกคนใช่ไหม
ครับ?

อยากให้เล่าเรื่องต่อ

คุณ : หลังจากนั้นวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๔ พวกคอมมู
นิสต์ได้เข้ามาฆ่าราษฎรผม ๒ คนมันจับมัดคอถักติด
กับเสาเรือนแล้วยิงทั้ง เลือดนองพื้นดูไม่ได้น่ากลัว
ที่สุด เมื่อฆ่าแล้วก็ได้เขียนหนังสือไว้ว่าคน ๒ คนนี้
เป็นคนไม่ดี ชอบเบียดเบียนประชาชน เป็นหมา
พาล เอาเงินถนอม-ประสาธมาด้วย เป็นสายลับ
นอกจากนี้ยังได้จัดการแบ่งทรัพย์สินให้เสร็จ ยึด
ควายไปหนึ่งตัว อ้างว่าส่วนนี้เป็นของผัว ตายแล้ว
ก็เอาไป อีกตัวเป็นของเมียไม่เอาไป
เรื่องที่ว่า ๒ คนเป็นคนไม่ดีนั้นจริงหรือเปล่า? แล้ว
ทำอะไรต่อไป

คุณ : ผมไม่รู้ว่าจริงหรือเปล่า หนังสือเขาบอกไว้ว่า
อย่างนั้น หลังจากนั้นก็ได้ไปแจ้งเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่
ก็ไม่เห็นทำอะไร ชุดคุ้มครองหมู่บ้านก็ไม่ได้ติด
ตามอะไร พวกคอมมิวนิสต์เขียนไว้ว่าถ้าต้องการให้
ตามไปที่ภูสิงห์ พวกชาวบ้านยิ่งกลัวกันมาก ตั้งแต่
นั้นมาชาวบ้านกันนอนกันแต่หัวค่ำ กลัวมาก
วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๑๕ คอมมิวนิสต์ก็มาฆ่าราษฎรที่
ไปอบรมฟังกลับมาจากประชุมไปอบรม รพบ. หรือ
รักษาความสงบและพัฒนาหมู่บ้าน ชุดคุ้มครองก็ทำ
อะไรไม่ได้ผมกลัวมากจนต้องหนีขึ้นต้นไม้ต้นไม้ ตัว
สั่นเหนียวไรก็ไม่ดีใจ กลัวมาก
เมื่อเดือนพฤษภาคมหรือมิถุนายนก็มีการฆ่าครูช่วยสอน
ที่หมู่บ้านนาสิงห์ ครูคนนั้นมาช่วยสอนอยู่ที่บ้านนา
ทราย แต่พักที่บ้านนาสิงห์ มาได้ไม่ถึงเดือนก็ถูกฆ่า
พอฆ่าแล้วว่าเป็นสิบเอกมาจากกองทัพบกที่ ๒ นคร
ราชสีมา เมื่อเดือนกรกฎาคมก็มาฆ่าราษฎรอีกเป็น
อยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ จะไม่ให้กลัวหรือ ?

รถทหารหนึ่ง กลุ่มชาวบ้านที่ไปกับ ปช. ปช ขณะไปหาขอเท็จจริง

อย่างนั้นแล้วยังกล่าวหาว่าแต่เป็นคอมมิวนิสต์ คอมมู
นิสต์ หายใจไม่ได้ เจ้านายมากโส (ยอม) โสอิหลี
ว่าแต่ไม่รายงานเหตุการณ์ ก็ราษฎรเขาไม่รายงาน
แล้วจะให้ผมไปรายงานอย่างไร ไม่มีคนแจ้งข่าวจะ
เอาข่าวที่ไหน ผมไม่รายงานก็ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ว่า
อย่างนั้นอยู่เรื่อย ชาวบ้านก็เจออยู่บ้างแต่เขาก็ไม่ราย
งาน ถ้ารายงานก็ตาย มันทุกข์ใจแท้ ๆ คอมมิวนิสต์
จะเอาบ้านไหนก็ได้ เพราะเขามีปืนใช้ไหม? ทำไม
มา ปรัก ปรำ แต่กับ บ้าน นาทราย หาว่าผมเป็นผู้ใหญ่
แล้วทำไมไม่ตาย มันต้องเป็นหัวหน้าคอมมิวนิสต์แน่
กล่าวหาอย่างไรเหตุผลที่สุด เจ้านายอยู่นั้นมีผู้ค้ำ
ครอง ผมอยู่นี่ก็ต้องอยู่เพื่อเอาตัวรอด หรือจะให้ทำ
อย่างไรไปเชื้อ ๔-๕ ครอบครัววันนั้นที่รายงานว่ามี
เป็นคอมมิวนิสต์ ก็เขาเป็นญาติกับ อ.ส. ที่ไปร่วมใน
การเผาหมู่บ้าน อ.ส. นี้แหละที่ไปเที่ยวชวนชาวบ้านคน
นั้นคนนั้นว่าเบ็นคอมมิวนิสต์ นี่ก็จับไปไว้ ๗ คนยังไม่
ปล่อยตัวเลย อย่างนั้นไม่สมควรหรอก เจ้านายอย่าง
นี้ไม่มีศีลธรรมเลย

คุณ : ถ้าทหารป่ามาก็ต้องยอมให้อาหาร ทหารบ้านมาก็
ต้องยอมเช่นกันใช่ไหม?

ผู้ใหญ่คุณ : ใช่ครับ ไม่ให้ก็ตาย ให้ก็ตาย ถ้าให้ทหารป่าก็
ถูกทางการว่าเป็นคอมมิวนิสต์ถ้าไม่ให้ก็ถูกหาว่าเป็น
สายลับเป็นฝ่ายรัฐบาล เรียกว่าตายทั้งชนทั้งล่อง
ผมจึงถือว่าไม่เบียดเบียนใคร ไม่สร้างความเดือดร้อน
ให้ใคร อยากพัฒนาบ้านเราก็ช่วยกัน อยากเอาบุญ
ก็ทำกันโดยวิธีนี้เป็นทางออกของผมหางหนึ่ง ถึง
อย่างนั้นก็ยังถูกกล่าวหาว่าเป็นหัวหน้าคอมมิวนิสต์

ต้องเป็นหัวหน้าใหญ่ ถ้าไม่เป็นก็อยู่ไม่ได้ มันต้อง
เป็นคอมมิวนิสต์ คิดดูซิผมหาเช่ากินเค้า เงินเดือนผู้
ใหญ่บ้านร้อยละบาท มันจะคุ้มหรือ? ถ้าผมตายล
กผมจะทำอย่างไร ควรจะคำนึงสักหน่อยผมเสีย
ใจจริงๆ

สนธิ : ที่ผู้ว่าราชการให้สัมภาษณ์ตอนหลังเหตุการณ์แล้วว่า
ไม่มีคนรายงานจริงหรือเปล่า?

ผู้ใหญ่ม : ผมจะไปรายงานอย่างไร ก็ในเมื่อเจ้าหน้าที่เป็น
คนทำ ถ้าเป็น ผกก. อยู่ที่ไหนพวกผมก็จะตามไปสู
มน อยู่กลิ้งหูกก็จะไปตามถางมัน แดนเป็นเจ้าหน้าที่
ที่บ้านนาทรายตงมา ๖๐ กว่าปีแล้วมาเผอย่างนี้
จะให้ผมรายงานกับใคร ผกก.ไม่รายงาน แล้วนาย
มาทำอย่างนี้ ก็แล้วแต่ท่านจะทำ ถ้า ปช.ปช. ไม่ไป
เรื่องนี้อาจจะเงียบ

ทางอำเภอก็ให้รายงานความเสียหายอยู่ ผกก.ทำอยู่
เขาจะช่วยเหลือ ก็ไม่รู้ว่าจะช่วยอะไร ผมมาคิด
แล้วตายก็ไม่เสียหาย ถ้ามีศีลธรรมต่อกัน ไม่มีศีล
ธรรมต่อกันผมก็ไม่ยอมตายละ

ราษฎรยากจนไปหาทำไร่นา เข้าไปเก็บของป่าก็
หาว่าสนับสนุนผู้ก่อการร้ายแล้วมาจับไป ไม่สอบ
สวนเอาไปขังเลย นี่ก็มีอยู่ ๓-๔ รายก็ขังในคุก
คนทุกข์คนยากจะทำอย่างไรทางกับบ ทางโน้นก็
บีบ ถ้าไม่ทำจะได้อะไรหรือ

เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ราษฎรหมู่บ้านนาทรายก็
หายไป ๒ คน เขาว่าเจ้านายจับไปมัดขังหลังขังเขา
ไปตามควาย ๔ คนจับไป ๒ คน คิดว่าเจ้าหน้าที่คง
ยิงทิ้งไปแล้วก็อาจจะเป็นได้ เพราะมีคนพดกันอย่ง
นี้ นี่คิดจะจับใครก็จับ อย่างนั้นแล้วจะให้รายงานอะ
ไรได้

สนธิ : มีคนเล่าว่าคนที่ถูกทหารยิงทั้งหมักเป็นคนไม่ดี มี
ความจริงหรือไม่?

ผู้ใหญ่ม : ก็มีทั้งดี และที่ไม่ดี เราไม่รู้วดีหรือไม่ เบื้อง
หลังเขาไม่บอกกันนี่

....นอกจากนี้ก็ยังได้มีการสัมภาษณ์ถึงเหตุการณ์วันที่
๒๓-๒๔ มกราคม ซึ่งรายละเอียดมีอยู่แล้วในลำดับ
เหตุการณ์ในช่วง “คำให้การชิงชาวนาทราย”

พระกำแหง สุมโน เจ้าอาวาสวัดบ้านนาทราย
เพิ่งย้ายมาจากอำเภอสว่างดินแดน มาประจำอยู่
ได้ ๑ พรรษา ทั้งวัดมีพระองค์เดียว มีสาม
องค์อีก ๑ องค์

สนธิ : หลวงพ่อเจ้าพรหมอายุเท่าตัวนี้นานแล้วใช่ไหม?

หลวงพ่ : เพิ่งมาอยู่ได้ ๑ พรรษา

สนธิ : ผมสนใจในส่วน ของพระธรรมทูตที่เข้าไปทำงานที่
นั้น หลวงพ่อจะเล่าให้ฟังได้ไหมครับ

หลวงพ่ : พระธรรมทูตเพิ่งจะเข้าไปช่วยในการก่อสร้างสังจำ
เป็นใช้ในวัดเมื่อไม่นานก่อนเกิดเหตุการณ์ ดูเหมือน
จะราวๆ ๑๖-๑๗ วันนั้นแหละ เดิมทีมีพระหัวหน้า
ท่านเข้ามาถามความต้องการว่าต้องการก่อสร้างอะไร
บ้างไหม ต้องการส้วม ต้องการสร้างศาลา โรง
ธรรมใหม่ ซึ่งพระธรรมทูตท่านว่าวัดนี้ที่มียกเกาๆ
พังๆ หมดแล้ว ควรจะได้มีการสร้างใหม่ ดังนั้น
ในราวต้นเดือนมกราคมหัวหน้าพระที่เข้ามาถามเป็น
ครั้งแรกก็ได้พาพระมาหนึ่งองค์ เณรอีก ๑๔ องค์เข้า
มาช่วยก่อสร้าง ชาวบ้านก็ได้มาช่วยเหลือไม่บ้าง ทำ
อย่างอื่นๆ บ้าง นอกจากนั้นพระที่อยู่ก่อสร้างช่วย

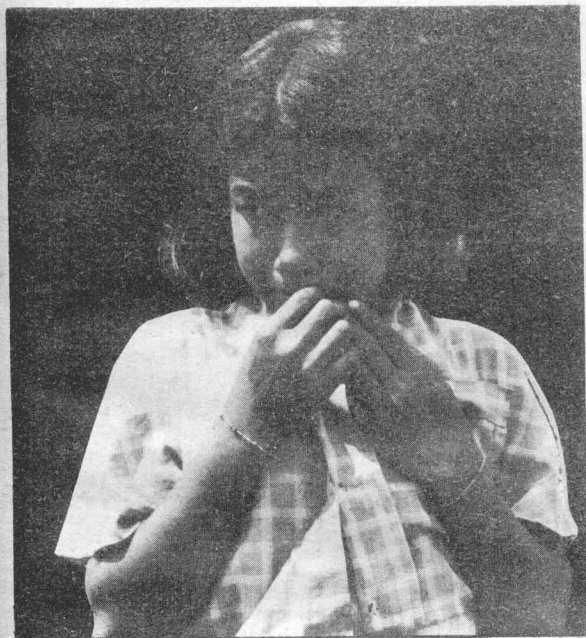
สนธิ : ที่มีข่าวว่าลูกบ้านหนุ่มๆ สาวๆ มักไม่ค่อยสนใจ
ฟังเทศน์ฟังธรรม นอกจากนั้นยังทำเสียงเจี๊ยวจ๊าวก่อ
กวนในระหว่างที่ชาวบ้านที่มีอายุ กำลัง ฟังเทศน์อยู่
อีกด้วย เรื่องนี้มีความจริงเพียงไร

หลวงพ่ : ไม่มี บ่มี ก็เห็นมิดอยู่ หนุ่มๆ สาวๆ ก็มาฟัง
เทศน์ได้อยู่ ไม่มีใครมาก่อกวนหรอก

ศูนย์ : พระธรรมทูตกลับเมื่อไรครับ?

หลวงพ่อบุญ : พระธรรมทูตที่มายุ่นนั้น มีพระ ๑ องค์ และเนร
อีก ๑๕ องค์ กำหนดเดิมจะกลับภายใน ๑ เดือน แต่

เมื่อเกิดเรื่องคอมมิวนิสต์บุกโจมตีชุดคุ้มครองหมู่บ้านวันที่ ๑๖ มกราคม พระธรรมทูตเห็นว่าไม่ปลอดภัยก็เลยกลับ

เด็กหญิงนิยม ติดมา อายุ ๑๒ ปี

ศูนย์ : เดียวนี้น้องยังเรียนอยู่หรือเปล่า? ที่บ้านทำอาชีพอะไร?

นิยม : ไม่ได้เรียนแล้ว ออกจากโรงเรียนแล้ว พ่อแม่มีอาชีพทำนา ปีที่แล้วได้ข้าว ๔๐๐ ถัง ถูกไฟไหม้หมดแล้ว

ศูนย์ : ให้น้องเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นที่นาทราย และตอนเหตุการณ์ที่แม่ของน้องถูกยิงตายด้วย

นิยม : หลังจากเหตุการณ์ที่ชุดคุ้มครองหมู่บ้านโดนโจมตีแล้ว ครอบครัวก็กลัวมาก จึงได้ให้หนู แม่และน้องออกไปอยู่กับญาติที่บ้านหนองจันทร์ ส่วนพ่อยังต้องดูแลข้าวของ และควายอยู่ที่บ้านนาทราย เมื่อวันที่ ๒๓ แม่และหนูย้อนกลับมาที่หมู่บ้านนาทรายอีก เพราะอยากจะมาเอาข้าวไปทำข้าวปุ้น (ขนมจีน) และเมื่อแม่เดินทางออกไปหมู่บ้านหนองจันทร์อีก พร้อมกับนายพา ไชยสุวรรณ ก็ถูกยิงตายในตอนเช้าวันนั้น หนูกับเพื่อนซึ่งไปด้วยจึงวิ่งย้อนมาที่หมู่บ้านนาทรายมาบอกพวกผู้ใหญ่ หลังจากนั้นก็ได้มีการไปศุภและก๊ฬาในเย็นวันนั้นเลย

ศูนย์ : ที่แม่ถูกยิงตายรู้สึกเป็นอย่างไร โกรธไหม?

นิยม : คิดถึง โกรธ โกรธ

ศูนย์ : ระหว่างที่ทหารตำรวจบุกหมู่บ้านในวันที่ ๒๔ นั้น หนูอยู่ที่บ้านนาทรายใช่ไหม? ได้เห็นเหตุการณ์อย่างไรบ้าง? เล่าให้ฟังหน่อย

นิยม : ตอนเช้าใกล้สว่าง ลางคนก็กำลังล้างข้าว ลางคนก็กำลังล้างข้าว ลางคนก็กำลังตัดไฟก็ได้ยินเสียงปืนดังสนั่นหวั่นไหวเข้ามา หนูก็พากันวิ่งเข้าไปอยู่ในกรงเรือน พวกเจ้าหน้าที่ก็ยิงปืนเข้ามาใส่ ร้องเรียกว่าใครอยู่ให้ลงมา เสียงปืนดังอยู่ไม่ได้ขาดระยะ หนูกลัวมากก็วิ่งลงมา จากนั้นก็ถูกต้อนให้ไปรวมกันที่วัด ขณะที่ไปอยู่วัดนั้น เขา (เจ้าหน้าที่) ก็เผาบ้านเรือนไปเรื่อย พอร้อนจัดขึ้นก็ถูกต้อนไปที่ทุ่งนาใกล้หนองน้ำ

ศูนย์ : หมายความว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นในตอนเช้า สว่างมากแล้วใช่ไหม จาคันที่เผาได้หรือเปล่า? วันนั้นมีการปะทะกันหรือเปล่า?

นิยม : สว่างแล้วแต่หนูไม่รู้ว่าเขาเผาอย่างไร เพราะกลัวมากและถูกต้อนออกไป เป็นเจ้าหน้าที่แน่นอน เพราะเจ้าหน้าที่เป็นคนไปไล่ลงมาจากเรือน วันที่ ๒๔ นั้นไม่มีการปะทะมีแต่ฝ่ายเจ้าหน้าที่

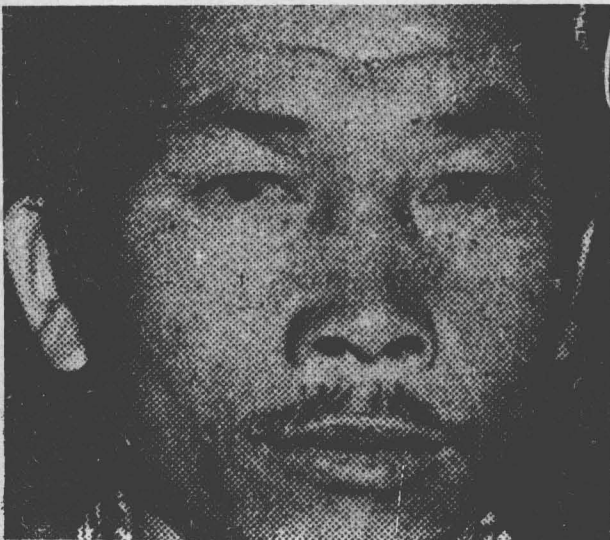

นายอ่าง ยอดแสง อายุ ๕๒ ปี จบการศึกษา ป.๒ เคยไป
รบในสงคราม ๒ ครั้ง

ศูนย์ : ได้ทราบว่าคุณอ่างคนหนึ่งเป็น อ.ส. อีกคน
หนึ่งว่าไปเป็นทหารป่าเป็นความจริงเพียงไร (ขณะ
ผู้สื่อข่าวไปบ้านนาทรายได้ทราบเรื่องนี้ จากคำบอก
เล่าของชาวบ้าน)

อ่าง : คนหนึ่งเป็น อ.ส. จริงและถูกระเบิดบาดเจ็บเมื่อวัน
ที่คอมมิวนิสต์บุกเข้าโจมตีเขตคุ้มร่มบ้าน ขณะ
เกิดเหตุเผาหมู่บ้านได้ ไปพักรักษาตัวอยู่ที่โรง พยา
บาลหนองคาย ก่อนเหตุการณ์เผาบ้าน ๒ วันผมก็
ยังไปเยี่ยมลูกชายคนน้อย ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นน้อง
คนนี้ได้ส่งให้ไปเรียนหนังสือจบ ม.๓ แต่ตอน
หลังก็หนีหายไป ได้ข่าวแต่ว่าไปเป็นทหารป่าแล้ว
เรื่องนี้ไม่มีการยืนยัน

นายสง่า สมบัติดี อายุ ๔๐ ปี จบการศึกษา ป. ๔

ศูนย์ : ลุงอ่างมีความรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
อ่าง : รู้สึกเป็นทุกข์ รู้สึกสิ้นเนื้อประดาตัว ขว้าวของเสีย
หายอย่างนี้ คนไทยตาดำ ๆ เหมือนกัน ทำไมมา
ทำกันลง

ศูนย์ : ลุงอ่างได้ทราบข่าวจาก หนังสือพิมพ์หรือเปล่าที่เขา
กล่าวหาว่าลุงกับ พวกและผู้ใหญ่ล้มเป็นคอมมิวนิสต์
และที่ว่า ชาวบ้าน ทั้ง หมู่ บ้าน เป็นคอมมิวนิสต์รู้สึก
อย่างไร ?

อ่าง : ก็อยู่ที่ข้อหาของเขา จะว่าไปก็ว่าไปซิ ถ้าไม่ส่งสาร
ก็ไม่มีของกลางอะไรนี่ แล้วแต่จะทำ ถ้าทำลงก็ทำ
ไปผมพอใจที่จะเอาใจช่วยคนทำ ผมไม่ได้คิดหวาด
เสียวกับเรื่องที่จะมาทำกับผม ผมไม่กลัว ผมอยู่ดี
กินดีแล้ว ไม่มีของกลางอะไร ผมทำผิดอะไร จะ
มาหาว่าผมเป็นอย่างนั้นก็ตามใจ ถ้าไม่ส่งสาร ผม
คิดแบบนั้น

ศูนย์ : ชาวนาทรายเดี๋ยวนี้กลัวเจ้าหน้าที่มากใช่ไหม ?

อ่าง : กลัวจริงครับ กลัวมากขึ้นทุกที เพราะเรื่องมันขยาย
ออกไปใหญ่โตอย่างนี้ยังไม่กล้ากลับบ้านกัน กลัว
เจ้านายแค้นแค้นเอาเรื่องอีก คิดอย่างนี้เถอะถ้าผมรู้
ว่าลูกผมคนหนึ่งไปเป็นทหารป่าแน่นอน ทำไมผม
จึงปล่อยให้ลูกติดกัน ผมเป็นพ่ออย่างไร ผมก็รักลูก
เหมือนกันครับ

หมายเหตุ เหตุการณ์ในวันที่ ๒๔ และอื่นๆ ได้
สัมภาษณ์นายอ่าง ยอดแสงแล้วได้ความตรงกันกับ
คำให้การของชาวบ้านนาทราย. ในลำดับเหตุการณ์
แล้ว ขอให้ท่านย้อนกลับไปพบทวนอีกครั้ง

ศูนย์ : ตามข่าวว่าคุณสง่าเป็นคนส่งเสบียง เรื่องนี้เป็น
ความจริงอย่างที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวหรือเปล่า ?

สง่า : ไม่จริงครับ ผมขอยืนยันไม่มีความจริง ครั้งหนึ่ง
ก่อนหน้าเหตุการณ์ไม่นาน ผมรีบจ้างเขาไปบรรทุก
มันครึ่งหนึ่ง เมื่อวิ่งรถเข้าไปในไร่ก็เจอ ผกค. มา
ขอความช่วยเหลือให้เอาข้าวสารไปส่งให้ ผกค. บอก
ว่าให้เอาไปทั้งไว้ที่ไร่มันนั้น เขาขอความช่วยเหลือ
ผมก็ไม่กล้าขัดขึ้น ถ้าบอกว่าไม่ได้ก็กลัวจะต้องตาย
แน่ เพราะพวกเขามีปืนมีระเบิดยู่รอบตัวเขา

ศูนย์ : รู้ได้อย่างไรว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์ ไม่คิดว่า เป็น
โจรธรรมดาหรือ ?

สง่า : ผมก็ไม่รู้ เขามีคอมมิวนิสต์ ผมก็ว่าตามเขา แต่
เห็นท่าทางล่อลวงและกระมิดกระพี้ตัวอยู่ ผมก็เลียดความ

เอาไว้เป็นคอมมิวนิสต์ เขามีปืนอย่างดี แต่งชุด
เขียว บางคนก็ใส่เสื้อธรรมดา
ขอให้เล่าเรื่องที่พบ ผกก. ต่อ

ผมก็ต้องยอมเอาข่าวสารไปส่งที่ไร่มัน ที่ผมจะไปนั้น
เมื่อไปถึงก็รีบเอาข้าวลงและรีบให้ชนมันขึ้นรถตอน
แรกว่าจะบรรทุกเที่ยวเดียว แต่พอชนใส่แล้วเต็มรถ
ขณะนั้นเองก็มี ผกก. อีกชุดหนึ่งออกมาจากชายป่า
ประมาณ ๔-๕ คน จำได้ไม่ชัดเพราะความกลัวจึง
ไม่ได้สังเกต แต่จำได้ว่า ๑ คนในจำนวนนั้นเคย
จำหน้าได้ว่าเป็นคนบ้านนาทราย คือ นายบุญทัน
ภกธรรพ ได้เข้ามาชนเอาข่าวสารต่อไป

หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผมก็กลัวทรนทรายอยู่
ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร กลัวเจ้าหน้าที่ก็จะหาว่าสนับ
สนุนผู้ก่อการร้าย กลัวผู้ก่อการร้ายก็กลัว ถ้าบอก
เจ้าหน้าที่ว่าเป็นสายลับให้รัฐบาลก็จะถูกฆ่าอีก
มันทั้งชนทั้งสองและครบ ดังนั้นผมจึงย้ายครอบครัว
กับข้าวของเท่าที่เอาไปได้ขนย้ายครอบครัวไป
อยู่ที่หมู่บ้านศรีวิไลต่อมา

ฐานะของคุณสง่ายังคงดีมากในหมู่บ้านใหม่
ไม่ได้หกรอกครับ ก็พออยู่พอกิน ไม่เบียดเบียนใคร
ไม่ทำให้ใครเดือดร้อน

ข่าวว่าชาวบ้านนาทรายปลุกข้าวได้ก็ไม่ค้าขายกับใคร
เก็บเอาไว้เป็นทำนองว่า เอาไว้สนับสนุนผู้ก่อการ
ร้ายคอมมิวนิสต์จริงหรือเปล่า?

ชายซีครับ ผมเป็นคนบรรทุกออกไปขายอยู่เองก็
บ่อยๆ ถ้าไปกับผมจะพาไปถามตามร้านที่ผมเอาไป
ขายให้ว่าเขาได้รับสินค้าจากผมจริงหรือเปล่า แต่
ไม่มีเวลาเสีย ถ้าไม่อย่างนั้นก็คงรู้กัน
(นั่งอยู่ใกล้) ไม่ขายจะมีเงินใช้หรือ?

มันช่างมาหาเรื่องใส่ผม ผมอยากจะเจอหน้าเหมือน
กัน ผมเจ็บใจละ ผมเจ็บใจจริงๆ ข้าวของเสียหาย
ยังไม่พอ ยังถูกหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์เป็นคนส่ง
เสบียงอาหารให้คอมมิวนิสต์ ผมหาเข้ากินค้าอยู่
แล้ว ทำไมส่งไปให้คอมมิวนิสต์กันอีก มีคนกล่าว
หาว่าชาวบ้านนาทรายเป็นคอมมิวนิสต์ มันเป็นที่
ตรงไหนไม่เห็นมีใครเป็น คนก็อยู่บ้านกันหมด
ไอ้คนที่ไปอยู่ป่าก็ไม่เห็นบอกว่ามันอยู่ป่า แต่บอก
ว่าไปทำงาน กลับออกมามอบตัวกับ 'เจ้านาย' ถึง
บอกว่าไปอยู่ป่า ทำไมไม่ฆ่ามันให้ตายไอ้คนที่
เป็นคอมมิวนิสต์นะ ไอ้คนอยู่บ้านทำไมถึงจะจับเขา
ใส่ร้ายป้ายสีเขา ทั้งๆที่เขาเป็นเขาก็บอกว่าเขา

ไม่ได้เป็นอะไร คนที่เป็นมอบตัวเจ้านายก็ว่าเขา
เป็นคนหลงผิด ถ้าอย่างพวกผมอยู่บ้านก็กลับหาว่า
เป็นคอมมิวนิสต์เลยใช่ไหม? ไม่รู้ว่าจะพูดอะไร
พวกผมพร้อมแล้วที่จะเผชิญหน้า ยอมตาย ยอมตาย
เพื่อความยุติธรรมครับ

ศูนย์ : บ่อน้ำมีขดกันที่นั่นต้องลึกไหม? มีทางเป็นไปได้อีก
ที่เจ้าหน้าที่ว่าเป็นบังเกอร์ นั่นจะเป็น หลุม บ่อน้ำที่
เล็กลึ้มแล้ว

อ่า : ก็ขดกันไม่ลึกหรอก บางแห่งก็ ๓-๔ เมตรก็ได้น้ำ
แล้ว บางแห่งก็ลึกหน่อย ผมก็ไม่แน่ใจ เพราะที่
เจ้าหน้าที่ว่าเป็นบังเกอร์ อยู่นั้น แห่งหนึ่งเจ้าของ
เขาจะขุดให้เป็นบ่อปลาหลายปีมาแล้ว แต่เห็นว่า
ไม่มีเงินก็เลยไม่ได้ขุดต่อ อีกแห่งหนึ่งก็เป็นบ่อที่
กำลังขุดจะทำส้วม ส่วนที่ว่าเป็นบังเกอร์ยาว อยู่นั้น
ก็เป็นบังเกอร์จริง แต่เป็นบังเกอร์ที่ขุดคลุมครอบ
หมู่บ้านมาเกณฑ์ชาวบ้านไปช่วยกันขุดให้ เป็น
บังเกอร์จริงๆครับ แต่เป็นบังเกอร์ของเจ้าหน้าที่

ศูนย์ : ผมขอสัมภาษณ์เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณทุกๆท่านครับ

วิเคราะห์เหตุการณ์ บ้านนาทราย

กองบรรณาธิการ “ศูนย์”

๑. ความน่า

นาทราย : เทียบของระบบการเมืองเสรีนิยม

เราพูดกันได้อย่างเต็มปากเต็มคำเลยว่า นาทรายถูกสร้างขึ้นเป็นประวัติศาสตร์อันอับยศของชาติเราแล้ว ใครจะนึกบ้างว่าชาวบ้านที่ไม่รู้โอไหนโอเหน่ จะต้องไร้อาศัย ต้องถูกฆ่าตาย เพราะความเป็นหมู่บ้านชนบทที่อยู่ติดชายแดนลาว เพียงเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของกลุ่มคนชนชั้นที่มีเพียงน้อยนิดในชาติ การเผาโดยอ้างสาเหตุง่าย ๆ ว่า ชาวบ้านเป็นคอมมิวนิสต์

เห็นจะต้องตั้งคำถามกัน อย่างจริงจังเสียว่า “คอมมิวนิสต์ คืออะไร” หาไม่เช่นนั้นแล้วเรา ชาวไทย คงจะถูกมอมเมา ถูกบิดเบือนให้เชื่อ ในสิ่ง ไร เหตุผลอะไรต่าง ๆ อีกมากมาย ขอเสียที่การหลอกลวงประชาชนนั้น วันนั้นท่านอาจจะหลอกได้ แต่อีกไม่นานเมื่อประชาชนเข้าใจ ท่านจะถูกประณาม แม้จะตายไปแล้ว อนุชนรุ่นหลังจะต้องประณามท่านต่อไปอีก อย่างแน่นอน เกิดมาเป็นคนทั้งทีก็ขอให้สร้างความดีเพื่อสังคมส่วนรวมบ้างเถิด อย่าทำลายล้างเลย ไม่เช่นนั้น ไม่ว่าท่านจะอยู่ไหนก็จะถูกขยี้โดยความจริงอยู่ตลอดเวลา

ชาวบ้านนาทรายเหยื่อของความหวาดกลัว เราจะได้เห็นกันชัด ๆ ในการวิเคราะห์นี้ ว่ามันเกิดขึ้นมาได้ อย่างไร? เพราะใคร? เพื่อใคร?

การศึกษาเหตุการณ์บ้านนาทราย นอกจากจะได้มองเห็น ความโหดร้ายป่าเถื่อนของจักรวรรดินิยม และกลุ่มคน ไทยผู้มีอำนาจแต่ไถ่มนุษย์ธรรมแล้ว ยังจะได้มองเห็นกลเม็ด เล่ห์เหลี่ยมแห่งการกดขี่ปราบปราม เช่นฆ่าประชาชน ทั้งยังจะได้มองเห็นการโกหกของชนชั้นปกครองที่ปฏิกริยาได้เป็นอย่างดีอีกด้วย จากนั้นจะทำให้ประชาชนได้รับบทเรียนอันมีค่า ในการดำเนินการต่อสู้ต่อไปจนกระทั่งได้รับชัยชนะในที่สุด

๒. ซี ไอ เอ. ถูกเปิดโปง เกียรติภูมิจักรวรรดินิยมอเมริกา ในไทยตกต่ำลงสุดขีด

ต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๖ หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นได้ลงข่าวเรื่องมีจดหมายจากผู้ออกการร้ายส่งมาถึงนายสัญญา ธรรมศักดิ์ นายกรัฐมนตรี พล.ท. สายหยุด เกิดผล ผู้บังคับบัญชา ศูนย์อำนวยการและประสานงาน กองอำนวยการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ และหนังสือพิมพ์อีก ๕ ฉบับคือ ประชาธิปไตย-บางกอกโพสต์-บางกอกเวิร์ล-สยามรัฐ-เดอะเนชั่น จดหมายดังกล่าวอ้างว่ามาจากหัวหน้าผู้ออกการร้าย ระดับหัว หน้าในเขต ๔

จังหวัดลพบุรี “จ้าวรัส” ซึ่งเชื่อว่าเป็นชื่อปากของ นายเปลื้อง วรรณศรี อดีตบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ปฏิวัติ ที่หายสาบสูญไปนับสิบปีแล้ว ใจความจดหมายขอเจรจายกยติกับรัฐบาล โดยมีเงื่อนไขว่าขอจัดตั้งเขตปกครองตนเองของคนชั้นนี้คือต้นตอที่สำคัญยิ่ง ของ เหตุการณ์ทั้งหมด รวมไปถึงเหตุการณ์บ้านนาทรายด้วย

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ฉบับ ประจำวันที่ ๕ มกราคมได้เปิดเผยกรณีจดหมายนี้ว่า แท้จริงแล้วเป็นผู้มีการกระทำของหน่วยสืบราชการลับ ซีไอเอ. ซึ่งมีสาขาอยู่ที่จังหวัดสกลนครโดยใช้ชื่อเกิดประจำหน่วยว่า “ไลออน” หน่วยงานนี้จะปฏิบัติงานอย่างเป็นอิสระในนามของ “ยูซอม ไลออน”

เหตุการณ์นี้ ได้ถูกเผยแพร่ออกมาอย่างไร หนังสือพิมพ์ “มหาชน” ได้เปิดเผยเบื้องหลังของเรื่องนี้ว่า นักข่าวที่ไปทำข่าวเรื่องนี้นั้นเป็นนักข่าวของหนังสือพิมพ์ “ประชาธิปไตย” ทั้งนี้ก็เนื่องจากเจตนาใจจดหมายที่ส่งมามีการลงทะเบียณจดหมาย ซึ่งทำให้สามารถสืบหาต้นตอของจดหมายได้ แต่ทว่าเมื่อนักข่าวได้ทราบข้อเท็จจริงแล้วทำไมหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยจึง ไม่ได้ตีพิมพ์ข่าวเรื่องนี้เสียเอง จากการเปิดเผยในเวลาต่อมาว่า พ.ต.อ.วี. กระจิบตร ผู้บังคับการตำรวจสันติบาล ได้โทรศัพท์มา

ในเชิง ขอร้อง แกมบังคับ ไม่ให้หนังสือพิมพ์ประชาชนไทยลงข่าวเรื่องนี้ โดยอ้างถึงสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ และอื่นๆ แต่ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ทาง การตำรวจ ต้องการจะปิดข่าวให้เงียบลงเสียก่อน

แต่ข่าวนี้ก็หลุดไปโผล่ที่ หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นจนได้ และจากการลงข่าวนี้เอง ทำให้ทูตสหรัฐต้องยอมรับความจริง และแสดงความเสียใจต่อกรณีนี้ หลังจากนั้น ประชาชนไทยที่ได้รับทราบ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่างพากันเป็นเดือดเป็นแค้น ประชาชนไทย ได้ สามัคคีกัน แสดง ประชามติ ถัดกันการ แทรกแซง ของ จักรวรรดินิยมอเมริกาอย่างดุเดือดรุนแรง และได้ย้ายขอบเขตไปทั่วประเทศในช่วงเวลาถัดมา

ก่อนอื่นเราควรจะได้มาสนใจว่า องค์การสืบราชการลับ ซีไอเอ. ได้เข้าแทรกแซงอยู่ในหน่วยงานไหนบ้าง จากการประมวลจากหนังสือพิมพ์ เท่าที่เปิดเผยนั้น การเข้าแทรกแซง กระทำทั้ง ทาง ด้าน พลเรือนและทางด้านทหาร แทบไม่มีหน่วยงานไหนเลยที่ไม่มี หน่วยงาน ของซีไอเอ. ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานระดับวางแผนและนโยบาย

ว่าเฉพาะทางทหารและตำรวจ หน่วยซีไอเอ. มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับกอง อำนวย การ บ้องกัน และ ปราบปรามคอมมิวนิสต์ หรือ กอ.ปค.มากที่สุด นอกจากนั้นก็ยังมีที่สภาความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งสังกัดกระทรวงกลาโหม ทหารตำรวจของไทยล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ซีไอเอ. ทั้งสิ้น หน่วยสืบราชการลับ ซีไอเอ. ของ สหรัฐ จะซ่อนมาในรูปต่าง ๆ มากมาย ซึ่งยากจะรวบรวมได้หมด อาทิหน่วยเอ็ม.เอ.จี.(ทางทหาร) ยูซอม (ทางความช่วยเหลือและวิจัย) เอ็ม.โอ.เอ. (ทางทหาร) ดี.อี.เอ. (ทางยาเสพติด) หน่วยอาสาสมัครภาพ มูลนิธิเอเชีย เอ.ไอ.ดี ฯลฯ เป็นต้น หน่วยงานเหล่านี้จะมีทูตสหรัฐเป็นผู้ควบคุมโดยตรง

โดยเป็น ประธาน ในที่ประชุม ของการรายงานผลการปฏิบัติงานทุก ๆ ๒ อาทิตย์หรือ ๑ เดือน

จากนี้เราก็พอจะ อนุมาน ได้แล้วว่า มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยคนใดบ้าง ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับ สัมพันธ์กับ ซีไอเอ. ซึ่งจะเป็นกุญแจดอกสำคัญไปสู่การวิเคราะห์ปัญหา ในประเด็นที่ว่าแผนการ ส่งจดหมาย ปลอมนี้เป็นแผนการที่เจ้าหน้าที่ซีไอเอ.หน่วยไหนอันประจำจังหวัดสกลนคร เป็นผู้กระทำการ เป็นการล่อนบুদ্ধ หรือแผนการนี้ได้มีการเตรียมการกันล่วงหน้าโดยอย่างน้อยก็ต้องมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยรู้เห็น ในเรื่องนี้ด้วย ทำให้จึงตั้งประเด็นขึ้นมาเช่นนี้ ก็ต้องขอให้ท่านผู้อ่านช่วยกันพิจารณาจากคำให้สัมภาษณ์ ของเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้:-

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๖ มีจดหมายของผู้อาวุโสส่งถึงนายกรัฐมนตรี กอ.ปค. หนังสือพิมพ์ ๕ ฉบับ (โปรดสังเกตว่าเป็นหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเสีย ๓ ฉบับ ภาษาไทย ๒ ฉบับ แต่กลับไม่ยอมส่งให้ไทยรัฐและเครือวิสต์ ซึ่งจำนวนจำหน่ายสูงและมีเครื่องมือในการติดตามข่าวมากกว่า

พล.ท.สายหยุด เกิดผล: ขณะนั้นเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ซึ่งประกอบด้วยพลเรือน ตำรวจ ทหาร ได้ร่วมกันพิจารณารายละเอียดของเรื่องนี้ ซึ่งเป็นแนวคิดของ พล.อ.อ.ทวี จุลละทรัพย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อแก้ไขปัญหาคู่ก่อการร้ายภายในประเทศ โดยจะเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้น ได้เข้ามามอบตัวต่อเจ้าหน้าที่ และตั้งต้นชีวิตใหม่ในระหว่างที่มีการหยุดยั้งดังกล่าว (ประชาธิปไตย ๓๐ ธ.ค. ๑๖)

วันที่ ๕ มกราคม ๑๗ จดหมาย ถูกเปิดโปงว่า เป็นแผนการของ ซีไอเอ.

พ.ต.อ.อารี กระวีบุตร: สายสืบของผู้อาวุโส รายดัง กล่าว ได้ติดต่ออยู่กับเพื่อนของต่อนักคนหนึ่ง ซึ่งทำงานเป็นสาย ซีไอเอ. และร่วมกันทำจดหมายฉบับนี้ขึ้น โดยไม่เกี่ยวกับหน่วยงานของ ซีไอเอ. อันแท้จริงแต่อย่างใด ทั้งไม่ทราบด้วยว่า ที่ทำจดหมายขึ้นนี้มีเจตนาอย่างไรและคาดหมายว่า เป็นการกระทำโดยเจตนาส่วนตัว ไม่เกี่ยวกับ ซีไอเอ. (ประชาธิปไตย ๖ ม.ค. ๑๗)

เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของสหรัฐอเมริกาหนึ่ง :

การกระทำของหน่วยสืบราชการลับ ซีไอเอ. ของอเมริกาครั้งนี้ แสดงว่าอเมริกาต้องการจะหยั่งที่ท่า หรือนโยบายของรัฐบาลนายสัญญา ธรรมศักดิ์เป็นเบื้องแรก ว่ารัฐบาลใหม่นี้ จะมีนโยบายอย่างไรกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ เพื่อจะได้นำไปประมวลวางแผนปฏิบัติการอันเป็นประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาในประเทศไทยต่อไป (ประชาธิปไตย ๖ ม.ค. ๑๗)

พล.ท.สายหยุด: นายกรัฐมนตรีได้ส่งจดหมายของ ซีไอเอ. ไปให้ พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์แล้ว รัฐมนตรีกลาโหมจึงสั่งให้ตนและมอบหมายให้สอบสวนหาข้อเท็จจริงอีกต่อหนึ่ง จึงได้ทราบพฤติการณ์เช่นนี้ของ ซีไอเอ. เพราะจดหมายทำนองนี้ ทางกองอำนวยการปราบปรามคอมมิวนิสต์ไม่ได้เคยได้รับมาก่อนเลย (ประชาธิปไตย ๗ ม.ค. ๑๗)

พล.ท. สายหยุด: การกระทำของ ซีไอเอ. แบบนี้ เท่าที่ปรากฏยังไม่เคยมีมาก่อนจึงต้องถามเจตนาที่แท้จริง เมื่อได้พบกับหัวหน้าของเขา การกระทำเช่นนี้ ถือว่าเป็น การแทรกแซงจะขอร้องกับเขา ก่อนว่า ให้เลิกการแทรกแซงแบบนี้เสีย และว่า ซีไอเอ. ไม่มีความจำเป็นเลย ความรู้ทางนี้ (ทางข่าวกรอง) ของเรามีพอ (ประชาธิปไตย ๗ ม.ค. ๑๗)

พล.ท. สายหยุด: การทำงานของ ซีไอเอ. ครั้งนี้อาจจะเป็นการทำด้วยความปรารถนาดีตามแบบของเขาก็ได้ เพื่อให้มีการเจรจาระหว่างรัฐบาลกับผู้ก่อการร้าย แต่เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องเพราะ ไม่มีหน้าที่ๆจะทำอย่างนั้นได้ (ไทยรัฐ ๘ ม.ค. ๑๗)

สุนทร หงส์ลดารมภ์ เลขาธิการ สป.อ.: ซีไอเอ. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานของซีโต้แต่อย่างใด (ประชาธิปไตย ๙ ม.ค. ๑๗)

พล.อ. กฤษณ์ สีวะรา: งานของ ซีไอเอ. ไม่ได้มีส่วนสำคัญอะไรต่อประเทศไทยเลย เพราะเราสามารถทำเองได้ว่า จดหมายของ ซีไอเอ. ถึงนายกันนั้น เป็นเรื่องที่ว่าหวังดี แต่ก็เป็นหวังดีที่เกินเหตุ ตนไม่อยากให้สหรัฐเข้ามาแทรกแซงเรื่องในประเทศเด็ดขาด (ประชาธิปไตย ๑๐ ม.ค. ๑๗)

พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์: หน่วยสืบราชการลับสหรัฐ (ซีไอเอ.) ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ งาน ของ กระทรวงกลาโหม การที่ ซีไอเอ. ส่งจดหมายถึงหนังสือพิมพ์ โดยอ้างตัวเป็นผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ นั้นเป็นการกระทำเฉพาะบุคคล (ประชาธิปไตย ๑๒ ม.ค. ๑๗)

สัญญา ธรรมศักดิ์: รัฐบาลจะดำเนินการสถานใดกับ ซีไอเอ. จะต้องพิจารณาให้ถ่องแท้ก่อน ขณะนี้กำลังศึกษารายละเอียดทั้งหมดอยู่ (ไทยรัฐ ๑๒ ม.ค. ๑๗)

พล.ท. สายหยุด: สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมีการประชุมเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ในกรุงเทพมหานครนี้เอง และที่ประชุมได้มีมติให้ติดต่อกัน เพื่อเปิดเจรจายุติยักรหว่างเจ้าหน้าที่รัฐบาลและ

ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ใน ประเทศไทย โดยจะเสนอเงื่อนไขแลกเปลี่ยนหลายข้อ ซึ่งยังไม่รู้ว่าข้อเสนอมะไรบ้าง เพราะยังไม่ได้เสนอมายังรัฐบาล นับว่าเป็นเรื่องที่ดีและทางรัฐบาลยินดีรับฟังเพื่อให้รู้แน่ชัดว่า พรรคคอมมิวนิสต์ต้องการอะไรแน่ (ประชาธิปไตย ๑๓ ม.ค. ๑๗)

พล.ต.อ. ประจวบ สุนทรากร: ในกรมตำรวจไม่มีกิจการขององค์การ ซีไอเอ. แทรกแซงอย่างเด็ดขาด และรายได้พิเศษในรูปของการช่วยเหลือนั้นก็ ได้มาจากองค์การข่มขู่เท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้ได้ชี้แจงต่อนายกรัฐมนตรีไว้แล้ว ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจคนไหนเป็น ซีไอเอ. หรือทำงานให้ ซีไอเอ. นั้นไม่เชื่อว่าจะมี เพราะไม่เห็นมีใครบอกให้รู้เลย และก็ไม่ว่าใครเป็น ซีไอเอ. บ้าง (ประชาธิปไตย ๑๔ ม.ค. ๑๗)

วิลเลียม อาร์ คินท์เนอร์ ทูต ซีไอเอ. มื้อเช้าสหรัฐ: เราจะไม่สามารถนิ่งเฉย และจะไม่นิ่งเฉย ถ้าประเทศไทยดำเนินการใด ๆ ซึ่งเราเห็นว่าจะเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์อันแท้จริงของไทย และผลประโยชน์อันแท้จริงของสหรัฐ (ประชาธิปไตย ๑๔ ม.ค. ๑๗)

วิเคราะห์

จากการคัดเอาคำให้สัมภาษณ์ของบุคคลต่าง ๆ มาประมวลไว้เนี่ย ย่อมจะเห็นได้ว่าว่ามีความขัดแย้งกันอยู่ในตัวของมันเอง แต่ทั้งหมดการให้สัมภาษณ์ของ พล. ท. สายหยุด เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๑๖ นั้นเป็นเงื่อนไขที่จะทำให้เข้าใจไปเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากว่าอย่างน้อย พล. อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์ และ พล. ท. สายหยุด ต้องได้รับรู้เรื่องราวมาแต่ต้น

เมื่อเหตุการณ์ถูกเปิดโปงออกมาว่าแท้จริงแล้วเป็นฝีมือของ ซีไอเอ. พล. ท. สายหยุด กลับให้สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๑๗ ซึ่งห่างกันเพียง ๘ วันเท่านั้นว่า ไม่เคยได้รับจดหมายทำนองนั้นมาก่อนเลย ทั้งยังโมเมเอาว่าเหตุการณ์ที่ถูกเปิดเผยขึ้นนั้นเจ้าหน้าที่ กอ. ปค. เป็นผู้สอบสวนเสียเองอีก

แต่ ครั้น ให้สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ ๑๓ เดือนเดียวกัน กลับบอกว่าพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจะเล่นด้วยจริง ๆ บนแน่แท้ ถึงกับมีการประชุมกันในกรุงเทพมหานครเลยทีเดียว การออกข่าวทำนองนี้ด้านหนึ่งก็เพื่อคลี่คลายให้เห็นว่าฝีมือของ ซีไอเอ. นั้นกำลังจะส่งผลดีต่อไทย อีกด้านหนึ่งก็เปิดโปงตัวเองไปในตัวเสร็จ ก็ในเมื่อรู้ว่าพรรคคอมมิวนิสต์ประชุมกันเช่นนั้นแล้ว ก็จะทำให้เสียเวลาปราบปรามต่อไปอีกทำไมให้นาน ก็ทำไมไม่จับเสียให้หมดแล้วถ้าหากการประชุมเป็นเรื่องจริง มิใช่เรื่องกข่าวขึ้นเอง

ส่วนการให้สัมภาษณ์ของคนอื่น ๆ นั้นบ้างก็ปกป้องให้ ซีไอเอ. บ้างก็หาทางบิดความใสโครกนอกให้ไกลตัว บ้างก็ผลอลอถึงกับไม่รู้ว่องค์กรยู่อมนั้นแหละที่เป็นตัวการของเหตุการณ์ครั้งนี้ทั้งหมด ก็หน่วยไล่อันที่สกลนครนั้นเป็นหน่วยอะไร ถ้าไม่ใช่ “ยู่อมนไล่อัน” และเผอิญว่า ยู่อมนไล่อันถูกเปิดโปงว่าเป็นหน่วยงานของ ซีไอเอ. ซึ่งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายก็จำยอมรับกันทั้งหมดว่าเป็น ซีไอเอ. เป็นแน่

แท้ และไม่มีทางปฏิเสธ

จากนี้เราก็พอจะประเมินได้หรือยังว่าเหตุการณ์กรณีจดหมายปลอมถูกเปิดโปงนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องส่วนบุคคลอย่างแน่นอน หากเป็นเรื่องที่ได้มีการเตรียมการเตรียมแผนกันมาก่อน จะมีข้อสงสัยก็อยู่ตรงที่ว่า เขาทำเรื่องนี้เพื่ออะไรกันแน่ ต้องการอะไรที่แอบแฝงอยู่อีก นอกจากที่ได้เปิดเผยออกมาแล้ว

ข้อวิเคราะห์นี้ ท่านผู้อ่านย่อมจะมองเห็นได้ว่าควรจะเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร อีกประการหนึ่งที่ข้อวิเคราะห์นี้อาจจะผิดทั้งหมด ถ้าหนังสือพิมพ์ที่อ้างถึงนี้ไม่ได้รายงานข่าวที่เป็นจริง แต่นั่งเทียนเขียนข่าวกันเอง ซึ่งเชื่อว่าจะไม่เป็นเช่นนั้นแน่

ลำดับเหตุการณ์

หลังจากที่ประชาชนจับได้ไล่ทันความเลวร้าย ความระยำตาบอนขององค์การสืบราชการลับ ซีไอเอ. ที่เข้ามาแทรกแซงกิจการภายในต่าง ๆ ของไทยแล้ว ประชาชน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้มองเห็นความเป็นจริงที่ว่าประเทศของเราได้ถูกรุกล้ำเอกราชอธิปไตย ดังนั้นประชาชนและเยาวชนที่รักชาติจึงได้สามัคคีกันลุกขึ้นต่อสู้ คัดค้าน ประณาม และเรียกร้องให้รัฐบาลขับไล่องค์การอาชญาภัยปากคาบคัมภีร์นี้

ออกไป และเรียกร้องให้พิจารณาบทวนนโยบายคอมมิวนิสต์มหากรรมเสียใหม่ แต่รัฐบาลชุดพระราชทานก็นิ่งเฉย คงเดินนโยบาย “ถ่วงเวลาให้คนลืม” เช่นเดียว กับรัฐบาลเผด็จการ ฟาสซิสต์ ถนอม - ประภาสได้เคยทำมาแล้วนั่นเอง ซึ่งจนบัดนี้ก็ยังไม่ได้ทำอะไรลงไปเป็นชิ้นเป็นอัน เมื่อรัฐบาลไม่ฟังเสียงประชาชน ก็ยอมไม่ใช้รัฐบาลของประชาชน ไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของประชาชนก็ไม่ใช้รัฐบาลของประชาชน นี่คือสัจจะ

ขณะที่รัฐบาลนิ่งเฉยอยู่นั้น เสียงเปิดโปงแผนชั่วร้ายต่างๆ ของ ซีไอเอ. ก็ยังเผยแพร่ออกมามากยิ่งขึ้นทุกที ประชาชนนับวันก็หูดาสว่างมากขึ้นทุกทีเช่นกัน โดยเฉพาะประเด็นที่ว่า “ถ้าประเทศไม่มีเอกราชที่แท้จริงเสียแล้ว ประชาธิปไตยก็มีไม่ได้” เจตนารมณ์ของวีรชน ๑๔ ตุลาคม ก็ยังอยู่ห่างไกล และยิ่งห่างไกลออกไปเมื่อการบริหารงานของรัฐบาลที่ผ่านมาไม่ต่างกับรัฐบาลที่ผ่านมาเท่าไรเลย

๓. เหตุการณ์ ข่าย แคน สร้างข่าว เพอ เบน ความ สนใจ ของประชาชนไปจาก ซีไอเอ.

น่าจะได้มีการเฉลียวใจกันกับคำพูดของนายวิลเลียม อาร์ คินท์เนอร์ ซึ่งพูดเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ซึ่งเป็นช่วงที่ ซีไอเอ. กำลังถูกเปิดโปงอยู่อย่างคึกโครมว่าไม่ช้าไม่นานเหตุการณ์อื่น ไม่น่าคาดฝันก็เกิดขึ้น นั่นก็คือ เหตุการณ์ตั้งเครือข่ายแคนภาคอีสาน อันนำไปสู่การเผาหมู่บ้านนาทรายในที่สุด ในเวลาต่อมา

เหตุการณ์นั้นคืออะไร ? เหตุการณ์นั้นคือเหตุการณ์ที่สร้างขึ้น เพื่อต้องการบิดเบือนความสนใจของประชาชนและหนังสือพิมพ์จากการเปิดโปง ซีไอเอ. เสียนั่นเอง ทำให้จึงว่าเช่นนั้น เรามาคูกันต่อไป

วันที่ ๒๑ มกราคม มีข่าวในหน้าข่าวต่างประเทศของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐว่า พบ

อ. ไม่ปรากฏสัญชาติ ๒ ลำลงบนดอย
เขาสูงที่เขตจังหวัดขอนแก่น วันเดียวกัน
หนังสือพิมพ์ทุกฉบับกำลังมุ่งเปิดโปงพฤติ
การณ์ของ บริษัทแอร์อเมริกา ซึ่งเป็น
บริษัทพี่น้องของ ซีไอเอ. ในการสนับสนุน
การขนส่งลำเลียง ในการรบที่ลาว
เขมร กระทั่งในเมืองไทยเอง นอกจากนี้
ยังมีการขนของหนีภาษีมูลค่าเพิ่มสำลัน
และยังเชื่อว่าบริษัทมีส่วน อย่าง ใกล้ชิด
กับการค้ายาเสพติด ราย ใหญ่ในอาณาบริเวณ
แถบนี้ด้วย

เมื่อข่าวปรากฏยังไม่ทันข้ามวันตี รุ่ง
ขึ้นในวันที่ ๒๒ มกราคม ๑๗ หนังสือ
พิมพ์ ทุก ฉบับ ก็ กลับ ลำ หัน มาสนใจข่าว
“ผก. บุกยึดหมู่บ้านชายแดน ทุ่มกำลัง
มาจากลาว ประกาศปลดแอกอีสาน มีการ
ชักธงแดง คมถนอม ปิดสะพาน ประชา
ชนต่างประท้วงพร้อมประท้วงต่อข่าวนี้ รายงาน
ข่าวได้เน้นแสดงให้เห็นถึงการสู้รบในเขต
อำเภอสังขมและอำเภอบึงกาฬ จังหวัด
หนองคายว่ามีขนาดใหญ่โต มีการทุ่มกำลัง
มาจากประเทศลาวมีการฆ่าให้ เห็นว่าเป็น
ทหารข้ามมาจากฝั่งลาวจริง และเป็นลาว
คอมมิวนิสต์เสียด้วย ด้วยการเน้นว่า ผูก
การร้ายจำนวนกว่า ๓๐๐ คน แต่งกายชุดสี
เขียว บุกถล่มสังขมที่หน้าอกคำว่า ปลด.
(เดลินิวส์)

รายงานข่าววันเดียวกัน ได้พูดถึงบ้าน
นาทรายไวดังนี้ “บ้านนาทรายมีกำลัง
ผก. ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน ใช้หมู่บ้าน
เป็นกองบัญชาการฝ่ายใต้ บังคับราษฎร
ให้ชุดหลุมบังเกอร์รอบหมู่บ้าน มีหลุมบุด
โคลและหลุมปืนรวมทั้ง หลุม หลบ ภัยได้ถุน
บ้านทุกหลัง ราษฎรที่นั่นถูกบังคับไม่ให้
ออกนอกหมู่บ้าน” (ไทยรัฐ)

ระยะการให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่
สับสนมาก บ้างก็ขัดแย้งกัน บ้างก็คล้อย
ตามกัน (ดูประมวลข่าวอีกที)

ทันทีที่ข่าวการสู้รบในเขตชายแดนรณ
แรงขึ้น พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์ถึงกับ

ออกเดินทางไปดูสถานการณ์ด้วยตนเอง
ในวันที่ ๒๔ มกราคม และได้ให้สัมภาษณ์
ในเชิงว่ามีเหตุการณ์สู้รบรุนแรงจริง ถึง
กับไม่กล้าที่จะให้เครื่องบินลงไป ได้แต่
สังเกตการณ์อยู่บนเครื่องบิน

เกือบจะทันทีเช่นกันในวันที่ ๒๕ มก
ราคม ก็ได้มีนักศึกษามากมหาวิทยาลัยขอนแก่น
จำนวน ๕ คนได้เข้าไปดูเหตุการณ์ใน
เขตสู้รบ จากนั้นก็รายงานว่าได้พบกับผู้
ก่อการร้ายระดับหัวหน้า ชื่อ พยอมหลัง
จากนักศึกษาทั้ง ๕ คนกลับออกมาแล้ว
พล.อ.อ. ทวี ก็กระวนกระวายใคร่ที่จะพบ
นักศึกษาทั้ง ๕ คนทันทีเช่นกัน นอกจาก
นี้ก็ยังมีภารกิจให้มีการออกตัวอีกด้วย

ทำไมนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความ
เคลื่อนไหวทางการเมืองน้อยจึงได้เกิด
มีนักศึกษาอยาก จะ ออก ไปดู เหตุการณ์ที่
เสี่ยงอันตรายอย่างปัจจุบันทันด่วน ทำไม
พล.อ.อ. ทวี จุลละทรัพย์จึงต้องการพบใน
ทันที นี่คือการชี้ให้เห็นว่า เหตุการณ์
ของสถานการณ์ดังที่เกรียต ชาย แดน ไม่ได้
เกิดขึ้นเองอย่างแน่นอน แต่ได้มีการเตรียม
การกันขึ้นอย่างเป็นที่น่าสังเกต และสัง
เกตเห็นได้ชัดมากทีเดียว

หนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับต่างราย

งานข่าวกันอย่างเผ็ดมัน ไทยรัฐเองก็จะ
ไปไกลกว่าเพื่อนทีเดียว มีหนังสือพิมพ์
เพียง ๒ ฉบับเท่านั้นที่กลับลำอย่างทันใด
และเฉลียวใจว่าเหตุการณ์ครั้งนี้ เป็นแผน
การที่ถูกกำหนดขึ้นมาก่อน

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ พาดหัวข่าวว่า
“ระบ. ผู้เสียอำนาจ สร้างสถานการณ์ที่
หนองคาย ส่งคนไทยรับจ้างในลาวข้ามมา
รุกราน” โดยได้แสดงความเฉลียวใจว่า
เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นฝีมือของทรราชชนก
กิตติขจรเป็นสำคัญ

หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย (๒๕
มกราคม) เป็นอีกฉบับหนึ่งที่ได้พาดหัว
ข่าวว่า “ระบ. ผก. บุกหนองคาย เป็น
แผน ซีไอเอ.” โดยมีประเด็นไปว่า
ซีไอเอ. ต้องการแสดงให้เห็นว่าฝ่ายไทย
ยังต้องการพึ่ง ซีไอเอ. ต่อไปอีก จะขับไล่
ซีไอเอ. ออกไปย่อมไม่เป็นการสมควร
แต่ก็มีได้ เฉลียวใจว่า จะเป็นการสร้างข่าว
ขึ้นเพื่อกลบเกลื่อนข่าว ซีไอเอ. กำลังถูก
เปิดโปงอยู่

แต่แม้ว่าหนังสือพิมพ์ ทั้งสองฉบับจะ
ได้เฉลียวใจเรื่องนี้ขึ้นมา แต่ก็ไม่ได้ตั้งใจ
ที่จะสอบสวนข้อเท็จจริงต่อไปอีกว่า สาเหตุ
ที่แท้จริงของมันเป็นอย่างไรกันแน่

ดังนั้น สถานการณ์ครั้งนี้ก็ได้พบ

ความเลวร้ายของ ซีไอเอ. ไปได้ในที่สุด
ไม่มีใครพูดถึง ซีไอเอ. อีก นับเป็น
ชัยชนะของ ซีไอเอ. อีกครั้งหนึ่ง

๔. บ้านนาทรายฝีมือของใคร

เรื่องราวของ ซีไอเอ. และเหตุการณ์
ชายแดนน่าจะได้เรียบเรียงลงไปได้ แต่
ว่าเหตุการณ์กลับไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อ
กลุ่มประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือ
ปช.ปช. นำโดยนายธีรยุทธ บุญมี ได้นำ
เอาเรื่องราวของ บ้านนาทราย ออกมาเปิดเผย
พร้อมทั้งนำ ชาวบ้าน มายืนยัน อีกด้วย
ว่า เหตุการณ์ที่บ้านนาทรายเป็นฝีมือของ
เจ้าหน้าที่ มิใช่ ผกค. ดังนั้นเรื่องราวการ
สู้รบระหว่างวันที่ ๒๑-๓๐ มกราคม ๑๙
ก็ถูกนำมาสู่ความสนใจของประชาชน ใหม่
อีกครั้งหนึ่ง

ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของประชาชน
ที่จะ ได้มาพิจารณาข้อเท็จจริง อีกครั้ง
หนึ่ง ประเด็นที่สำคัญที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ใช้
ปกป้องแก้ข้อกล่าวหา มีอยู่ ๒ ทางด้วยกัน
คือ **ประการแรก** ปฏิเสธเรื่องนี้โดยสิ้นเชิง
ว่าเจ้าหน้าที่ไม่ใช่ผู้เผาเผา ผู้เผาคือผู้
ก่อการร้าย และ **ประการที่สอง** ก็รับทั้ง
ปฏิเสธด้วยเหตุผลว่า เพราะเจ้าหน้าที่เข้าไป
ปราบปรามอาจจะรุนแรงไปบ้าง หรือ
เพราะหมู่บ้านหนึ่งหมู่บ้านเป็น ผกค. ทั้ง
นั้น ดังนั้นการเผาหมู่บ้านนั้นก็เป็นการ
แผนการ ปราบปราม ชนเผ่าชาติ ที่สมเหตุ
สมผล

ฝ่าย ปช.ปช. ย้ำว่าการเผาหมู่บ้านครั้ง
นี้เป็นกระทำของเจ้าหน้าที่ เป็นการ
กระทำที่เกินเลยกว่าเหตุ จำเป็นที่รัฐบาล
จะต้องรับผิดชอบ เป็นการทำลายมนุษย
ธรรม รัฐบาลจะต้องเปลี่ยนนโยบายต่อ
การปราบปรามคอมมิวนิสต์เสียใหม่ นี่คือ
ประเด็นที่ ปช.ปช. ต่อสู้

วิเคราะห์

๑. รายงานข่าวเกี่ยวกับ หมู่บ้าน นา
ทรายครั้งแรกปรากฏดังนี้ “หมู่บ้านนา

ทรายถูกผู้ก่อการร้ายไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน
ยึดเป็นกองบัญชาการ บังคับให้ราษฎร
ให้ชุด หลุม บังเกอร์ รอบ หมู่ บ้าน มี หลุม
บุคคลและหลุมปืน รวมทั้งหลุมหลบภัย
ใต้ถุนบ้านทุกหลัง ราษฎรที่นั้นถูกบังคับ
ไม่ให้ออกนอกบ้าน” (ไทยรัฐ ๒๒
มกราคม ๑๙)

ภายหลัง ปช.ปช. ได้เปิดเผยเรื่องนี้
แล้ว เจ้าหน้าที่ได้พยายามที่จะพิสูจน์ว่า
หมู่บ้านนี้เป็น คอมมิวนิสต์กัน ทั้งหมู่บ้าน
โดยพยายามพิสูจน์หลุมบังเกอร์ต่าง ๆ ไม่
ว่าจะ เป็น หลุม อะไร ก็จะต้องเอาเป็นบัง
เกอร์ให้ได้ แม้แต่คณะกรรมการสอบสวน
ชุดนายวิญญู อังคนารักษ์ ก็ยังได้ตั้งข้อ
สังเกตเรื่องนี้ว่า จะเป็นหลุมบังเกอร์เช่น
กัน

แต่ชาวบ้านกลับให้การว่า หลังจาก
เหตุการณ์วันที่ ๑๖ มกราคม ซึ่ง ผกค.
ได้บุกเข้ามา โจมตีชุดคุ้ม ครอง หมู่ บ้าน
จริง ๆ แล้ว (เจ้าหน้าที่ตาย ๑ บาดเจ็บ ๓)
เหตุการณ์บ้านนาทรายไม่มีอะไร เพียงแต่
เจ้าหน้าที่ได้ส่งกำลังจาก ตชด. นปฟ. อส.
เข้ายึดล้อม หมู่บ้าน ตัดการ สัมผัส ไป มาระ
หว่างหมู่บ้าน ชาวบ้านก็ไม่ได้ออกไปทำ
มาหากินที่ไหน เพราะเจ้าหน้าที่เคยบอก
ไว้ ถ้ามีการกวาดล้างอย่าออกจากบ้าน
เพราะจะไม่สามารถ แยก คนดีคน ร้ายออก
จากกันได้

ดังนั้น ถ้ามีการ บังคับ ให้ ชุด หลุม บัง
เกอร์จริงตามข่าว ย่อมต้องพบหลุมบัง
เกอร์ที่ใหม่เพียงชุด เด่น ไม่พบ ชาวบ้านก็
จริง แต่ใครเขียนข่าว และใครร่วมกัน
ข่าว

๒. ทหารป่า ๓๐๐ คนแต่งกายชุด
เขียว ปักอักษรสีแดงที่หน้าอกคำว่า ปทล.
ได้เข้ายึดหมู่บ้าน... (เดลินิวส์ ๒๒ มกรา
คม ๑๙, ไทยรัฐ ๒๔ มกราคม ๑๙)

นักศึกษาเผชิญหน้าสหภาพพยอม
ว่า... ทหารป่าแต่งตัวด้วยชุดเขียวหมวก
จอกก๊สีเขียวที่หน้าอกปักอักษรไทย ปทพ.
ด้วยตัวสีเหลืองพื้นสีแดง แขนหิ้ววิทยุ

เมาเซตงทุกคน... สหภาพพยอมคนไทยไม่
ค่อยรัก

ข่าวเช่นนี้เรามักจะพบเสมอ ๆ แต่
เมื่อพิจารณาว่า ลาวแดงซึ่งถ้าหากต้อง
การจะปลดแอกจริงก็คงไม่ต้องการที่จะเข้า
มาเผชิญหน้ากองทัพไทยหรอก เพราะใน
ประเทศเขาก็คงจัดการไม่เรียบร้อยอยู่แล้ว
การที่ลาวแดงซึ่งมีกำลัง (เมื่อเปรียบเทียบกับ
กองทัพไทย) ไม่มากนักจะเข้ามายึดภาค
อีสานของไทยนั้นเพื่ออะไรกัน ประเด็น
นั้นว่าเหตุผลอ่อนมาก วิญญูชนย่อมจะ
มองเห็นชัดได้ แต่ถ้าแม้ฝ่ายลาวแดงจะ
ตอบโต้ไทย ซึ่งไทยเราได้ส่งทหารรับจ้าง
เข้าไปรบในลาว ไปเช่นฆ่าประชาชนลาว
นานนับสิบปีมาแล้ว ก็เป็นเรื่องที่เขาย่อม
ทำได้ แต่เขากล้าหรือ?

ที่สำคัญก็คือ ขบวนการปลดปล่อย
นั้นได้ยุบเลิกไปตั้งนานแล้ว จะมีก็แต่
แนวลาวยุคชาติ อักษร ปทล. นั้นจึงเป็น
เรื่องที่เสกสรรคิดขึ้นแต่งขึ้น

นักศึกษาก็ย้ำว่าเห็นอักษร ปทพ. ที่
ย้ำว่าเห็นเหรียญเมาเซตงก็เช่นกันข่าว
เช่นนี้เรามักได้ยินอยู่เกือบทุกครั้ง การ
ย้ำว่าพูดไทยไม่ชัดก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง เพื่อ
แสดงหรือทำให้ ชาวนคิดได้ว่าเป็น บุคคล
นอกประเทศเข้ามารุกราน แต่ตลอดเวลา
มานี้แม้ทางการเองก็ยอมรับว่า ยังไม่เคย
พบว่ามีต่างชาติที่เข้ามา สนับสนุน หรือมา
รุกรานที่จับได้เลย ถ้าจะมีก็แต่อเมริกา
เท่านั้น หนังสือพิมพ์มหาสารวัตรก็ได้
วิจารณ์ว่า การกระทำเช่นนี้มีความเป็น
ไปได้ น้อยมากและ ไม่มี ทางเป็นไปได้
เพราะทหารบ้านนั้นยึดนโยบายยุทธวิธี
“ทหารเป็นปลา ประชาชนเป็นน้ำ” ดัง
นั้นเขาย่อม ไม่แสดง ตน แตกต่าง จากชาว
บ้าน ทำให้หน้าแยกออกจากปลาอย่างแน
นอน ดังนั้น ถ้าหากข่าวหนังสือพิมพ์ราย
งานข่าวยกเมฆโกหก นักศึกษาที่โกหกด้วย
และร่วมมือกัน โกหก ประ ชาชน เพื่อแผน
การอะไร?

๓. วันที่ ๒๔ มกราคม ซึ่งเป็นวันที่

หมู่บ้านนาทรายถูกเผาไหม้ เจ้าหน้าที่รายงานข่าวว่าการปะทะกันชน และ ว่าผู้ก่อการร้ายเป็นฝ่ายเผาบ้าง เกิดจากการสู้รบกันบ้าง แต่ชาวบ้านยืนยันว่าวันที่ ๒๔ ไม่มีการปะทะกัน มีแต่เจ้าหน้าที่บุกเข้ามายิงชาวบ้านตายวันนั้น ๔ ศพและเผาหมู่บ้านในเวลาเช้า และตลอดทั้งวันนั้น ซึ่งเป็นของแน่ที่ชาวบ้านจะต้องเห็นกับตาตนเองว่าใครเป็นผู้เผา และชาวบ้านทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นลูกเล็กเด็กแดงยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า “เจ้าหน้าที่เผา”

ต่อไปนี้เป็นรายการจับโกหก ใครโกหกใครกันแน่?

นายไพฑูรย์ ลิ้มปัทม์ ปลัดจังหวัดหนองคาย

ให้สัมภาษณ์ ๑๕.๑๐ น. ๒๕ มกราคม : ฝ่ายเจ้าหน้าที่ได้นำกำลังเข้ากวาดล้างผู้ก่อการร้ายบ้านนาทราย ต.ชมพูนุท อ.บึงกาฬ จนในที่สุด ผู้ก่อการร้ายได้หลบหนีไปและจุดไฟเผาบ้านเรือนราษฎร ทำให้ชาวบ้านต้องหลบหนีกระจัดกระจายออกมาจากหมู่บ้านนั้นปรากฏว่าขณะนี้ชาวบ้านที่หลบหนีออกมา ส่วนใหญ่ได้รวมตัวกันและกลับเข้าหมู่บ้านนาทรายแล้ว (เดลินิวส์ ๒๖ มกราคม ๑๗)

แต่นายสรชัย ศวิตชาติ นายอำเภอ

เภอบึงกาฬแย้งว่า : ชาวบ้านไม่ยอมให้ปากคำ ด้วยเหตุผลว่า ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐบาลจะให้ความคุ้มครองพวกตนได้ หากบอกอะไรไปแล้ว เมื่อกลับเข้าไปพวกตนกลัวถูกฆ่า (ประชาธิปไตย ๒๗ มกราคม ๑๗)

ซึ่งก็หมายความว่าชาวบ้านยังไม่ได้เข้าไปหมู่บ้านเลย

นายสรชัย ยอมรับว่า : เช้าตรู่วันที่ ๒๔ ม.ค. ตอนเจ้าหน้าที่บุกยึดบ้านนาทรายคืนนั้น ได้ประกาศให้ผู้ที่มีเชื้อ ผกค. วิ่งออกมาที่ลานกว้าง และมีการยิงต่อสู้กันปรากฏว่า ชาวบ้านถูกลูกหลงของเจ้าหน้าที่ตาย ๔ ศพเท่านั้น มีเชื้อ ๓๐ ศพดังที่หนังสือพิมพ์ลงข่าว (ประชาธิปไตย ๒๗ มกราคม) แต่นายสรชัยไม่ได้พูดถึงเรื่องที่หมู่บ้านถูกเผาเลย

แต่ชาวบ้านทั้งหมดยืนยันว่า วันที่ ๒๔ มกราคมไม่มีการปะทะกัน มีแต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียวที่เข้าเผาหมู่บ้าน และสาบมารถยืนยันได้ว่ามีใครเข้าร่วมด้วย ชาวบ้านได้ลงข้อยืนยันว่าเจ้าหน้าที่เป็นผู้เผา (ประชาธิปไตย ๑๕ กุมภาพันธ์ ๑๗)

กรณีชาวบ้านถูกยิงตาย ๔ ศพตามที่นายสรชัยยอมรับนี้ แต่คณะกรรมการสอบสวนชุดนายวิญญู อังคนารักษ์ ยังสอบสวนด้วยความเที่ยงธรรม ได้ความว่า ชาวบ้านตายเพียง ๑ ศพ ทั้งตายมาก่อนหน้านั้นด้วย (ไทยรัฐ มีนาคม ๑๗)

นายกำพล กลิ่นสุคนธ์ ยังได้เสริมโรงว่า : เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ผู้ก่อการร้ายยึดหมู่บ้านเป็นแนว ยิงสู้เจ้าหน้าที่จนเกิดไฟไหม้บ้านเรือนราษฎร (ประชาธิปไตย ๒๕ มกราคม ๑๗)

กำพล กลิ่นสุคนธ์ : เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ตนก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปบรรเทาทุกข์ราษฎรที่ถูกไฟไหม้ แจกข้าวสาร ผ้าห่มและเครื่องเค็ม ถึงกระนั้นก็ได้ข้อเท็จจริงที่ไม่แน่นอน แต่ทางอำเภอยืนยันว่ามีการปะทะ และเมื่อวันที่ ๑๓ เดือนนี้ (หมายถึงเดือนกุมภาพันธ์ หลัง ปช.ปช.

เปิดโปงเรื่องขึ้นมา) ตนเองได้มีคำสั่งให้แต่งตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง มีรองผู้ว่าฯ (นายจำเนียร คันทวี) เป็นประธานไปสอบสวนข้อเท็จจริง เพราะเรื่องนี้ราษฎรไม่ได้อ้างเรียนมา (สยามรัฐ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๑๗)

นายลม กาญจนสาร ผู้ใหญ่บ้าน

นาทราย : ผู้บุกรุกยิงปืนซ้อมขวัญเป็นเจ้าหน้าที่บ้านเมืองนั่นเอง เพราะชาวบ้านบางคนเคยรู้จักสนิทสนมกันมาก่อน และบางคนรู้จักซื้อด้วยและยืนยันว่า เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมปฏิบัติการ เท่าที่จำได้มี ร.ต.ท.

ชูพันธ์ บุญประกอบ ร.อ. ประจวบ บัวขาว จ.ส.ต. สวาสดี ไม่ทราบนามสกุล อส. แว และ อส. พรหมา (ไทยรัฐ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๑๗)

นายกำพล กลิ่นสุคนธ์ : เมื่อตอนไปเยี่ยมชาวบ้าน พบนายลม กาญจนสาร ผู้ใหญ่บ้านนาทรายแล้ว ก็ไม่เห็นร้องเรียนอะไร เมื่อทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์ว่ามี การเผาหมู่บ้าน และสังหารชาวบ้านจึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวน (ประชาธิปไตย ๑๕ กุมภาพันธ์ ๑๗)

ร.อ. ประจวบ บัวขาว ปลัดอำเภอ

เภอโพนพิสัยป้องกันปราบปรามเขตอำเภอ

เภอบึงกาฬ : เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามได้บุกทำลายโจรมืดหมู่บ้านนาทราย เมื่อวันที่ ๒๔ จริง เพราะสืบสวนได้แน่ชัดว่า ชาวบ้านนาทรายเป็นผู้ก่อการร้าย....หลังจากระดมยิงหมู่บ้านนาทรายนานประมาณ ชั่วโมงเศษก็เห็นไฟโชติช่วงขึ้นที่หมู่บ้าน ตอนเข้าบุกเป็นเวลาเช้ามืด หมอกลงจัด (ประชาธิปไตย ๑๖ กุมภาพันธ์)

แต่ชาวบ้านยืนยันว่าเป็นเวลาสว่างแล้ว ตามคำให้สัมภาษณ์ของเด็กหญิงนิยม

นายกมล วรรณประภา ร.ม.ท.

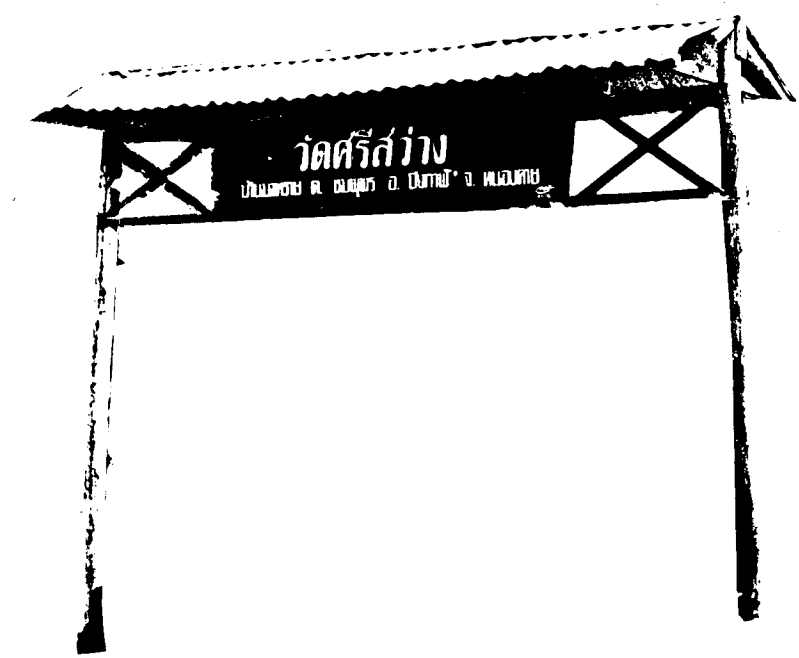
มหาดไทย ตามหลักฐานข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้น ไม่ใช่เรื่องที่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองไปเผาหมู่บ้าน แต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ไปปราบปราม ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งได้เกิดปะทะกันขึ้น ขณะเสียงปืนกำลังดังอยู่นั้น ได้เกิดเสียงระเบิดขึ้น ในหมู่บ้าน จึงเกิดเพลิงไหม้ ขึ้นและ หลงคาเป็น แผลง ซึ่งติด ไฟลุกลาม ได้ง่าย (ไทยรัฐ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๑๗)

นายกำพล กลิ่นสுகนธ์ : ผู้ต้องหา ๗ คนที่ศูนย์การมณฑล ที่ถูกจับมาระหว่างวันที่ ๒๔ มกราคม ให้การรับ สารภาพว่าเป็น ผู้ก่อการร้ายจริง (ไทยรัฐ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๑๗)

แต่เมื่อ นางเสริมศรี เอกชัย นายก สมาชิก หนังสือพิมพ์ พานักข่าว ไปเยี่ยมผู้ต้องหาที่ศูนย์การมณฑล ชาวบ้าน ก็ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่เผาแน่นอน ดังนั้น การที่นายกำพลว่า ชาวบ้านรับสารภาพนั้น ควรจะเป็นจริงเช่นไร เป็นเรื่องที่พอจะ ชั่งน้ำหนักได้

นายจำเนียร คันทะเสวี รองผู้ว่าฯ หนองคาย : อาจมีเจ้าหน้าที่บางคนทำเกินกว่าเหตุไปบ้าง แต่ฝ่าย ผกค. ก็คงร่วมเผาด้วย ไม่รู้ว่าฝ่ายใดเผามากเผาน้อย เพราะมีการปะทะ (ประชาธิปไตย ๒๑ กุมภาพันธ์ ๑๗)

การ แบ่ง รับ แบ่ง สู้ ของ นายจำเนียร เช่นนี้ แสดงว่า ยอมจำนนต่อข้อเท็จจริง แต่ก็ยังใจแข็ง บอกว่าวันนั้นมีการปะทะกันจนได้ เพราะถ้าวันที่ ๒๔ ไม่มีการปะทะพิสูจน่อะกมาเช่นนั้น เรื่องทั้งหมดก็จะลงเอยง่ายเข้ามา คือเจ้าหน้าที่ไม่มีทางปฏิเสธเป็นอย่างอื่นไปได้ แต่อย่างไรก็ดี เราควรจะได้พิจารณาในประเด็นที่ว่า หาก ผกค. ได้ใช้หมู่บ้านนี้เป็นฐานส่งเสบียงแล้ว เหตุใดเน ผกค. จึงจะบุพบมือข้าวดนเอง นี่เป็นกฎเกณฑ์ที่ใคร ๆ แม้เด็กหัดพูดก็พอจะเข้าใจได้อย่างแน่นอน

ประเด็นที่สำคัญมากก็คือ วันที่ ๒๔ มีการปะทะหรือไม่ เจ้าหน้าที่บางว่ามี การปะทะ บ้างพูดแต่เฉพาะเรื่องเขาโจมตีหมู่บ้าน แต่ทั้งหมดจะไม่พูดถึงชาวบ้านที่ถูกฆ่าตาย ยกเว้นนายสรชัย ศวิตชาติ นายอำเภอเพียงคนเดียวเท่านั้น นอกจากนี้ บ้างก็ว่าหมอกลง บ้างก็ว่ามีตมมองไม่เห็นใครทำกันแน่ บ้างก็ว่าได้ยินเสียงระเบิดไฟกลุกขึ้นมา บ้างก็ว่าเกิดจากลูกปืนชนิดที่อาจจะทำให้ไฟไหม้ได้ ดังนั้นหมู่บ้านนาทรายถูกเผาเพราะผลของการต่อสู้ไม่ใช่เจ้าหน้าที่

แต่ชาวบ้านยืนยันว่า วันที่ ๒๔ ไม่มีการปะทะ ไม่มีการต่อสู้ และเป็นเวลาที่สว่างแล้ว และเห็นเจ้าหน้าที่เป็นคนเผาใคร ๆ ในหมู่บ้านก็ยืนยันอย่างนี้

รัฐบาลจะฟังใคร การที่รัฐบาลไม่สามารถตัดสินใจได้ ก็เพราะว่าผลการสอบสวน ของ นายวิญญู อังคนารักษ์ จ. เป็นอื่นไป จากที่เจ้าหน้าที่ได้กล่าวไว้แล้ว ดังนั้นเพื่อยืดเวลาต่อไปให้คน ได้ลิ้มเลือนกรณีเสีย

ก็ต้องเตะถ่วงเรื่องนี้ไว้ต่อไป ไม่ยอมเผยแพร่ผลการสอบสวน ต้องให้สอบใหม่อีก นี่ เพราะอะไรย่อมเป็น คำตอบได้เป็นอย่างดี ข้อสังเกตของ “สุนัย”

เมื่อ “สุนัย” ไปสัมภาษณ์ นายสง่า สมบัติดี นายสง่าได้พูดว่า ระหว่างที่เขาไปส่งข้าวตามคำขอของบุคคลที่เขาเข้าใจว่าเป็น ผกค. นั้น ได้มี ผกค. อีกกลุ่มหนึ่ง มารับข้าวสารไป คนกลุ่มที่มานั้นนายสง่าบอกว่าจำได้ว่า มีนายบุญทัน รุณธรรม ชาวบ้านนาทรายรวมอยู่ด้วย

ระหว่างที่กองบรรณาธิการ “สุนัย” ได้ศึกษาเรื่องนี้อย่างละเอียดก็พบว่า นายบุญทัน รุณธรรม นี่เป็นบุคคลที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่อ้างว่าเป็นผู้ก่อการร้ายเข้ามอบตัว เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๑๗ และนายบุญทันนี้ได้เปิดเผยว่าชาวบ้านนาทรายทั้งหมดบ้านเป็นผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ จึงเป็นเรื่องที่ “สุนัย” ได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ

เมื่อ “สุนัย” ได้ติดตามต่อไปอีกก็พบว่า นายบุญทัน รุณธรรม นี้เคยปล้นชาวบ้าน

เคยเป็นโจรมาก่อน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่
ทำให้ชวนคิดได้หลายประเด็นว่า

๑. นายบุญทัน เป็น คอมมิวนิสต์ จริง
ทำไมจึงเพิ่งมาจับตัว สมมติว่าเป็นจริง
เป็น ไปได้ ไหม ที่เจ้าหน้าที่ ได้เตรียม การ
เพื่อหาเหตุเผาหมู่บ้านนาทรายจริง ๆ

๒. เป็น ไปได้ ไหม ที่เจ้าหน้าที่ วาง
แผนให้นายบุญทัน ธรรมะ ทำงานตาม
แผนของ เจ้าหน้าที่ เพื่อแลกเปลี่ยนกับ ข้อ
ตกลง ให้เจ้าหน้าที่ ยกเลิก ข้อ หา โจร ปล้น
ทรัพย์ ให้แก่ตน และแทนที่นายบุญทันจะ
เป็นคนร้าย ก็กลายเป็นคนดีไป เป็นคน
ช่วยงานราชการไป

ข้อสังเกตนี้ ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
เรื่องที่ “สุนัย” ย้าและเน้นมาโดยตลอด
ว่า เรื่องการสู้รบและเผาหมู่บ้านนาทราย
นั้น ต้องมีการเตรียมการ ทั้งนัก
เพื่อเหตุผลสำคัญก็คือเป็น ความสนใจ ของ
ประชาชนไปเสียจาก กรณี ซีไอเอ. ถูก
เปิดโปง

“สุนัย” ปักใจเชื่อว่า การเผาหมู่บ้าน
ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นลอยๆ โดยไม่มีเหตุสืบ
เนื่องกันมาจากกรณี ซีไอเอ. หากเป็น
เหตุการณ์ที่สืบเนื่องกัน

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทั้งหมด
เป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ซีไอเอ.
ทั้งทางตรงและทางอ้อม นี่ก็เป็นข้อสังเกต
อีกประเด็นหนึ่งที่ย้ำความมั่นใจของ
“สุนัย” มากทีเดียว

สรุป

เหตุการณ์ บ้าน นาทราย เช่นนี้ ไม่ใช่
เหตุการณ์ ที่เพิ่ง เกิดขึ้น หากได้ เคยเกิดขึ้น
ในผืนแผ่นดินไทยมาแล้วหลายแห่ง อาทิ
หมู่บ้านเหนือคลอง สุราษฎร์ธานี นากะ
นครพนม เป็นต้น แต่ทว่ากระดุกของ
ชาวบ้านที่นาทรายร้องได้ ที่ร้องได้เพราะ
ว่าหลังจากการต่อสู้ของนักเรียน นิสิตนัก
ศึกษาและประชาชน กรณี ๑๔ ตุลาคม
อันยิ่งใหญ่ ทำให้บรรยากาศทั่วประเทศ
เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ประชาชน
สามารถพูดได้ใจดังมากขึ้น แต่กระนั้นก็

ตามเหตุการณ์ บ้านนาทรายก็เปิดเผยออก
มาโดยบังเอิญมากกว่า ปช.ปช. ได้นำ
เรื่องนี้ขึ้นมาเปิดเผยเป็นกลุ่มแรก

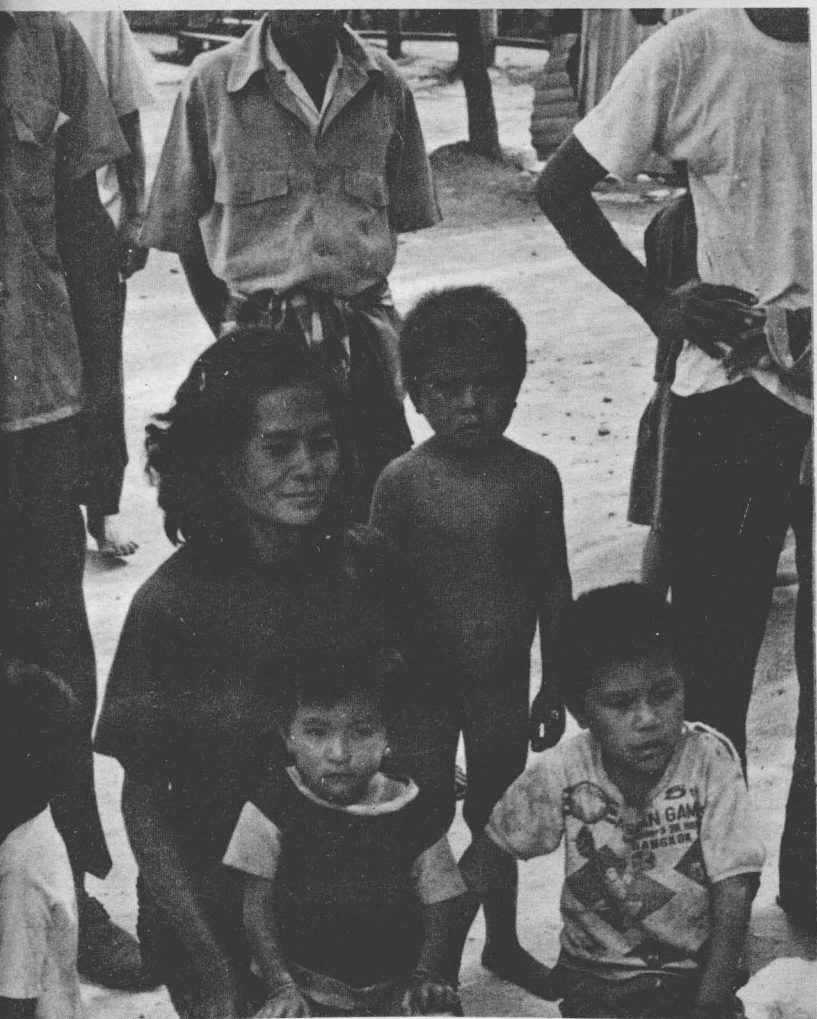
เหตุการณ์บ้านนาทรายเป็นเหตุการณ์
ที่สืบเนื่องมาจากกรณี ซีไอเอ. ถูกเปิด
โปง ทั้งนี้ เพื่อเป็นความสนใจของประชา
ชนไปเสียจากข่าว ซีไอเอ. ซึ่งแผนการ
นี้ได้รับผลสำเร็จในเบื้องต้น ทั้งข่าวการ
สู้รบและข่าว ซีไอเอ. ก็เงียบหายไป ยิ่ง
เมื่อพายุวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจพัดกระ
หน่ำมาอย่างรุนแรงแล้ว ทุกคนก็ลืมข่าว
ทั้งสองไปเสียสนิท ลักษณะการเป็นข่าว
เช่นนี้มีอยู่เสมอ จึงควรที่ประชาชนจะได้
ถือเอาเหตุการณ์ครั้งนี้เป็นบทเรียน เพื่อ
ว่าจะได้ไม่ตกหลุมของการหลอกลวงอีกต่อ
ไป

เป็นที่ยืนยันที่ประชาชน น่าเชื่อถือได้ว่า
การเผาหมู่บ้าน นาทรายเป็น แผนการที่ถูก
วางขึ้นอย่างแนบเนียน มิใช่เกิดขึ้นอย่าง
ลอยๆ เมื่อข่าว ซีไอเอ. ถูกลืม การทำ
งานของ ซีไอเอ. ก็ง่ายเข้า การเข้าแทรก
แซงก็ยังคงดำเนินต่อไปได้ ประเทศไทยที่
รักของเราจะไม่รอดพ้นจากการ ถูกคุกคาม
จากจักรวรรดินิยมอเมริกาอีกต่อไป เมื่อ
ใดที่ประชาชนไทยคลาย ความระมัดระวัง
ลง ซีไอเอ. ก็อาจจะดำเนินแผนการชั่ว

ร้ายอื่นๆ ต่อไปอีกได้ นี่คือสิ่งที่เราประ
ชาชนจะต้องระมัดระวัง

หมู่บ้านนาทรายได้ตกเป็นเหยื่อ
ของการสร้างสถานการณ์ครั้งนี้แล้ว ชาว
บ้าน ๖ คนถูกฆ่า บ้าน ๑๐๖ หลังถูกเผา
ประชาชนอีก นับ พันไร้ที่อยู่อาศัยต้องสน
เหือประดาตัว และไม่มีความปลอดภัยอีก
ต่อไป เจ้าหน้าที่ผู้คุมเครื่องมือเผด็จการ
ฟาสซิสต์ คือกฎหมายคอมมิวนิสต์ และ
ประกาศคณะปฏิวัติต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อ
การข่มขู่คุกคาม ที่เอื้ออำนวยต่อการใช้อำนาจกดขี่ประชาชนยังดำรงอยู่ กรณี
นาทรายนี้ได้เผยให้เห็นถึงภัยของ “กลไก”
อำนาจเผด็จการฟาสซิสต์อย่างชัดเจน ชาว
นาทราย แม้จนเดี๋ยวนี้ก็หาได้อยู่ ในฐานะ
ปลอดภัยไม่ ดังนั้นบทเรียนหมู่บ้านนา
ทรายจึงเป็น บทเรียนที่มีค่าสำหรับประชา
ชน เพราะไม่ว่าเมื่อไรหมู่บ้านของ
ชาวบ้านจะถูกเผาด้วยข้อกล่าวหาเช่นนี้

หลังจาก ๑๔ ตุลาคม ผ่านมาแล้ว
รัฐบาลของอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ได้
ขึ้นเสวยดอกผลของการต่อสู้ของนักเรียน
นิสิตนักศึกษาและประชาชน แต่จนกระ
ทั่งเดี๋ยวนี้ กฎหมายและกลไกเผด็จการฟาส
ซิสต์ทั้งหลายก็ยังดำรงอยู่ ความปลอด
ภัยของประชาชนก็มิได้ และไม่อาจจะ

เช่นนาทรายเป็นตัวอย่างดังกล่าวนี้
รัฐบาลของสัญญา ธรรมศักดิ์ ที่อ้าง
ต้องการประชาธิปไตย จะต้องเร่งแสดง
ออกด้วยการจัด “กลไกเผด็จการฟาส
ซิสต์” อันได้แก่กฎหมายคอมมิวนิสต์
และประกาศต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อระ
บอบประชาธิปไตยเสียให้หมดโดยเร็วที่สุด
เช่นนั้น รัฐบาลนี้ ก็จะไม่ต่าง อะไร จาก
รัฐบาลทหารที่ผ่านมาแล้วอย่างแน่นนอน
การเร่งตัดสินใจฉันทนาทรายก็ เป็น อีก
วิธีหนึ่งที่รัฐบาลนี้จะได้แสดง ความ จริงใจ
ต่อประชาชน คำเรียกร้องของกล่มนักศึกษา
อาจารย์และประชาชนอื่น ๆ ให้จัดการ
กรณีนาทรายนันมิใช่วิสัยที่รัฐบาลจะทำได้
ดี มีกฎหมายมันมีอยู่แต่เพียงว่า รัฐบาลนี้
จะยืนอยู่ข้างฝ่ายใด จะยืนอยู่ข้างความยุติ
ธรรม หรือข้างเป็นธรรม จะยืนอยู่ข้าง

ความเท็จ หรือข้างความจริง จะยืนอยู่ข้าง
กดขี่ข่มเหงประชาชน หรือข้างประชาชน
การแสดงตอบต่อการนี้ นาทรายเช่น นี้ย่อม
จะแสดงไปเป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจาก
รัฐบาลนี้ต้องการจะยืน อยู่ ด้าน ที่ ตรง ข้าม
กับประชาชน

เราเรียกร้องให้รัฐ บาล จัด การต่อปัญ
หานาทรายโดยเร็ว และเปิดเผยข้อเท็จ
จริงทั้งหมดให้ประชาชนทราบ

เราเรียกร้องให้รัฐบาลจัดการอย่างใด
อย่างหนึ่งระหว่างทางเลือกสองทางคือถ่วง
เวลาต่อไป เช่นเดียวกับทหารราชที่เคยทำมา
แล้ว อันเป็นการจกดชะนวนระเบิดเวลาเอา
ไว้นจนกระทั่งระเบิดออกมาในที่สุด หรือ
ตัดสินใจตามคำเรียกร้องของประชาชนแสดง
ความจริงใจของรัฐบาลออกมา

เราไม่เพียงแต่เรียก ร้อง กรณีนาทราย

เท่านั้น เราขอเรียกร้องให้รัฐบาลให้คำ
ตอบแก่ประชาชนกรณี ซีไอเอ. ฐานทัพ
อเมริกา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
อเมริกาว่ารัฐบาลจะทำการอย่างไรต่อไป ประ
ชาชนตระหนักดีว่า หากประเทศไม่เป็น
เอกราช ประชาธิปไตยก็ไม่ได้ รัฐบาลที่
อ้าง ว่า ต้อง การ ประชาธิปไตยย่อมต้อง
แสดงตนให้เห็นถึง ความ ปราบปรามอันนั้น
ของรัฐบาลออกมา

ประชาชนไทยทั้งมวลขอเรียกร้องให้
รัฐบาลดำเนินการกับ ซีไอเอ. และอิทธิพล
ของจักรวรรดินิยมอเมริกาทั้งมวลเพียง
ประการเดียว คือ “ขับไล่มันออกไป”

ต้อง ขับไล่จักรวรรดินิยมอเมริกาออก
ไปประชาชนไทยจึงจะมี ความ ปลดปล่อยที่
แท้จริงได้ ต้องมีรัฐบาลของประชาชนที่
แท้จริง ประชาชนจึงจะมีความสุขได้.

สองสามปีมาแล้วในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในภาคเหนือ ทหารจับพ่อค้า ๑๐๐ คน ในข้อหาขาย
เสบียงให้แก่คอมมิวนิสต์ พ่อค้าเหล่านั้นถูกฝังให้เหลือแต่หัวโผล่พ้นพื้นดิน แล้วเจ้าหน้าที่ก็สอบถามว่า
ได้ช่วยเหลือคอมมิวนิสต์จริงหรือไม่ คนเหล่านั้นปฏิเสธทหารจึงยิงพอให้เฉียด ๆ ในที่สุดสามคนใน
จำนวนนั้นสารภาพ

สัมภาษณ์ จ.ส.อ. ทรงธรรม ปัญญาดี อดีต สส. เชียงราย

คลอเดีย รอสส์ สัมภาษณ์

เทอดศักดิ์

ถอดความ

ถาม: มีการเผาหมู่บ้านบ่อยครั้งหรือไม่ ?

ตอบ: การเผาหมู่บ้านมีหลายกรณี แต่จะกล่าวเฉพาะที่เกี่ยวข้อง
กับหมู่บ้านชาวเขา ซึ่งรัฐบาลเกรงว่าจะไปรับอุดมการณ์คอม-
มิวนิสต์เข้า จึงพยายามหาทางอพยพชาวเขาลงมาที่ลุ่ม ตอนที่
ผมเป็นทหารเราพยายามเซ็นหนังสือบ่อยครั้งมาก แต่ชาวเขาก็คง
อยู่บนเขา ดังนั้นเราจึงต้องขึ้นไปเผาป่าทำลายอยู่อาศัยของเขา
เพื่อว่าเมื่อไม่มีอาหารชาวเขาจะอพยพลงมาข้างล่าง กล่าวได้
ว่าเราเผาแหล่งเสบียงอาหารและหมู่บ้านโดยจงใจตามแผน

ถาม: หมายความว่านี่คือ “สงครามจิตวิทยา” ใช่หรือไม่ ?

ตอบ: ไม่ใช่ นี่คือการปราบปรามโดยตรงตามแผนยุทธศาสตร์
ของเรา

ถาม: กรณีบ้านนาทรายเป็นอุบัติเหตุหรือไม่ ?

ตอบ: ไม่ทราบ เพราะเหตุเกิดที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือผม
อยู่ภาคเหนือ แต่ผมจะเล่าเรื่องที่ผมได้รู้ได้เห็นให้ฟังสองสาม
ปีมาแล้วในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในภาคเหนือ ทหารจับพ่อค้า-
๑๐๐ คน ในข้อหาขายเสบียงให้แก่คอมมิวนิสต์พ่อค้าเหล่านั้น
ถูกฝังให้เหลือแต่หัวโผล่พ้นพื้นดิน แล้วเจ้าหน้าที่ก็สอบถาม

ได้ช่วยเหลือคอมมิวนิสต์จริงหรือไม่ คนเหล่านั้นปฏิเสธ
ทหารจึงยังพอให้เจียด ๆ ในที่สุดสามคนในจำนวนนั้นสาร-
ภาพ ทหารจึงหยุดยิง

จะเห็นได้ว่ารัฐบาลจับหมู่ เพื่อให้ได้ตัวการเพียงสาม
คน ในขณะที่ ๕๗ คน เป็นผู้บริสุทธิ์ สมมติว่าคนหนึ่งมี
ญาติ ๓๐ คน การปราบปรามโดยวิธีนี้ก็สร้างศัตรูขึ้นมา ๕๗๐
คน

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมเห็นมากับตา บ๊ี้ที่แล้ว ขณะที่เรา
พยายามชักชวนชาวเขาให้ลงมาอาศัยอยู่ในนิคมพิเศษ ชาวเขา
บางคนก็ไปถางป่าเพื่อทำไร่ ถูก อ.ส. ยิงตายแล้วตัดหัวมา
เสียบประจานที่หมู่บ้าน ประกาศว่าคนเหล่านั้นเป็น ผกค.
ญาติของผู้ตายได้ร้องเรียนต่อผู้ปกครองนิคมและ ได้จัดตั้งคณะ
กรรมการขึ้นสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนได้ความว่าผู้ตาย
เป็นผู้บริสุทธิ์ ถูกฆ่าขณะถางไร่ตามปกติ แต่เจ้าหน้าที่ก็มิได้
ถูกลงโทษแต่อย่างใด

ฉะนั้น ถ้าคุณจะเปรียบเรื่องเหล่านี้กับบ้านนาทราย
ผมเห็นว่ามิอะไรคล้ายกันอยู่บ้าง

ถาม: เป็นไปได้หรือไม่ว่า รัฐบาลส่งคนเข้าไปซุ่มในป่าโจมตี
ชาวบ้าน เพื่อให้เห็นว่ามิ ค.ม. อยู่รอบ ๆ จะได้งบประมาณ
มาใช้ด้วยกัน

ตอบ: ผบทรบว่าบางแห่งมีหน่วยปฏิบัติการพิเศษเพื่อทำหน้าที่
สังหารประชาชน แต่การสังหารอาจเป็นเหตุผลส่วนตัวของ
เจ้าหน้าที่คนเดียว หรือเป็นเพราะผู้ตายทนทรมานกรรมไม่ได้
ตัวอย่างเช่น ถ้าชาวบ้านไม่ทำตามความประสงค์ของเจ้า
หน้าที่

เรื่องนี้ก็คล้าย ๆ กับกฎหมายอันธพาลที่ตำรวจใช้
อยู่ คือ ถ้าไม่ชอบใคร หรือรังเกียจไม่ได้ ก็อาจถูกข้อหาอันธ-
พาลได้

ถาม: เป็นนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ที่จะให้มีการก่อการร้าย
ต่อไป

ตอบ: ผมคิดเช่นนั้น เพราะว่าการก่อการร้ายต้องมีรัฐบาล
ทหารเพื่อควบคุมสถานการณ์ โดยได้รับความช่วยเหลือจาก
สหรัฐ เมื่อเหตุการณ์ทำท่าจะสงบลง สหรัฐก็ส่งอาวุธมาให้
อีก การก่อการร้ายก็เริ่มต้นขึ้นอีก คุณเคยสังเกตไหมว่า ผู้ว่า
ราชการจังหวัดบางคนไม่ว่าจะย้ายไปที่ไหน สถานการณ์ร้ายก็
ตามไปทีนั้นทุกทีไป

ถาม: ทหารเคยนำตัวผู้ต้องสงสัยไปยังทั้งบางหรือไม่ ?

ตอบ: เคย แต่โดยทั่วไปเป็นการล้างแค้นกันเป็นส่วนตัวบาง
ครั้ง อ.ส. ก็ทำเสียเองโดยไม่มีคำสั่ง

ถาม: กลุ่มไหนที่มีวินัยน้อยที่สุด ?

ตอบ: ไม่ทราบว่าเขาเรียกเป็นภาษาอังกฤษอย่างไร พวกที่
รับผิดชอบในการปราบปรามคอมมิวนิสต์นั้นแหละ

ถาม: กอ.ปค. ใช่ไหม ? ทหารเคยลักพาตัวหญิงสาวบ้าง
ไหม ?

ตอบ: ใช่, เคย บ่อยด้วย คนอเมริกันก็ทำ พวกนี้เข้าไปใน
หมู่บ้าน ลักพาตัวหญิงสาว หักให้สับยาเสพติดตามที่พวก
อเมริกันทำ

ถาม: ทหารเคยทำทารุณผู้ต้องขังหรือไม่ ?

ตอบ: ไม่เคย แต่เขาไปขังไว้ในคุกพิเศษ

ถาม: อยู่ที่ไหนบ้าง ?

ตอบ: แต่ละจังหวัดที่เป็นเขตปราบปรามผู้ก่อการร้าย จะมี
คุกเช่นว่านหนึ่งแห่ง

ถาม: อเมริกันมีส่วนช่วยเหลือในการดำเนินงานคุกเหล่านี้
หรือไม่ ?

ถาม: ไม่ได้ช่วยตรง ๆ แต่ให้เงินอุดหนุน แต่สถานที่เหล่านี้
ไม่เรียกว่า คุก เรียกกันว่า 'สถานกักกัน'

ถาม: มีผู้ถูกขังอยู่ประมาณเท่าใด นานเท่าใด ?

ตอบ: ในที่ ๆ ผมเคยเห็นในภาคเหนือ มีแห่งละประมาณ
๒๐ คน ขังอยู่นานถึงหนึ่งปี

ถาม: มีผู้หญิงและเด็กไหม ?

ตอบ: ไม่มี ผู้หญิงและเด็กถูกส่งไปนิคมพิเศษ

ถาม: เจ้าหน้าที่ที่รับการอบรมการดำเนินงานสถานกักกันจาก
ไหน ?

ตอบ: ทั้งในกรุงเทพ ฯ และอเมริกา กองทัพไทยจัดหน่วย
ตามแบบของสหรัฐทุกหน่วย ใช้ตำราเล่มเดียวกัน

ถาม: ทหารไทยได้รับเงินพิเศษหรือไม่ สำหรับการปราบ-
ปรามมิวนิสต์ ?

ตอบ: ได้

ถาม: ถ้าปราบโจรธรรมดาละ ?

ตอบ: ไม่มี จะได้เงินเพิ่มพิเศษเฉพาะการปราบปรามผกค.
เท่านั้น

ถาม: แล้วที่ไม่ใช่ทหารละ ? เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น
ต้น ได้รับเงินเพิ่มไหมถ้าอยู่ในเขตผู้ก่อการร้าย ?

ตอบ: ได้ ผู้ว่าราชการได้เงินเพื่อใช้ในกิจการต่อต้านคอม-
มิวนิสต์ด้วย

ถาม: เงินมาจากไหน ?

ตอบ: จากงบประมาณลับ

ถาม: ผู้ว่าราชการเบิกได้เป็นจำนวนเท่าใด ?

ตอบ: เท่าที่เขาต้องการ แล้วแต่ความรุนแรงของการแทรก
ซึม แต่คุณไม่มีทางทราบว่าจริงๆ แล้วงบฯ นั้นทั้งหมดเท่าใด
สำหรับทั้งประเทศ เพราะเป็นงบ ฯ ลับ.

จากประชาธิปไตย วันเสาร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๑๗

ข้อสังเกตบางประการ ของ นายปรีดี พนมยงค์ เกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญ 25 ข้อ

ชานกรุงปารีส

วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๑๗

เรียน คุณประเดิม ดำรงเจริญ
ประธานฝ่ายเอกสารและสิ่งพิมพ์
โครงการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย
ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย
ได้รับจดหมายของคุณฉบับลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์แล้ว
ผมต้องขอภัยที่ตอบจดหมายคุณช้าไป
เนื่องจากผมป่วยเป็นเวลาหลายวัน

พร้อมจดหมายฉบับนี้ผมขอส่งข้อสังเกตบาง
ประการของผมเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๗
มายังคุณเพื่อประกอบการพิจารณา ถ้าคุณเห็นสมควร
จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อประกอบโครงการส่งเสริมระบอบ
ประชาธิปไตย ผมจะขอบคุณมาก

โอกาสนี้ขอส่งความปรารถนาดีมายังคุณและ
ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

ปรีดี พนมยงค์

ปรีดี พนมยงค์

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๒

อายุ ๑๙ ปี

ด้วยผู้รักชาติประชาธิปไตยหลายท่านได้ขอ
ให้ข้าพเจ้าวิจารณ์รายละเอียดแห่งร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับ ๒๔๖๑ ซึ่งคณะกรรมการร่าง ฯ ได้ร่างเสร็จ
แล้วเสนอรัฐบาล รัฐบาลได้แก้ไขแล้วเสนอต่อไป
ยังสภานิติบัญญัติ ข้าพเจ้าเห็นว่าโดยลำพังข้าพเจ้า
ผู้เดียวก็ต้องใช้เวลาช้านานมากในการวิจารณ์ราย
ละเอียดจึงสมควรที่ท่านผู้รักชาติรักประชาธิปไตย
จะได้ร่วมมือกันจัดตั้งกลุ่มศึกษาขึ้นหลายกลุ่มช่วย
กันพิจารณาว่า ร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นหรือไม่

เป็นประชาธิปไตย อันที่จริงได้มีหลายท่านรวมทั้ง
ข้าราชการฝ่ายตุลาการได้แสดงความเห็นตรงไปยัง
นายกรัฐมนตรีบ้าง ผ่านทางหนังสือพิมพ์และวารสาร
บ้าง วิจารณ์ความไม่เป็นประชาธิปไตยและความ
ไม่เหมาะสมของบทบัญญัติมากมายหลายมาตรา
แห่งร่างรัฐธรรมนูญนั้น ฉะนั้น นอกจากที่ข้าพเจ้าได้
แสดงความเห็นไว้ในบทความอื่นๆ และในจดหมาย
ถึงนายกกับรองนายกรัฐมนตรีแล้ว ในขณะนี้ข้าพเจ้า
จึงขอให้ข้อสังเกตเพียงบางประการ

๑. การเรียกร้องให้ปวงชนชาวไทยได้คืนสิทธิ
ประชาธิปไตยสมบูรณ์นั้นเป็นการต่อสู้โดยชอบ
ธรรม (Just Struggle)

สิทธิประชาธิปไตยเกิดขึ้นตามธรรมชาติพร้อมกับการ
มีมนุษยชาติในโลกนี้ ประวัติศาสตร์แห่งมนุษยชาติซึ่งเป็น
ประวัติของกฎหมายมหาชน (รัฐธรรมนูญเป็นส่วนหนึ่งของ
กฎหมายมหาชน) ด้วยนั้นปรากฏว่าในยุคดีกดำบรรพ์กระบี
(Anthropoid ape) ซึ่งเป็นสัตว์จำพวกกึ่งลิงกึ่งคนได้
พัฒนาเป็นมนุษยชาตินั้น มนุษย์รวมกันอยู่เป็นหมู่คนซึ่งมี
หัวหน้าปกครองปวงชนอย่างแม่พ่อปกครองลูกจึงไม่มีการเบียด
เบียนลูก ชนในหมู่นั้นนั้นจึงมีเสรีภาพและความเสมอภาคกัน
และมีจิตสำนึกในหน้าที่ว่าจะต้องใช้สิทธิมิให้เสียหายแก่คนอื่น
และแก่หมู่นั่น

ต่อมาสิทธิประชาธิปไตยของมนุษยชาติได้ถูกยื้อแย่ง
ไปโดยระบบทาสและระบบศักดินาคือผู้มีอำนาจในระบบทาส
ถือเอามนุษย์ที่อยู่ใต้อำนาจของตนให้มีฐานะเหมือนสัตว์พา
หนะของเจ้าทาส แล้วต่อมาผู้มีอำนาจในระบบศักดินาถือว่า
มนุษย์มีฐานะเหมือนกึ่งสัตว์พาหนะเป็นข้าไพร่ของเจ้าศักดินา

ในประเทศไทยนั้นปวงชนได้รับสิทธิประชาธิปไตย
ของตนคืนมาจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ ตามรัฐธรรมนูญ

การปกครองราชอาณาจักรสยามชั่วคราว ๒๗ มิถุนายน ๒๔๗๕
ยืนยันโดยรัฐธรรมนูญ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๗๕ และฉบับ ๙
พฤษภาคม ๒๔๙๙

ครั้นแล้วสิทธิประชาธิปไตยของปวงชนถูกยื้อแย่ง
โดยรัฐประหาร ๘ พ.ย. ๒๔๙๐ ซึ่งได้ตรารัฐธรรมนูญฉบับ
๙ พ.ย. ๒๔๙๐ ที่มีฉายาว่า “รัฐธรรมนูญได้ตุ้ม” อันเป็น
แม่บทของฉบับ ๒๔๙๒

โดยความปรารถนาดีต่อรัฐบาลปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้
เสนอความเห็นในหลายบทความและในจดหมายถึงนายกรัฐมนตรี
ตรีขอให้ร่างรัฐธรรมนูญตามเจตนารมณ์ประชาธิปไตยสมบูรณ์
ของวีรชน ๑๔ ตุลาคม ทั้งนี้ก็เพื่อรัฐบาลจะได้คืนสิทธิประชาธิปไตย
ให้แก่ปวงชนชาวไทยโดยการกระทำอันบริสุทธิ์ของรัฐบาล
เอง แต่รัฐบาลได้เลือกเอาทางเป็นผู้รับมรดกสืบจากรัฐธรม
นูญ ๒๔๙๒ และมอบให้กรรมการร่างรัฐธรรมนูญถือเอาฉบับ
๒๔๙๒ นี้เป็นแบบฉบับแห่งการร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๗
ข้าพเจ้าจึงขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณาว่าร่างรัฐธรรมนูญใหม่นี้ได้
คืนสิทธิประชาธิปไตยให้แก่ปวงชนเพียงใดและสถาปนาระบบ
ที่ไม่ใช่เป็นประชาธิปไตยขึ้นอย่างใดบ้าง

๒. ความจำเป็นต้องมี “หิริโอตตปัสสะ” ใน
การร่างรัฐธรรมนูญเพื่อประชาธิปไตยของปวงชน

การเบียดเบียน การฉ้อราษฎร์บังหลวง เกิดขึ้นเพราะผู้เบียดเบียน ผู้ฉ้อราษฎร์บังหลวงไม่มี “หิริ” คือไม่มีความละอายใจ และ “โอตตปเป” คือความไม่เกรงกลัวบาป

รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทของระบบปกครองแผ่นดินที่ร่างขึ้นโดยปราศจากหิริโอตตปเปก็นำไปสู่ระบบที่ ปราศจากหิริโอตตปเป ถ้าร่างขึ้นด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อปวงชนประกอบด้วยหิริ โอตตปเปก็นำไปสู่ระบบที่นำความสุขสมบูรณ์มาสู่ปวงชนและประเทศชาติ

ข้าพเจ้า ขอ ร้อง กลุ่มศึกษา พิจารณาร่าง รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๗ ตั้งแต่คำปรารภเป็นต้นไป และถ้าพบว่ามีความใดปราศจากหิริโอตตปเปก็ขอให้เสนอสมาชิกสภานิติบัญญัติผู้ซื่อสัตย์ต่อปวงชนให้ เรียก ร้อง แก้ไขร่างข้อความที่ไม่สมควรนั้นด้วย

(๑) ร่างคำปรารภมีความตอนหนึ่งว่า

“อุดมการณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันจกยังผลให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมและ ปกป้อง รักษา สิทธิเสรี ภาพสมบูรณ์และประโยชน์ของปวงชนทั่วไป รัฐธรรมนูญนี้ยืนยันในเสรีภาพขั้นมูลฐานของประชาชนซึ่งได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ ที่แล้วมา นอกจากนั้นยังได้ประกาศและยืนยันในสิทธิเสรีภาพที่

ไม่เคยปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ไว้อีกหลายอย่างต่างประการ จึงนับว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์ในสิทธิเสรีภาพของประชาชนยิ่งกว่าที่เคยมีมาแล้ว”

ขอให้กลุ่มศึกษา พิจารณา ว่าตัวบทมาตราในร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นจริงไปตามที่กล่าวไว้ในคำปรารภหรือไม่ อาทิ การให้มีวุฒิสภาประกอบด้วย สมาชิก ซึ่ง สมาชิก แทน ราษฎร จำต้องเลือกจากบัญชีชื่อลับซึ่งคณะองคมนตรีเป็นผู้จัดทำขึ้นจากบุคคลที่องคมนตรีเห็นว่ามีความรู้ความชำนาญโดยไม่จำกัดอายุชั้นต่ำและโดยมีเอกสิทธิพิเศษไม่ต้องสังกัดพรรค (ส่วนผู้แทนราษฎรถูกบังคับให้สังกัดพรรค) นั้น เป็นวิธีการให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมตามที่ร่างคำปรารภอ้างไว้กระนั้นหรือ

ขอให้กลุ่มศึกษาเอาตัวบทรัฐธรรมนูญฉบับก่อนมาอ่านเทียบกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๗ เรื่องสิทธิเสรีภาพ ท่านจะพบว่ารัฐธรรมนูญฉบับ ๑๐ ธ.ค. ๒๔๗๕ บัญญัติว่า บุคคลมีเสรีภาพสมบูรณ์ในการถือศาสนาหรือลัทธิใด ๆ ฯลฯ และรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๘๙ ก็ยืนยันเสรีภาพสมบูรณ์ในการถือศาสนาหรือลัทธินิยมใด ๆ ส่วนรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๙๒ และร่างฉบับ ๒๕๑๗ มิได้มีบทมาตรายืนยันเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือลัทธินิยมใด ๆ ดังนั้น กลุ่มศึกษาจะเห็นว่า การร่างคำปรารภที่ว่า “รัฐธรรมนูญนี้ (ฉบับ ๒๕๑๗) ยืนยันใน

เสรีภาพขั้นมูลฐานของประชาชนซึ่งได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับอื่นๆ ที่แล้วมา” นั้น เป็นการร่างโดยมีหิริโอตตปละหรือไม่

ขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณารายละเอียดตามมาตรต่อไปนี้
อีกว่า ตามที่ร่างคำปรารภกล่าวว่า “นอกนั้นยังได้ประกาศและยืนยันในสิทธิเสรีภาพที่ไม่เคยปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับก่อนๆ ไว้อีกหลายอย่างต่างประการจึงนับว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์ในสิทธิเสรีภาพของประชาชนยิ่งกว่าที่เคยมีมาแล้ว” นั้น มีความจริงตามที่กล่าวในร่างคำปรารภ หรือความจริงมีว่ารัฐธรรมนูญฉบับ ๑๐ ร.ค. ๒๔๗๕ และฉบับ ๒๔๗๕ ได้บัญญัติสิทธิของมนุษยชนเป็นหัวข้อใหญ่ไว้ครบถ้วนทุกประการ แต่ร่างฉบับ ๒๕๑๗ เอาหัวข้อของรัฐธรรมนูญ ๒๔๗๕ และ ๒๔๗๕ มาจกช้อยรายละเอียดให้เห็นเป็นหลายมาตรา แม้กระนั้นก็ยังขาดหัวข้อใหญ่เรื่องเสรีภาพในการถือลัทธินิยม

ขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณาด้วยว่า เป็นการสมควรหรือไม่ที่ผู้ร่างคำปรารภจะกล่าวยกย่องร่าง รัฐธรรมนูญของตนว่าเป็นประชาธิปไตยที่สุดโดยไม่มี ความละเอียดใจ เช่นนี้ถูกต้องต่อวัฒนธรรมไทยหรือไม่ กลุ่มศึกษาเห็นควรหรือไม่ที่ตัดคำอวดอ้างในคำปรารภนั้นออกไป โดยปล่อยให้ ปวงชนและประวัติศาสตร์เป็นผู้วินิจฉัยว่าร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นประชาธิปไตยหรือไม่

(๒) ขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณามาตราอื่นๆ แล้ว
วินิจฉัยว่า เป็นไปจริงตามอุดมการณ์ที่กล่าวไว้หรือไม่

๓. จำต้อง ระมัด ระวัง การร่าง รัฐธรรมนูญที่
พรางตาปวงชนให้หลงว่าเป็นประชาธิปไตย

เมื่อรัฐบาลและกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเลือกดำเนินตามทางมรดกซึ่งฉบับ ๒๔๗๒ ถ้ายทอดให้ก่อความคล้า

หาญพอที่จะเขียนรัฐธรรมนูญ ให้ ชัดแจ้ง ว่าจะคืนสิทธิประชาธิปไตยแก่ปวงชนเพียงเท่านั้นเท่านั้น และจะสงวนอำนาจไว้ให้แก่อภิสิทธิ์ชนเท่านั้นเท่านั้น เรื่องใดที่ไม่ใช่ประชาธิปไตยก็ไม่ควรใช้วิธีการพรางตาปวงชนว่าเป็นประชาธิปไตย อาทิ

(๑) ร่างมาตรา ๑๐๕ บัญญัติว่า

“วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งร้อยคนซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความชำนาญในวิชาหรือกิจการต่าง ๆ อันจะยังประโยชน์ให้เกิดแก่การปกครองแผ่นดิน และมีสัญชาติไทยโดยกำเนิด ทั้งไม่เป็นบุคคลต้องห้ามตามมาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๔๐

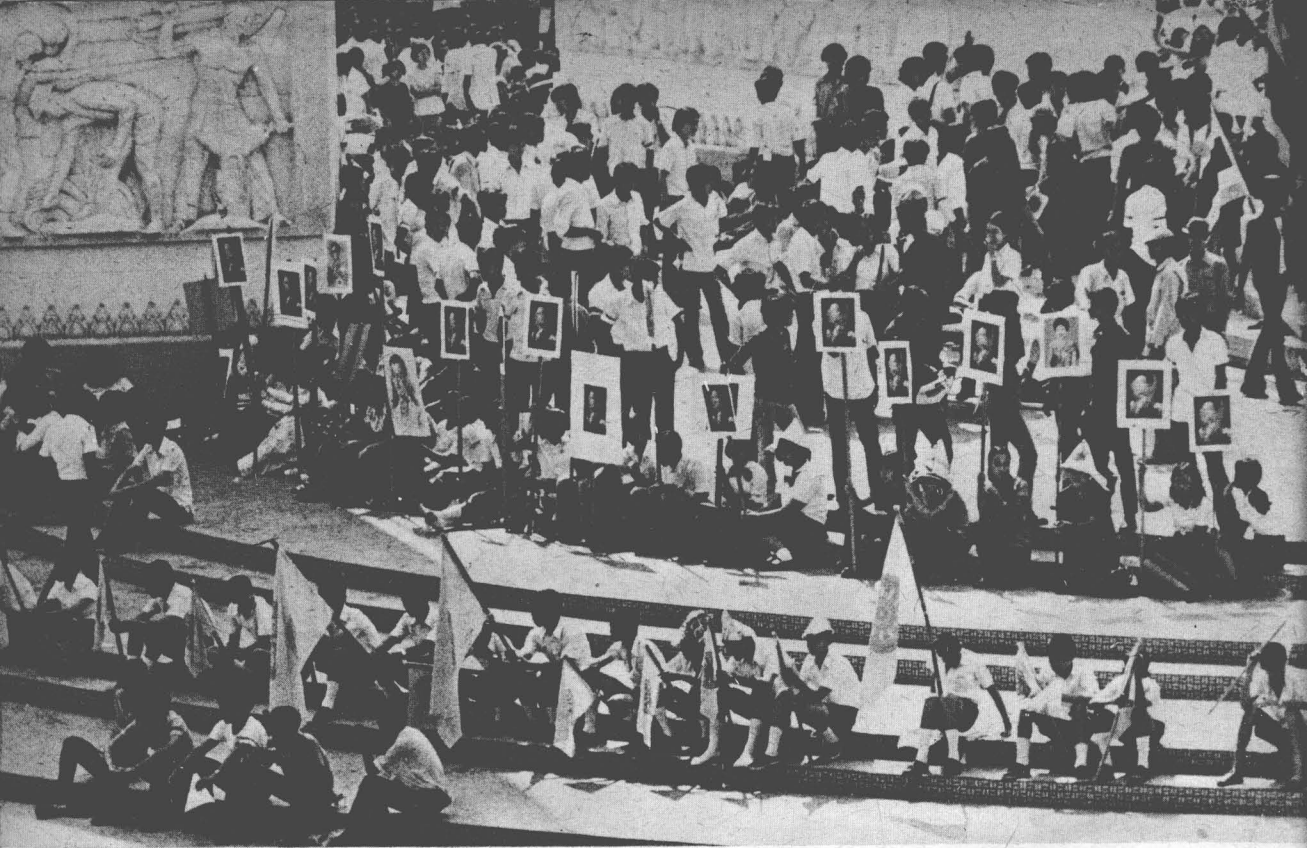
คณะกรรมการเป็นผู้จัดทำบัญชีรายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวรรคหนึ่ง มีจำนวนสามร้อยคนเป็นบัญชีลับเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนลับ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

เมื่อได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแล้ว ให้ผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมเลือกตั้งวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา”

กลุ่มศึกษาและสามัญชนย่อมเห็นได้ว่า ความในวรรคต้นแห่งมาตรา ๑๐๕ นั้น เป็นฉากพรางที่แสดงผิวเผินว่า วุฒิสมาชิกเป็นผู้ที่สภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้ง แต่ในเนื้อแท้ที่ปรากฏในวรรคต่อมา นั้น สภาผู้แทนราษฎรถูกจำกัดสิทธิ คือ จำต้องเลือกจากบัญชีชื่อลับที่องคมนตรีเป็นผู้ทำขึ้น ขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณาว่า เป็นการทรงดามหรือไม่ที่

รัฐธรรมนูญของชาติไทยมีบทบัญญัติที่พรางตาปวงชนดังกล่าวแล้ว และท่านมองเห็นอนาคตของชาติไทยจะเป็นไปอย่างไร เพราะเพียงแต่ เริ่มร่าง รัฐธรรมนูญ ก็มีการร่างที่ปราศจากหิริ โอตตัมปะและมีการพรางตาปวงชน ถ้าระบบตามรัฐธรรมนูญชนิดนี้ลงมือใช้แล้ว การปกครองบ้านเมืองจะเป็นเช่นใด

ไหนๆรัฐบาลและกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ต้องการให้มีวุฒิสมาชิกซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งจากบัญชีชื่อลับซึ่งองคมนตรีจัดทำขึ้นแล้ว เหตุใดจึงไม่กล้าเผชิญหน้าปวงชนให้เห็นชัดๆ ในวาระคั่นว่า

“วุฒิสมาชิกประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งร้อยคน ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งจากบัญชีชื่อลับจำนวนสามร้อยคนซึ่งคณะองคมนตรีเป็นผู้จัดทำขึ้น” เพื่อสามัญชนเข้าใจธาตุแท้ของวุฒิสมาชิกตั้งแต่เริ่มขึ้นอำนาจอรรคต้นของ มาตรา ๑๐๕

๔. ผู้ร่างรัฐธรรมนูญต้องยกประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง

ขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณามาตราต่าง ๆ เกี่ยวกับวุฒิสมาชิกแล้วเทียบกับรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ว่า ร่างของฉบับใหม่มีผิดแผกกับฉบับก่อน ๆ อันเป็นการแสดงความไม่ตรงตามทีเกื้อกูลให้ความ สะดวกแก่ชน กลุ่มหนึ่งจะได้ เข้ามาเป็นวุฒิสมาชิกอย่างใดบ้าง

ผู้ที่อ่านเพียงร่างฉบับ ๒๕๑๗ ก็อาจเห็นว่าเป็นการ

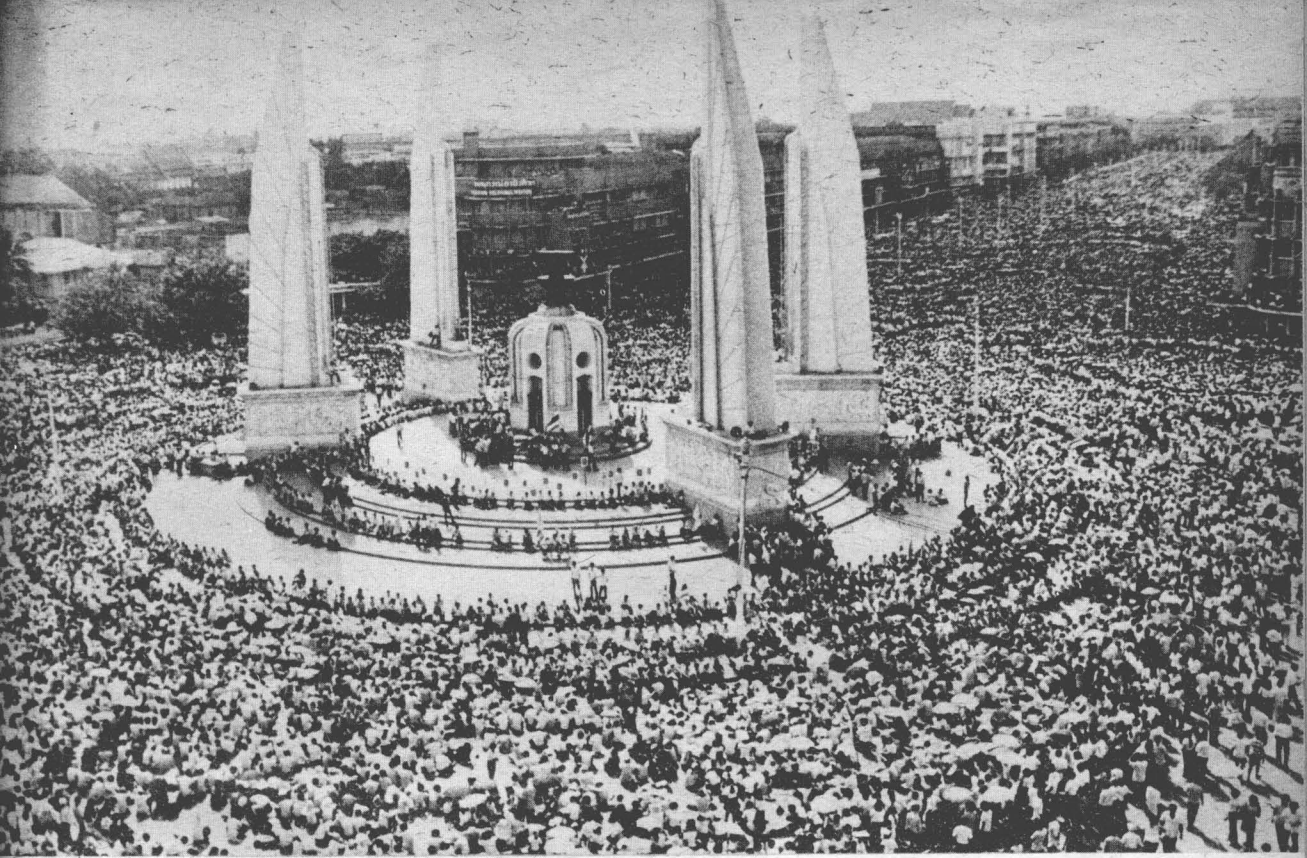
เพียงพอแล้วที่คณะรัฐมนตรีได้ตัดความในมาตรา ๑๐๐ (๑) ตอนท้ายซึ่งเดิมกรรมการร่าง ฯ เขียนไว้ให้สิทธิพิเศษแก่ผู้สอนในมหาวิทยาลัย และสถาน ศึกษาชั้นอุดมศึกษาที่คงดำรง ตำแหน่งนั้นพร้อมกันกับการเป็นวุฒิสมาชิกหรือผู้แทนราษฎร เพราะมีผู้แสดงความเห็นว่า กรรมการเขียน รัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ของตัวเอง แต่กรรมการบางท่านก็ได้ชี้แจงว่าพวกท่านที่เป็นอาจารย์ได้คัดค้านแล้ว แต่เสียงข้างมากต้องการให้อาจารย์มีสิทธิพิเศษยิ่งกว่าข้าราชการทั่วไป

ขอให้กลุ่มศึกษาเอารัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ มาพิจารณาเทียบเคียงกับร่างฉบับใหม่จะพบว่า

(๑) รัฐธรรมนูญ ๒๔๘๘ และ ๒๔๙๒ ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของวุฒิสมาชิกหรือวุฒิสมาชิกไว้ ๔๐ ปี เพราะตามสากลนิยมถือว่าวุฒิสภาหรือวุฒิสภานั้นสมาชิกต้องเป็นผู้มีอายุสูง แต่ร่างฉบับ ๒๕๑๗ ไม่กำหนดอายุขั้นต่ำของวุฒิสมาชิก หมายความว่าแม้คนมีอายุน้อยก็อยู่ในข่ายที่องคมนตรีเลือกเข้าอยู่ในบัญชีลับเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกได้ ส่วนผู้แทนราษฎรนั้นร่างฉบับใหม่กำหนดอายุขั้นต่ำไว้ ๒๓ ปี

ขอให้กลุ่มศึกษาค้นคว้าเหตุที่ร่างฉบับ ๒๕๑๗ ไม่กำหนดอายุขั้นต่ำของวุฒิสมาชิกนั้นจะเนื่องจากปัญหาเมื่อครั้งตั้งบุคคลอายุต่ำกว่า ๓๕ ปี ให้เป็นสมาชิกสมัชชาแห่งชาติหรือไม่

(๒) ผู้แทนราษฎรถูกบังคับให้สังกัดพรรค

ผู้สนับสนุนความคิดนี้อ้างเหตุว่า เพื่อป้องกันผู้แทนขายตัวและอ้างว่าในประเทศที่เล่นการเมืองแบบพรรคต้องให้ผู้แทนสังกัดพรรค (ขอให้กลุ่มศึกษาถามผู้อ้างนั้นว่าดำรงของประเทศใด) แต่ผู้สมาชิกไม่ต้องสังกัดพรรค จึงทำให้ผู้สมาชิกมีฐานะพิเศษกว่าผู้แทนซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งโดยตรง ดังนั้นกลุ่มศึกษาเห็นว่ารัฐธรรมนูญประชาธิปไตยหรือไม่

ขอให้กลุ่มศึกษาเอาเหตุที่อ้างกันว่า ถ้าผู้แทนสังกัดพรรคแล้วจะไม่ขายตัวนั้นมาประยักต์แก่ผู้สมาชิกที่ไม่ต้องสังกัดพรรค ท่านเหล่านั้นไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องถูกป้องกันการขายตัว ส่วนผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้เลือกตั้งผู้สมาชิกตามบัญชีลับนั้นกลับเป็นผู้ต้องถูกป้องกันการขายตัว และผู้สมาชิกมีเสรีที่ไม่ต้องเล่นการเมืองแบบพรรค กลุ่มศึกษาเห็นว่าวิธีการนี้เป็นธรรมระหว่างสมาชิกวุฒิสภาด้วยกันหรือไม่

๕. ร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๑๓ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรไม่มีศักดิ์ศรีในสากลโลก

ขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับผู้แทนราษฎรก็จะเห็นได้ว่าการร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๓ มุ่งหน้าป้องกันผู้แทนขายตัว โดยตรงตราให้ผู้แทนราษฎรต้องอยู่ในวินัยหลายประการจนทำให้เสียหลักการของระบอบรัฐสภา และเป็นการทำลายศักดิ์ศรีสภาผู้แทนราษฎรไทยในสากลโลก อาทิ

(๑) ร่างมาตรา ๑๐๒ ให้อำนาจวุฒิสภาหรือ

ผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ คนยื่นคำร้องต่อสภาที่ตนสังกัด เพื่อส่งคำร้องไปยังคณะตุลาการรัฐธรรมนูญให้วินิจฉัยว่าสมาชิกผู้ใดมีความประพฤตินำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่สภา และให้สมาชิกภาพของผู้นั้นสิ้นสุดลงหรือพุดอย่างง่าย ๆ ว่าขอให้ขับไล่สมาชิกออกจากสภา

กลุ่มศึกษาย่อมรู้แล้วว่าคณะตุลาการรัฐธรรมนูญประกอบด้วยกรรมการ ๙ คน คือรัฐสภาเลือกตั้ง ๓ คน คณะรัฐมนตรีเลือกตั้ง ๓ คน ผลแท้จริงคือฝ่ายรัฐบาลที่มีเสียงข้างมากในรัฐสภาย่อมได้พวกของตนเป็นตุลาการรัฐธรรมนูญรวม ๖ คนเป็นเสียงข้างมากในคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ

ฉะนั้นเรื่องจึงเป็นว่า รัฐบาลเป็นผู้ควบคุมผู้แทนราษฎรแทนที่สภาผู้แทนราษฎรซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกตั้ง สมาชิกจะเป็นผู้ควบคุมรัฐบาล

(๒) ตามร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายพรรคการเมือง ผู้แทนราษฎรถูกตรึงตราขึ้นอยู่กับพรรคการเมือง ซึ่งแม้ในประเทศที่มีพรรคการเมืองมาหลายศตวรรษแล้วก็ได้กวดขันสมาชิกพรรคถึงขนาดที่ร่างรัฐธรรมนูญ และกฎหมายพรรคการเมืองกำหนดไว้ ขอให้กลุ่มศึกษาค้นคว้าหาหลักวิชาและตัวอย่างการปฏิบัติโดยกลุ่มศึกษาเองเถิด แทนที่จะหลงเชื่อผู้อ้างว่าในเมืองนอกที่มีระบบพรรคการเมืองเขาต้องบังคับผู้แทนราษฎรให้สังกัดพรรคการเมือง กลุ่มศึกษาจะพบตัวอย่างว่าในหลายกรณีสมาชิกพรรคอาศัยความบริสุทธิ์ใจของ

คนต่อปวงชนเป็นใหญ่ยิ่งกว่าเสียงข้างมากในพรรค เขาจึงไม่ยอมลงมติในสภาตามเสียงข้างมากของพรรค ถ้าเสียงข้างมากของพรรคไล่เขาออกจากพรรค เขาก็เป็นผู้แทนอิสระต่อไปได้ ส่วนผู้แทนราษฎรตามระบบที่กำลังร่างใหม่นั้น คือ ทาสของพรรคที่ตนสังกัดนั่นเอง เพราะถ้าไม่ลงมติตามเสียงข้างมากของพรรค ตนก็จะถูกล้อออก และก็ยากที่จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคอื่นได้ เมื่อตนถูกล้อออกจากพรรคตนก็ต้องถูกออกจากการเป็นผู้แทนราษฎร ดังนั้นแม้ตนมีความบริสุทธิ์ใจว่ามติของเสียงข้างมากในพรรคไม่สอดคล้องกับประโยชน์ของปวงชน แต่ตนก็มีทางเลือก ๒ ทาง คือ ยอมถูกล้อออก หรือยอมลงมติตามเสียงข้างมากในพรรคที่ขัดต่อความบริสุทธิ์ใจของตน

๖. ไม่ควรดูหมิ่นราษฎรและชาติไทย

ในการไม่ให้ราษฎรมีเขตเลือกตั้งเสมอภาคกัน

กลุ่มศึกษาย่อมเห็นได้ตำรา มาตรา ๑๑๒ ว่าราษฎรในจังหวัดต่าง ๆ ไม่มีความเสมอภาคกันคือบางจังหวัดที่มีพลเมืองน้อย ราษฎรคนหนึ่ง ๆ ในจังหวัดนั้นมีสิทธิเลือกผู้แทนได้คนเดียว แต่ราษฎรคนหนึ่ง ๆ ในจังหวัดที่มีพลเมืองมาก มีสิทธิเลือกผู้แทนได้ ๒ หรือ ๓ คน โดยร่างรัฐธรรมนูญใหม่ไม่ยอมแบ่งเขตจังหวัดที่มีพลเมืองออกเป็นเขตซึ่งแต่ละเขตมีผู้แทนได้คนเดียวเพื่อให้ราษฎรทุก ๆ จังหวัดมีความเสมอภาคกัน

กลุ่มศึกษาฯ ได้ยินได้ฟังมาแล้วที่ภายในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีการโต้เถียงกันเรื่อง “รวมเขตหรือแบ่ง

เขต” ฝ่ายรวมเขตต้องการว่าจังหวัดใดมีพลเมืองมากก็ไม่ต้องแบ่งเขตคือให้ราษฎรคนหนึ่ง ๆ ในจังหวัดนั้นเลือกผู้แทนได้หลายคนตามจำนวนที่จังหวัดนั้นมีผู้แทน ได้ฝ่ายแบ่งเขตต้องการแบ่งเขตจังหวัดที่มีพลเมืองมากออกเป็นหลายเขต ๆ หนึ่งมีผู้แทนได้คนเดียว แต่ในที่สุดฝ่ายแบ่งเขตเอาหลักการที่เป็นธรรมชาติของตนไปยอมประนีประนอมกับฝ่ายรวมเขต ได้ผลออกมาซึ่งที่รวมเขตก็ไม่ใช้แบ่งเขตก็ไม่เชิง ดูประหนึ่งว่ากรรมการร่างรัฐธรรมนูญเอาสิทธิประชาธิปไตยของปวงชนไปทำเล่นตามชอบใจซึ่งเป็นการดูหมิ่นราษฎรและชาติไทย

กลุ่มศึกษาย่อมคัดค้านว่า ได้เองว่าไม่มีเหตุผลทางหลักวิชารัฐธรรมนูญเลยที่กำหนดเขตเลือกตั้งแปลกประหลาดเช่นนั้น กลุ่มศึกษาฯ คงได้ยินว่าผู้อ้างเหตุว่าถ้ามีการแบ่งเขตจังหวัดพลเมืองมากออกเป็นเขต ๆ โดยเขตหนึ่ง ๆ มีผู้แทนคนเดียว เขาเกรงว่านักเลงจะได้วิ่งเลือกตั้ง ขำพเจ้าจึงขอร้องกลุ่มศึกษาให้ช่วยชี้แจงแก่มวลราษฎรว่าผู้อ้างเหตุดังกล่าวนั้นเป็นผู้ดูหมิ่นราษฎรและชาติไทยว่าไม่สามารถมีสติปัญญาพิจารณาว่าใครเป็นนักเลงที่ไม่สมควรได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร ขอให้กลุ่มศึกษาฯ ชี้แจงด้วยว่าถ้าถือเหตุนี้แล้วผู้แทนราษฎรของจังหวัดที่มีผู้แทนคนเดียวมีเป็นนักเลงหรือ

๗. ขอเสนอให้กลุ่มศึกษาอ่านรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสำนักงานสภานั้นพิมพ์ขึ้นเป็นเล่มตั้งแต่สมัยที่ ๑ พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา

กลุ่มศึกษาก็จะพบสัจจะด้วยตนเองดีกว่านักวิชาการ
บางคนที่บิดเบือนสัจจะย่อประวัติรัฐธรรมนูญเอาตามอุปาทาน
ของตน

(๑) พระยามโนปกรณ (ประธานคณะกรรมการ
การราษฎร ต่อมาคือนายกรัฐมนตรี) ประธานอนุกรม
การร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๑๐ ร.ศ. ๒๔๗๕ ได้แถลงต่อสภา
ผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๕ มีความ
ตอนหนึ่งว่าดังนี้

“อนึ่งข้าพเจ้าขอเสนอด้วยว่า ในการร่างพระธรรมนูญ
(รัฐธรรมนูญ) นี้ อนุกรรมการได้ทำติดต่อกับสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวตลอดเวลา จนถึงอาจกล่าวได้ว่า ได้ร่วมมือกันทำ
ข้อความตลอดในร่างที่เสนอมานี้ได้ทุลเกล้า ฯ ถวายและทรง
เห็นชอบด้วยทุกประการแล้ว และที่กล่าวได้ว่าทรงเห็นชอบ
นั้น ไม่ใช่แต่เพียงทรงเห็นชอบด้วยอย่างข้อความที่กราบบัง
คมทูลขึ้นไป ยิ่งกว่านั้นเป็นที่พอพระราชหฤทัยมาก”

ข้าพเจ้าจึงขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณาว่ามีหมวดมาตรา
ใดในร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๗๕ ที่ข้อสัจหรือละเมิดหลัก
การประชาธิปไตยซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า ฯ ในฐานะ
แทนระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ได้โอนคืนสิทธิประชาธิปไตย
ให้ปวงชนมีความเป็นอิสระประชาธิปไตยสมบูรณ์

(๒) เรื่องการมีสภาเดียวหรือสองสภา ก็เคย
ได้ขอพระราชทานพระราชดำริพระปกเกล้า ฯ มาแล้วตั้ง
ปรากฏในคำแถลงของพระยามโนปกรณต่อสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ ดังต่อไปนี้

“ความเบื้องต้น อนุกรรมการได้ตรึกตรอง
อยู่หนักหนาคือรัฐธรรมนูญของเราควรจะบัญญัติ
ให้มี ๒ สภา คือสภาผู้แทนราษฎรเป็นสภาล่างกับ
สภานอกระบบหนึ่ง หรือควรมีสภาเดียว เมื่อได้
ตรึกตรองโดยรอบคอบแล้วเห็นว่า เราจะตั้งรัฐธรรมนูญ
ขึ้นใหม่ไม่มีประเพณีที่จะบังคับเรา การมีสภา
เดียวนั้นกิจการดำเนินได้รวดเร็ว การมีสองสภานั้น
อาจต่างกันชักช้าโง่งง และกล่าวว่าที่ข้าพเจ้าได้
สังเกตและได้พบ ได้ยินมาบางประเทศที่มีสภา ๒
สภานั้น กิจการงานเดินช้านักแต่มีบางประเทศที่
ต้องมี ๒ สภา เพราะเป็นประเพณีบังคับแต่ในรัฐ
ธรรมนูญใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นสมัยเร็ว ๆ นั้นก็จะมีแต่
สภาเดียว เมื่อตกลงใจดังนั้นจึงได้ดำเนินการในทาง
ให้มีสภาเดียว อันเป็นวิธีที่ใช้อยู่ในพระราชบัญญัติ
ธรรมนูญชั่วคราว”

ในการที่รัฐธรรมนูญ ๒๔๘๙ มีสองสภานั้นมิได้ละ
เมิดหลักการสำคัญที่ให้ผู้แทนราษฎรและพสกนิกรเป็นผู้ที่
ราษฎรเลือกตั้งขึ้นมา มิใช่ผู้สมมุติที่รัฐบาลรับสนอง ฯ
แต่งตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับ ๙ พ.ย. ๒๔๙๐ หรือประธาน
องคมนตรีรับสนอง ฯ แต่งตั้งตามฉบับ ๒๔๙๒ หรือมิใช่วิธี
ที่คณะองคมนตรีทำบัญชีลับให้สภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งผู้
สมมุติ

กลุ่มศึกษาย่อมมีสติปัญญาพอที่จะวินิจฉัยได้ว่าผู้ที่อ้า

ว่าจงรักภักดีในสถาบันพระมหากษัตริย์นั้น ได้ละเมิดหลัก
การสำคัญแห่งประชาธิปไตยที่พระปกเกล้าฯ ทรงพระราชทาน
ให้เป็นสังคมสัญญากับปวงชนนั้นหรือไม่

บัดนี้ทาง โฉมแท่งหลายราชอาณาจักรมีสภาผู้แทน
ราษฎรเดียวจึงสมควรที่รัฐธรรมนูญใหม่ของไทยมีสภาผู้แทน
ราษฎรแต่สภาเดียว โดยตัดความในร่างเกี่ยวกับวุฒิสภาออก
เสียทั้งหมด

๘. รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายชนิด
หนึ่งซึ่งต่างกับข้อบังคับทางธรรมจรรยา

(๑) ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณศึกษากฎหมาย
ในประเทศไทยปัจจุบันนี้ผู้สอนได้สอนว่ากฎหมายคืออะไร
และต่างกับบัญญัติทางธรรมจรรยาอย่างไร

เมื่อครั้งข้าพเจ้าเป็นนักเรียนกฎหมายนั้น ข้าพเจ้า
ได้เรียนว่า กฎหมายคือคำสั่งคำบังคับของผู้มีอำนาจออกคำสั่ง
คำบังคับ (อำนาจนิติบัญญัติ) ที่บุคคลจำต้องประพฤติตามถ้า
ไม่ประพฤติตามก็จะต้องถูกบังคับให้ประพฤติตามหรืออาจจะ
ต้องมีโทษซึ่งอาจเป็นโทษทางอาญา ทางแพ่ง หรือในทาง
ปกครอง คือ กฎหมายต้องมี “การบังคับให้ปฏิบัติตาม”
(Sanction) ซึ่งต่างกับบทบัญญัติทางธรรมจรรยาที่ใครจะ
ทำตามหรือไม่ทำตามก็ได้ ฉะนั้นถ้ากลุ่มศึกษาเห็นพ้องกับ
ข้าพเจ้าว่ากฎหมายมีลักษณะดังกล่าวแล้ว ก็ขอให้พิจารณาร่าง
รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๗ ว่ามีมาตราใดและหมวดใดมีลักษณะ
เป็นกฎหมายและมาตราใดหมวดใดเขียนไว้โดยไม่มีการบังคับ
ให้ปฏิบัติตาม เช่นความในหมวด ๕ ของร่างรัฐธรรมนูญ
ใหม่ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐนั้น มาตรา ๖๐ ของหมวดนั้น
เองบัญญัติว่าความในหมวดนี้มีไว้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการ

ตรากฎหมายและการบริหารราชการตามนโยบายดังกล่าวไว้
“และไม่ก่อให้เกิดสิทธิในการฟ้องร้องรัฐ” ข้าพเจ้าจึง
ขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณาว่าหมวดนี้มีลักษณะเป็นกฎหมายหรือ
เป็นข้อบังคับทางธรรมเนียมการเมือง

(๒) วิธีร่างรัฐธรรมนูญซึ่งพระปกเกล้าฯ ทรง
เห็นชอบด้วยนั้นเป็นไปตามวิธีร่างกฎหมายที่ให้ความ
กระทำครั้งบรรจุนิติประชาธิปไตยไว้สมบูรณ์โดยไม่
เขียนพิมพ์เพื่อย พระยามโนปกรณ ๖ ได้แถลงความตอนหนึ่ง
ในการอภิปรายเมื่อวันที่ ๒๕ พ.ย. ๒๔๗๕ ถึงความไม่จำ
เป็นของรายละเอียดบางประการที่ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ในรัฐ
ธรรมนูญเพราะเป็นเรื่องที่รู้กันอยู่แล้วและเป็นประเพณีอยู่แล้ว
และมีบันทึกในรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็น
หลักใช้ตีความรัฐธรรมนูญได้ ข้าพเจ้าจึงขอคัดคำอภิปราย
เมื่อ ๒๕ พ.ย. ๒๔๗๕ มาพิมพ์ไว้เพื่อเป็นตัวอย่างถึงความ
ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ

นายหงวน ทองประเสริฐ กล่าวว่า ในหมวด
สภาผู้แทนราษฎรว่า ผู้แทนราษฎรต้องปฏิญาณก่อน
เข้ารับหน้าที่ อยากทราบความประสงค์ของท่านประ
ธานอนุกรรมการว่า พระมหากษัตริย์ต้องทรงปฏิ
ญาณไหม

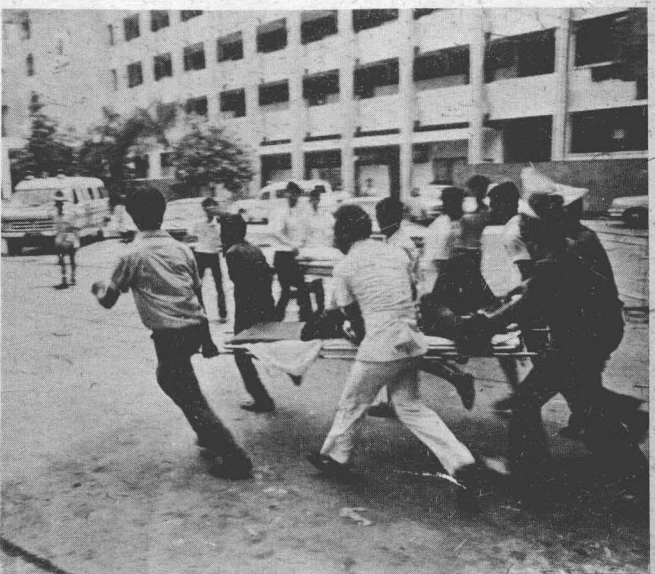
ประธานอนุกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ (พระ
ยามโนปกรณ) ตอบว่าผู้ที่ป็นสมาชิกสภานี้ก่อนที่
จะเข้ารับหน้าที่ ต้องปฏิญาณและตามประเพณีราช
าก็ได้มีการปฏิญาณอยู่แล้ว

นายหงวน ทองประเสริฐ กล่าวว่าควรบัญญัติไว้

พระยาราชวังสัน กล่าวว่าในประเทศ
เดนมาร์คถึงเป็นรัชทายาทก็ต้องปฏิญาณเหมือนกัน
เพราะในโอกาสบางคราวต้องทำการเป็นผู้แทนพระ
เจ้าแผ่นดิน แต่ความคิดของเราหนักเพื่อวางระเบียบ
ว่าสิ่งใดที่เป็นแบบธรรมเนียมอยู่แล้ว เราไม่อยาก
พูดมากนัก ตามความคิดเดิมในร่างรัฐธรรมนูญนี้
ประสงค์ไม่ให้ยาวเกินไป สิ่งใดที่มีและการพิจารณา
แล้วเห็นว่าเหมือนกันนั้นจึงไม่บัญญัติไว้ เพราะ
ความคิดเช่นนั้นเราวางไว้ เห็นว่าไม่เป็นอะไรทั้ง
เห็นความสะดวกกว่าการบัญญัติเช่นนั้นจะดีกว่า

นายหงวน ทองประเสริฐ ตอบว่าความจริง
เห็นด้วย แต่ธรรมเนียมนั้นไม่ใช่บทบังคับ อีกประ
การหนึ่งสิ่งนี้เป็นคราวแรกไม่เคยใช้มา

พระยามโนปกรณ กล่าวว่า ประเทศอื่น ๆ

ที่จะผิดเปลี่ยนพระเจ้าแผ่นดินเขามีในรัฐธรรมนูญ
พระยาราชนางสนตอบว่า ในธรรมนูญบาง
ฉบับได้บัญญัติไว้ว่า จะปฏิญาณอย่างนั้น ของ
เราทราบ ว่า พระเจ้าแผ่นดินต้องทรงปฏิญาณต่อหน้า
เทวดาทั้งหลายและพระพุทธรูปเป็นต้น เรายากจะ
เจียบเสีย

นายหงวน ทองประเสริฐ กล่าวว่า ขอเรียน
ถามว่าควรจะแก้ไขอย่างไรหรือไม่

ประธานอนุกรรมการร่างรัฐธรรมนูญตอบว่า
ไม่เห็นจำเป็นเพราะไม่ทำให้เกิดขึ้นหรือเลวลง
มีอยู่แล้วจะไปล้างเสียทำไม ถ้าแม้ว่าข้อความนี้
ตัดความหรือเพิ่มสิทธิก็ควรอยู่ การที่บัญญัติ

ไว้เช่นนี้ เพื่อเขียนไว้ให้หุ ๗ ถึงไม่เขียนก็
รู้อยู่แล้ว

นายหงวน ทองประเสริฐ กล่าวว่า เพื่อ
ความเข้าใจของราษฎรทั้งหลาย ให้ลงมติว่าจะสมควร
หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
แถลงให้ที่ประชุมทราบ เท่าที่นายหงวน ทองประ
เสริฐ ได้ร้องให้เติมร่างว่าพระมหากษัตริย์ต้องทรง
ปฏิญาณนั้น การที่ไม่เขียนไว้ก็ดีกว่าถือว่าเวลา
ขึ้นเสวยราชย์ต้องทรงกระทำตามพระราชประ
เพณี การที่ไม่เขียนไว้ไม่ใช่เป็นการยกเว้นที่

พระองค์จะไม่ต้องทรงปฎิญาณ ขอให้จดบันทึกข้อความสำคัญนี้ไว้ในรายงาน

ประธาน อนุกรรม การ ร่าง รัฐ ธรรมนูญ
กล่าวว่า เนื่องจากหลวงประดิษฐมนูธรรมได้
กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าขอแถลงว่าได้เคยเฝ้าและทรง
รับสั่งว่าพระองค์ได้ทรงปฎิญาณเวลาเสวยราชย์
สมบัติและเวลาขึ้นรับเป็นรัชทายาทก็ต้องปฎิ
ญาณเช่นหนึ่งก่อน ความข้อนี้เมื่อพระองค์เอง
ทรงรับสั่งเช่นนี้ เพราะฉะนั้นรับรองได้อย่าง

หลวงประดิษฐมนูธรรมว่าเป็นพระราชประเพณี
ทีเดียว

นายจรรยา สืบแสง กล่าวว่า เป็นที่เข้าใจว่า
พระเจ้าอยู่หัวต้องทรงปฎิญาณตามนี้ แต่นี่เป็นรัฐ
ธรรมนูญสำคัญอย่างยิ่ง เท่าที่ได้จดบันทึกรายงานอง
น้อยไป ถ้าอย่างไรให้มีไว้ในธรรมนูญจะดียิ่ง

หลวงประดิษฐมนูธรรม ตอบว่า สภาผู้แทน
ราษฎรต้องเห็นชอบในการอัญเชิญพระมหากษัตริย์
ขึ้นเสวยราชย์หรือในการสมมติรัชทายาท ถ้าองค์ใด
ไม่ปฎิญาณเราคงไม่ลงมติให้

นายจรรยา สืบแสง กล่าวว่า องค์ต่อๆ ไปอาจ
ไม่ปฎิญาณ

พระยาราชวังสัน ตอบว่า ตามหลักการในที่ประชุมต่าง ๆ ถ้ามีคำจัดในรายงานแล้ว เขาถือเป็นหลักการเหมือนกัน

ประธานอนุกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ แสดงให้สมาชิกลงมติมาตรา ๙ ว่า “การสืบราชสมบัติทำนองให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเถียรบาลหรือให้เดิมคำว่า “จะต้องปฏิญาณ”

ประธานสภาฯ กล่าวว่า บัดนี้มีความเห็น ๒ ทาง คือทางหนึ่งเห็นว่า ควรคงตามร่างเดิม อีกทางหนึ่งว่า ควรเพิ่มความให้ชัดยิ่งขึ้น

ที่ประชุมลงมติตามร่างเดิม ๔๙ คะแนน ที่เห็นว่าให้เพิ่มความให้ชัดขึ้นมี ๗ คะแนน เป็นอันตกลงว่าไม่ต้องเพิ่มความอีก

(๓) ผู้สนใจในวิชาการร่างกฎหมายย่อมสังเกตได้ว่ารัฐธรรมนูญ ๑๐ ธ.ค. ๒๔๗๕ มีความ ๖๘ มาตรา รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๘๙ ที่กำหนดให้มี ๒ สภานี้ก็

ต้องมีข้อความเพิ่มขึ้นกว่าฉบับเดิมจึงมีความ ๘๖ มาตรา

รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๙๒ มีความ ๑๘๘ มาตรา

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๗ มีความ ๒๒๔-๒๒๕ มาตรา

ฉะนั้นจึงควรเปรียบเทียบรัฐธรรมนูญทุก ๆ ฉบับว่า แม้บางฉบับมีน้อยมาตราแต่ให้สิทธิประชาธิปไตย เช่น ฉบับ ๑๐ ธ.ค. ๒๔๗๕ มาตรา ๑๓ บัญญัติว่าบุคคลมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนาหรือลัทธิใด ๆ ฯลฯ และฉบับ ๒๔๘๙ มาตรา ๑๓ ก็ยืนยันเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนาหรือลัทธินิยมใด ๆ ส่วนฉบับ ๒๔๙๒ มาตรา ๒๘ และร่างรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๑๗ ได้พรรณนาเสรีภาพในการนับถือศาสนาและนิกายศาสนาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและห้ามมิให้ใครรอนสิทธิซึ่งเราเรียกว่ากันอยู่แล้วว่าตั้งแต่โบราณกาลมาไม่มีใครรอนสิทธิผู้ถือนิกายศาสนาต่าง ๆ เลย ดูประหนึ่งว่าราษฎรไทยได้สิทธิเพิ่มเติมขึ้น ส่วนเสรีภาพในการถือลัทธินิยมใด ๆ ทางเศรษฐกิจและการเมืองนั้นฉบับ ๒๔๙๒ และฉบับร่าง ๒๕๑๗ ไม่ยอมกล่าวถึงแม้แต่คำเดียว ดูประหนึ่งว่าได้เขียนให้สิทธิและความคุ้มครองในการถือศาสนา และนิกายศาสนาไว้อย่างละเอียดแล้วเป็นการชดเชยที่ไม่ให้เสรีภาพในการนับถือลัทธิเศรษฐกิจและการเมือง

รัฐธรรมนูญ ๑๐ ธ.ค. ๒๔๗๕ มาตรา ๑๖ เอาหน้าที่หลายชนิดของพลเมืองมารวมกล่าวไว้ในมาตราเดียวกันว่า “บุคคลมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมายและมีหน้าที่ป้องกันประเทศ

ช่วยเหลือราชการโดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไข
และโดยวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้”

รัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๙๒ ได้กระจายความนี้ออกเป็น
หลายมาตรา และฉบับร่าง ๒๔๑๗ ได้กระจายความที่ตรงกัน
นี้ออกได้เป็น ๕ มาตรา คือ

มาตรา ๕๓ “บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ”

มาตรา ๕๔ “บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหารตามที่
กฎหมายบัญญัติ”

มาตรา ๕๕ “บุคคลมีหน้าที่เคารพ และปฏิบัติตาม

กฎหมาย”

มาตรา ๕๗ “บุคคลมีหน้าที่เสียภาษีอากร ตามที่กฎ
หมายบัญญัติ”

มาตรา ๕๘ “บุคคลมีหน้าที่ช่วยเหลือราชการ ตามที่
กฎหมายบัญญัติ”

ข้าพเจ้าจึงขอให้กลุ่มศึกษาพิจารณาว่า ราษฎรไทยทั่ว
ไปพอใจวิธีร่างรัฐธรรมนูญอย่างกระต๊อด หรือวิธีร่างให้มี
หลาย ๆ มาตราโดยสรุปในคำป รารกว่าเป็นประชาธิปไตยที่สุด

ศิลปากร มหาวิทยาลัยที่เริ่มตั้งคำถามว่าตัวเองควรที่จะมีความรับผิดชอบ ต่อสังคมมากน้อยแค่ไหน ยิ่งเมื่อเขาอยู่ในระบบราชการที่เหลวแหลกและล่าช้ากว่า เพื่อน คนที่เริ่มมองเห็นมหันตภัยก็เริ่มที่จะเรียกร้องให้ทำลายทรางเดนของระบบ ทรวรายที่ยังเหลืออยู่ให้หมดไปจากพื้นดินไทยแห่งนี้ แต่การที่กระทำเช่นนั้นมิใช่ จะได้มาโดยง่าย เพราะคำว่าผลประโยชน์ที่กลุ่มผู้บริหารได้รับอยู่ ใครละที่จะยอม ให้ผลประโยชน์ของตัวเองถูกทำลายไปอย่างง่าย ๆ

เมื่อเริ่มตั้งคำถามและมุ่งหวังไปสู่ระบบที่ดีกว่า ผลที่ได้รับในแรกสุดนั้น แร่งสะท้อนดูจะเป็นแรงปฏิกริยาเสียส่วนใหญ่ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากคนส่วนใหญ่ภายใน มหาวิทยาลัยนั้นมีฐานะอยู่ในชนชั้นกฏุมพี ที่ไม่ค่อยจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงสักเท่า ไฉน

ดังนั้นจึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเท่าใดนัก ตลอดระยะเวลาที่มีการต่อสู้กันมา ฝ่ายผู้ปกครองพยายามใช้ความได้เปรียบ ฉวยเอาประโยชน์ที่ตนได้รับอยู่นี้ยัดเวลา ให้ยาวออกไปเพื่อให้คนส่วนใหญ่ซึ่งไม่ชอบความยืดเยื้อจะได้เลิกติดตามสถานการณ์ หรืออย่างน้อยจะได้ผ่อนคลายความตึงเครียดลงไปได้

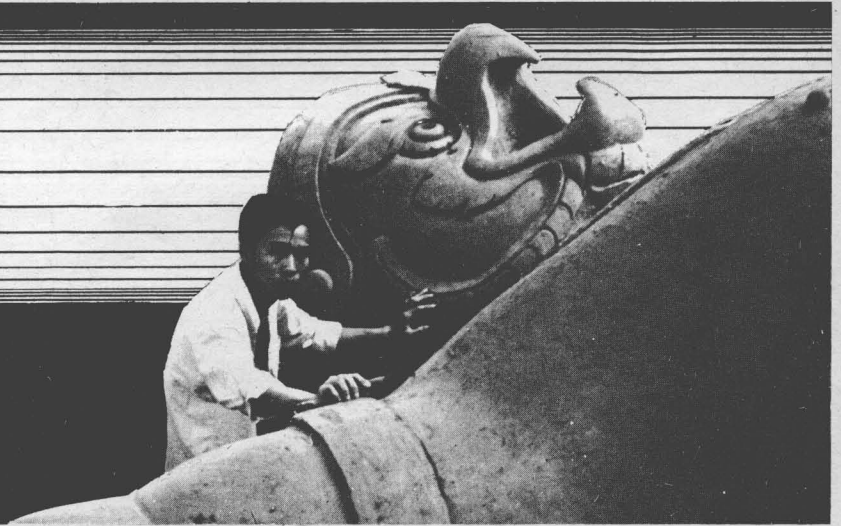
นอกจากนี้ยังอาศัยกลไกรัฐที่ตนถืออยู่มาบิดเบ้นประเด้น ไปเป็นอย่างอื่น ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร ระบบบริหารและกลไกต่างๆ ของมหาวิทยาลัยที่แสนจะล่าช้า ถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่พรรคพวกของตน (ได้แก่พวกอาจารย์ชั้นผู้ใหญ่ฝ่าย บริหาร) โดยการบีบบังคับผู้ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมให้ต่อต้านการต่อสู้ ซึ่งท่านที่ติดตามข่าวคงจะทราบว่า ผู้รักษาการในตำแหน่งคนบดีหลังการสอบสวนใช้สำนวนว่า “การปฏิบัติงานของนายชูลุด นิมเสมอ ผู้รักษาการฯ ไม่ได้สื่อให้เห็นว่าได้ทำผิด ระเบียนบริหารราชการแต่อย่างใด เพียงแต่วิธีปฏิบัติบางเรื่องยังไม่มีความเหมาะสม การปฏิบัติหน้าที่ยังบกพร่องและไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ได้บังคับบัญชา” นี่แสดง ให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าเป็นการปกป้องคนซึ่งอยู่ในฐานะเดียวกันโดยมิได้คำนึงถึงคน ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมเลย

“ศูนย์” จึงอยากจะทำให้ท่านทราบถึงความคิดอ่านของ อาจารย์ทั้ง ๑๒ ท่าน ที่ท่านอยู่ภายใต้ความเหลวแหลกไม่ได้มาที่ท่านทราบทักันะโดยทั่ว ๆ ไปที่เขามีต่อ วงการศิลป์และระบบราชการ.

กอง บก. ศูนย์
สัมภาษณ์

อาจารย์ถกล ปรียากนิตพงศ์

อาจารย์คณะจิตรกรรม

ศูนย์ : อยากทราบทัศนะเรื่อง บทบาท ของศิลปินและนักวิชาการทางศิลปะที่มีต่อสังคม

อจ. ถกล : อาจจะกล่าวได้อย่างเต็มปากเลยว่า บทบาทที่แท้จริงของศิลปินที่จะรับใช้สังคมอย่างแท้จริงสำหรับประเทศไทยเรานั้นยังไม่มี และทุกครั้งที่ศิลปินจะมีบทบาทต่อสังคมก็เพียงแต่การจัดงานแสดงศิลปกรรมเท่านั้นและยังอยู่ในแวดวงที่จำกัดด้วย จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนเท่าที่ควร ถึงศิลปินจะสร้างผลงานศิลป์เพื่อศิลปิน แต่ศิลปินก็ควรเพื่อมนุษยชาติด้วย งานศิลป์จะมีคุณค่า ได้ก็ต่อเมื่อประชาชนต้องการ และให้การสนับสนุนเท่านั้นประเทศของเราโดยเฉพาะสถาบันที่สร้างศิลปกรรมก็จะผลิตนักศิลป์เพื่อเป็นศิลปิน แต่ผู้ที่ผ่านสถาบันก็มี ไขว่คว้า ได้เป็นศิลปินทุกคนไป จึงเป็นการลงทุนที่สูญเปล่าหากจะปล่อยให้คนจำนวนหนึ่งออกไปอย่างไร้จุดหมาย และเป็นจำนวนมากด้วยสำหรับคณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จบออกไปไม่กี่คนในแต่ละปีการศึกษานับเป็นการลงทุนที่ไร้ประโยชน์ต่อสังคมอย่างน่าเสียดาย

ถึงเวลาแล้วที่สถาบันสวนศิลป์ ควรที่จะเปิดหลักสูตรและแนวการสอนให้กว้าง กว้าง เพื่อผลิตนักศึกษา ศิลปเป็น นักวิชาการ ทาง ศิลปด้วย เพราะนักวิชาการทางศิลปะเท่านั้นที่จะเป็นสื่อกลางระหว่างประชาชนกับศิลป์ เพื่อจะมีส่วนช่วยยกระดับสภาพ

ความเป็นอยู่ของประชาชน และสังคม ให้ดีขึ้นเพราะนักวิชาการทางศิลปะ จะเป็นผู้ ให้เห็นคุณค่าของ ศิลป ความงามในธรรมชาติและคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ปัญหาของสังคมก็จะลดน้อยลงไป ทุกวันนี้ การทำลายรูปเขียน การทำลายโบราณวัตถุ ขโมยพระพุทธรูป การทำลายป่า ตลอดจนสภาพเสื่อมโทรมของสังคม ประชาชนต้องต่อสู้กับความอยู่ดี ธรรมต่าง ๆ ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อปากท้อง ของตัวเอง และการทุจริตคดโกงในวงราชการ เพราะคนมีความโลภ ถ้าคนมีความรักในศิลปะอย่างจริงจังแล้ว ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะลดน้อยลงไป

บทบาทของศิลปินและนักวิชาการทางศิลปะ ควร จะเข้าถึง ประชาชน ทั้งในเมือง และ ในชนบทด้วย โดยเฉพาะหลักสูตรชั้นประถมศึกษา ควรจะวางแผน การสอนใหม่ เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีความรักในศิลปะ และธรรมชาติอย่างแท้จริง การแสดงงานศิลปกรรม ไม่ควรจำกัดอยู่ในเมืองหลวง และควรส่งเสริมศิลป ทุกประเภท แม้แต่ศิลปพื้นบ้าน เพื่อการครองชีพ ด้วย ควรที่จะออกไปแนะนำ ให้ประชาชนรู้จักใช้ ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่รอบตัว ให้เป็นประโยชน์ แต่ในเวลาเดียวกันก็ให้รู้จักรักษาทรัพยากรนั้นให้เพิ่ม พูนมากขึ้น เมื่อศิลปินและนักวิชาการทางศิลปะ เข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริงแล้ว ศิลปก็จะ วิวัฒนาการ ก้าวหน้ากว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ เพราะ มีประชาชนให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง

อาจารย์ลาวัณย์ อู่อินทร์

อาจารย์วิชาวาดเขียนและกาย

ศูนย์ : ตามที่อาจารย์ได้เขียนบทความลงในหนังสือขัณฑ์ และเคยออกรายการโทรทัศน์ ฯลฯ อาจารย์เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นมีประโยชน์แก่สังคมมากน้อยเพียงไร (คือหมายความว่าถึงใจในความเป็นนักคิดของ อาจารย์ หรือยัง?)

อ. ลาวัณย์ : ตามที่คิดฉันได้เขียนบทความลงในหนังสือขัณฑ์ และเคยออกรายการทั่วทิศ เห็นได้ว่าสิ่งเหล่านั้นให้ประโยชน์แก่สังคมพอสมควรทีเดียว ครั้งแรกคิดฉันเองก็ไม่คิดว่ามันจะได้ประโยชน์นัก แต่ก็ปรากฏว่าการได้พูดคุยกับคน ข้างนอกก็เห็นว่ามีส่วนในงานทางด้านมนุษยสัมพันธ์ไม่น้อย อาจจะเป็นเพราะว่าหนังสือในประเทศเรานั้นน้อย ฉบับที่เหลือเกินที่มีบทความทางศิลปะ ว่าเฉพาะทางด้านหนังสือก็พอจะได้ อะไรเหมือนกันแต่จะทำให้ได้อย่างใจเราก็คงเป็นไปได้ไม่ได้นั่น งานทางด้านศิลปะหรือจะเจาะจงลงไปให้ชัดเจนว่างานจิตรกรรม จำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้คนได้เห็นรูปตัวอย่างมากที่สุด เพราะการที่จะพูดถึงรูปของคนนั้น ลักษณะเป็นอย่างไร สีสวยหรือไม่ อยู่ในแบบ (style) ไหนแต่ไม่ได้รูปตัวอย่างก็ยากที่จะพูดบรรยายการเขียน หนังสือสั้นๆ เห็นจะลงรูปประกอบได้บ้างแต่พอเหลือเกินหน้าซ้ำ พอบางทีก็มีโอกาสพิมพ์เป็นสี บางทีก็เป็นขาวดำ

เรื่องการเขียนหนังสือในเมืองเราก็คงทราบ ๆ กันว่ามีเสริมอยู่เต็มทน ยังเป็นหนังสือที่ต้องคิดถึงผลประโยชน์ของเจ้าของทุน บรรณาธิการก็ต้องระแวดระวังกันมาก จะแสดงความคิดเห็นหรือวิพากษ์วิจารณ์อะไรก็ต้องขอให้ยัง ๆ กันหน่อย ยิ่งพาดพิง

ถึงรู้แล้วเป็นไม่ได้เลย การพิมพ์รูปประกอบก็เหมือนกัน เป็นรูปเปลือยละเป็นไม่ยอมให้พิมพ์เอาเลย มีอยู่คราวเขียนถึงประวัติของโกยา เราก็คงคิดว่า ภาพมาเปลือยเป็นภาพที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของเขา และมีประวัติสนุกสนานเป็นรูปเปลือยที่สวยงามไม่ได้ลามกอนาจารอะไร และเป็นภาพที่มีชื่อเสียงยอมรับกันทั่วโลก แต่เมืองเราพิมพ์ให้เด็กดูไม่ได้มันตลกสั้นดี

ในด้านหนังสือที่จะทำได้ ก็เห็นจะเป็นพวกประวัติของศิลปิน ๆ ส่วนใหญ่มีผลงานที่สมควรจะให้คนได้รู้จักกันละไม่น้อย แต่เราพิมพ์ได้เพียงครั้งละ ๒-๓ รูปเท่านั้น

ส่วนทางด้านทีวีก็นับว่าไม่เลว มีเด็ก ๆ สนใจมากพอสมควร จะเห็นได้ว่าเด็กรุ่นก่อนที่เคยส่งผลงานประกวดที่ทีวี และได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเป็นเด็กที่อยู่ในแนวหน้า ที่จบออกมาแล้วก็เด่น ๆ อยู่หลายคน เสียหายที่เดี๋ยวนี้ทางทีวีเลิกไปเสียแล้ว และไม่มีการสนับสนุนงานทางด้านนี้อีก ประโยชน์ทางด้านทีวีช่วยกระตุ้นให้คน สนใจ ได้มาก นอกจากสนับสนุนให้เด็กทำงาน แล้วในด้านการเผยแพร่ และให้ความรู้ทั่ว ๆ ไปทางด้านศิลปะก็นับว่าได้ผลถึงแม้ว่าสมยันทิวาสจะยังไม่ค่อยได้เห็นผลงานเป็นภาพขาวดำ

ในด้านการเผยแพร่และให้ความรู้ทางด้านนี้ คิดว่าการฉายสไลด์ประกอบการบรรยายจะให้ประโยชน์ได้มากที่สุดกว่าทางด้านอื่น ยิ่งถ้าได้มีโครงการที่จะร่วมในด้านการศึกษาศิลปะกับสถาบันอื่น ๆ แล้ว

จึงจะได้ประโยชน์ยิ่งขึ้น การจัดทำกรบรรยายนั้น เมื่อเรามีสไลด์ตามต้องการแล้ว ก็ควรมีโอกาสได้ จัดฉายและบรรยายหมุนเวียนไปตามสถาบันต่าง ๆ นอกจากไม่หมดเปลืองมาก เพราะไม่ต้องลงทุน เรื่อง การถ่ายสไลด์อีก ประโยชน์นั้นในด้านศิลปะจะช่วยให้คนได้รู้คุณค่าของงาน ไม่จำเป็นว่าคนที่ทำงาน ทางด้านศิลปะเท่านั้นที่จะรับเรื่องนี้ได้ คนที่เข้าใจ และรับรสสุนทรีย์ได้ย่อมมีโอกาสที่ดีกว่าคนที่พอ ทำงานเป็น แต่ไม่สามารถรับรู้ ถึงคุณค่า ของความดี ความงามใดๆทั้งสิ้น

การสอนศิลปะใน สถาบัน เบื้องต้นควรให้เด็กได้ เรียนรู้โดยการปฏิบัติในด้านพื้นฐานเสียก่อน และ

ค่อยๆ ให้เด็กได้เป็นตัวของตัวเองขึ้นบ้าง หลายๆ คนอาจจะมีความหวาดหวั่นด้านสมัยใหม่ เพื่อปล่อยแกฟรีก็จะ เริ่มรู้จักตัวของตัวเองขึ้นว่าความรู้สึกของตัวเองชอบ อะไรอย่าง ไหน โดยศึกษาจาก ประวัติศาสตร์ และ style ของศิลปะ เด็กจะรู้ว่าตัวมีแนวโน้มและชอบ อะไร ซึ่งสามารถจะผลิตผู้ที่จะออกมาทำงานให้ สังคมได้ในแบบต่างๆ กัน ไม่ใช่หลอมออกมาเป็น แบบเดียวกันหมดซึ่งจะไม่ ให้อะไร ใครเลยแม้แต่ว่า ของผู้ทำงานนั้นๆ เอง เพราะไม่ได้รู้สึกภูมิใจกับ งานที่ตัวทำ นอกจาก จะได้คะแนน เพียงเพื่อผ่าน เท่านั้น

อาจารย์พัชรา สัตตบรรณสุข
อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษ

ศูนย์ : ควรหรือไม่ที่ให้ผู้ศึกษาศิลปะได้ศึกษาในสาขาของ ศิลปศาสตร์เสียก่อนที่จะทำศิลปะให้สอดคล้องกับ นโยบายการศึกษาแห่งรัฐ

อ. พัชรา : ถ้าหากว่าวิชาศิลปศาสตร์ ในที่นี้หมายถึงวิชา พื้นฐานทั่วไป เช่น ปรัชญาเบื้องต้นจิตวิทยา สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์เบื้องต้น ฯลฯ แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า นักศึกษาศิลปะควรที่ต้องเรียนรู้วิชาศิลปศาสตร์เพิ่มขึ้น เพราะวิชาพื้นฐานเหล่านี้ จะให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ศึกษามากมายหลายประการ เช่น

๑. เขาจะเป็นผู้มีความรู้พื้นฐานอย่างกว้างขวางสามารถ เข้าใจความเป็นไปของสังคมและชีวิตได้ดีขึ้น นอกจากนั้นความรู้พื้นฐานเหล่านี้อาจจะเกื้อกูล ให้เขาได้ ศึกษาต่อไปได้ในสาขาวิชาอื่น ถ้าเขามีความสนใจ เพียงพอ มีตัวอย่างในประวัติศาสตร์ที่เห็นได้อย่างเด่นชัดเช่น เลียนาโดดา วินชี ซึ่งเป็นสถาปนิก

นักชีววิทยา นักธรณีวิทยา นักวิศวกร และนักการ ทหารแต่ก็มาทำงานทางศิลปะได้อย่างดีเยี่ยมจน เป็น ศิลปินที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก

๒. ความรู้พื้นฐาน เหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษา สามารถปรับตัวและจิตใจ ให้เข้ากับภาวะของสังคม ได้ง่าย เขาจะเข้าสังคมได้กับคนทุกชั้นและต่างอาชีพ ได้โดยไม่ลำบาก

๓. นักศึกษาศิลปะที่ศึกษาศิลปะแต่เพียงอย่างเดียวการ ทำงาน ของเขามุ่งที่จะเป็นศิลปิน เพื่อศิลปะมากกว่าที่จะเป็นอย่างอื่น เขาจะไม่คำนึงว่าใครจะเข้าใจ หรือสนใจงานของเขาหรือไม่ สำหรับนักศึกษาที่มี พื้นฐานความรู้ทางศิลปศาสตร์ อย่างกว้างขวางนั้น การทำงานของเขาอาจจะทำได้ ๒ ทางคือ

ทางหนึ่ง เขาสามารถผลิตงานเพื่อสังคม

อีกทางหนึ่ง เมื่อเขาต้องการเป็นศิลปินเพื่อ ศิลปะเขาก็พยายามสร้างความเข้าใจให้กับ สังคมว่าทำ

ไม่เขาจึงต้องการทำเช่นนั้น

ย่อมเป็นที่ทราบกันดีในปัจจุบันนี้ว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น รัฐเป็นผู้จัดการศึกษาให้โดยใช้ภาษีจากประชาชน ฉะนั้นนโยบายของรัฐในการผลิตนักศึกษาในทุกอาชีพเพื่อความต้องการของประชาชนอย่างแน่นอน ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาศิลปก็ควรที่จะคำนึงถึงสังคมอย่างแน่แท้ ในเมื่อเราต้องการที่จะคำนึงถึงสังคมอย่างนั้นแล้วเราก็ควรที่จะให้นักศึกษาศิลปได้เรียนรู้วิชาศิลปศาสตร์เพื่อเขาจะได้สร้างงานศิลป์โดยคำนึงถึงสังคมส่วนรวม ดีเสียกว่าจะสร้างนักศึกษาศิลป

เพื่อสร้างงานศิลป์ที่ไม่มีใครเข้าใจงานของเขาเลย

การที่นักศึกษาศิลป ได้มีโอกาสเข้ามารับการศึกษาในระดับนี้ ย่อมมีข้อผูกพันกับความต้องการของสังคม เมื่อจะสร้างผลงานอะไรออกมา ก็ควรจะต้องคำนึงถึงสังคม มิใช่จะดำรงตนเป็นศิลปินเพื่อศิลป์โดยไม่เหลียวแลว่าสังคมจะต้องการอย่างไร ผลพลอยได้ในการที่นักศึกษาศิลป ได้ศึกษาวิชาศิลปศาสตร์นั้นก็มากมายดังที่กล่าวไว้ข้างต้น แต่ที่เห็นได้ชัดแจ้งว่านักศึกษาศิลปเหล่านี้ จะดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขเพราะเขาเข้าใจสังคมดีกว่าผู้ที่ศึกษาวิชาศิลปเพียงอย่างเดียว

อาจารย์เสวต เทศน์ธรรม

อาจารย์วิชาประติมากรรม

ศูนย์ : อยากทราบว่า เราควรจะมีวิธีการใดในการที่จะวางพื้นฐานความรู้ทางศิลปที่จะได้ผลในสถาบันศิลป

อจ. เสวต : ผมมีความเห็นว่าการศึกษาศิลปเบื้องต้นในระดับมหาวิทยาลัยนั้น ควรเน้นหนักไปในแบบสังคมนิยม (Realistic) ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพราะเป็นรากฐานอันสำคัญของวิชา

เมื่อนักศึกษามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในแบบ

ธรรมชาติความเป็นจริงดีแล้ว ย่อมจะเกิดความคิดอิสระแตกต่างกันไปตามลักษณะของแต่ละบุคคล

สำหรับนักศึกษาในชั้นปีที่ ๑-๒ นั้น จึงจำเป็นต้องเรียนทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติให้มาก ส่วนปีที่ ๓ นั้นควรเน้นหนักไปในด้านปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดอิสระในด้านปฏิบัติ และด้านความคิดริเริ่มอันเป็นแนวทางไปสู่การสร้างสรรค์ศิลปอย่างกว้างขวาง

อาจารย์สน สีมาตรัง

อาจารย์วิชาจิตรกรรม

คุณธ : ศิลปในบ้านเราปัจจุบันนี้มีส่วนจรรโลงสังคมหรือไม่ ?

อจ. สน : ศิลปทุกยุคทุกสมัยมีหน้าที่จรรโลงสังคม ศิลปปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน เพราะศิลปินมีเจตนาแสดงออกคือความงามและปรัชญาเพื่อมนุษยชาติด้วยความมีอิสระทางแสดงออกเช่นนี้ จึงทำให้ศิลปินปัจจุบันมีรูปแบบ (Style) และความนึกคิด (Conception) มากมายต่างไปจากเดิม แต่กระนั้นก็ตามรูปแบบมากมายเหล่านั้นเป็นเพียงวิธีการแสดงออกที่ต่างกันไปตามความถนัดของศิลปินเท่านั้น ส่วนเนื้อหาซึ่งเจตนาของศิลปินยังคงเดิม ก็คือการแสวงหาความงามที่สมบูรณ์ที่สุด การที่ประชาชนทั่วไปรู้สึกเสมอว่า ศิลปโดยเฉพาะปัจจุบันนี้มีรูปแบบดูไม่รู้เรื่อง ไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรแก่เขาทั้งหลายเลย รู้สึกเสมอว่าเป็นสิ่งฟุ่มเฟือยเป็นเครื่องประดับบารมีของคนมั่งมีเป็นต้น ความรู้สึกเหล่านั้นเกิดจากความเข้าใจผิด ซึ่งสาเหตุจากขาดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในศิลปอย่างเพียงพอนั่นเอง สาเหตุที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ :-

๑. ขาดพิพิธภัณฑสถานศิลปสมัยใหม่ ซึ่งเป็นแหล่งสาธารณศึกษาของประชาชนในเรื่องวิวัฒนาการศิลปสมัยใหม่

๒. ขาดหนังสือสารคดีศิลปฉบับภาษาไทย ซึ่งเป็นแหล่งสาธารณศึกษาของประชาชนในด้านความรู้ศิลปทั่วไป

๓. ขาดนโยบายและหลักสูตรศิลปศึกษาที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ที่เป็นอยู่ยังผิดพลาดเพราะมุ่งสอนให้เด็กลอกเลียนและหาความชำนาญเท่านั้น วิธี

ที่ถูกควรส่งเสริมให้เยาวชนเหล่านั้นมีอิสระในการสร้างสรรค์

๔. รัฐยังขาดการสนับสนุนการศึกษาศิลปอย่างจริงจัง

๕. สภาพเศรษฐกิจเป็นอุปสรรคต่อการทุ่มเทความสนใจในศิลป

คุณธ : การแก้ไขที่เหมาะสมสำหรับบ้านเรา ในปัจจุบันนี้ควรจะจัดการอย่างไร ?

อจ. สน : การแก้ไขปัญหานี้ควรแบ่งตามหน้าที่รับผิดชอบเป็น ๒ สายงาน ได้แก่

สายงานแรกเป็นหน้าที่ของ ผู้ที่อยู่ในวงการศิลป ต้องช่วยกันรับผิดชอบ เริ่มที่การจัดการศึกษาศิลปในระดับกลางและสูงก่อน เพราะเป็นฝ่ายมีหน้าที่ผลิตบุคลากรทางศิลปหลายหน้าที่รับใช้สังคม ด้วยการตั้งนโยบายที่มีประสิทธิภาพว่า มิใช่มุ่งแต่จะผลิตศิลปินอย่างเดียวเท่านั้น ควรเพิ่มการผลิตนักวิชาการศิลปในฐานะครูศิลป, นักวิจารณ์ศิลป, และนักวิชาการศิลปทั่วไป ออกมาถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชน รวมถึงเยาวชนในสถานศึกษาต่าง ๆ ด้วย

สายงานที่ ๒ ควรเป็นหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องสนับสนุนการศึกษาศิลปอย่างจริงจัง ด้วยการวางแผนการศึกษาศิลปของชาติที่แน่นอน เช่นการจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานศิลปสมัยใหม่ เพื่อเป็นแหล่งสาธารณศึกษาของประชาชนในด้านวิวัฒนาการศิลปสมัยใหม่ในประเทศไทย การให้งบประมาณสนับสนุนการขยายงานของสถาบันศิลป เพื่อสามารถผลิตบุคลากรทางศิลปมารับใช้สังคมทั่วถึงทุกระดับชั้น

อาจารย์พนม สุวรรณรัต

อาจารย์วิชาภาพพิมพ์

ศูนย์ : ระบบราชการในมหาวิทยาลัยมีจุดบอดตรงไหนที่ทำให้
นโยบายการศึกษาต้องล่าช้าและไม่ได้ผลเท่าที่
ควร

อจ. พนม : จุดบอดของระบบการศึกษาที่ศิลปิน นอกจาก
พระราชบัญญัติ ของ มหาวิทยาลัยที่เปิด ช่องโหว่ให้

อำนาจกับผู้บริหารโดยไม่มีตุลย์ถ่วงแล้ว การบรรจุ
และวางตัวบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ ยังมีการเล่น
พวกกันอย่างมโหฬาร การประสานงานของหน่วย
งานในมหาวิทยาลัย เจื้อยชา ล่าช้า ทำให้ความ
เจริญก้าวหน้าทางด้าน วิชาการที่ต้องสัมพันธ์กับ
หน่วยงานต่าง ๆ สลายตัวไปก็มาก ทำให้เป้าหมาย
ตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัยเลื่อน
ลอยและไม่มีทางจะบรรลุถึงได้ถ้ามหาวิทยาลัยยังไม่
ปรับปรุงระบบโครงสร้างรวมทั้งการสรรหาตัวบุคคล
ที่เหมาะสมกับตำแหน่งบริหารต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
ให้ดีขึ้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี นันทขว้าง
หัวหน้าภาควิชาจิตรกรรม

ศูนย์ : สภาพการศึกษาเมื่อครั้ง ศจ. ศิลป์ พีระศรี แตกต่างกับปัจจุบันอย่างไร ? และอย่างไรให้คุณค่าทางศิลปะมากกว่ากัน

ศศ. ทวี : แนวการศึกษาศิลปะของ ศจ. ศิลป์ นั้น นักศึกษามีเวลาเป็นตัวของตัวเองน้อยมาก ในระยะ ๒-๓ ปีแรกของการศึกษา เพราะท่านเห็นว่าหลักสูตร ๓-๕ ปีนั้นสั้นนัก

การให้ความรู้ทางทฤษฎี และปฏิบัติอย่างหนักนั้นยังไม่เพียงพอ นักศึกษาอาจแสดงผลงาน ในทางที่ไม่เหมาะสม หรือหลงผิดเตลิดไปในการแสดงออกที่เลวลงได้เสมอ ฉะนั้น ศจ. ศิลป์ จึงสอนภาควิชางานศิลป์ เพื่อให้นักศึกษาเข้าถึงรสนิยมทางศิลปควบคู่กันไปตลอดเวลา

การเรียนวิชาทำกับข้าว และชิมให้รู้รสชาติจากอาหารนั้น ทุกคนอาจเรียนรู้กันได้โดยไม่ยากซับซ้อน หรือใช้เวลาอันยาวนาน

แต่การจะสอนนักศึกษาให้ละเอียดถึง โครงสร้าง และซาบซึ้งในงานศิลปะชั้นสูงในรูปแบบต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งยุ่งยาก ใช้วิธีการ โหม่นนำ ชับซ้อน มากกว่าหลายเท่าตัว บางคนอาจสัมผัสได้ไว บางคนอาจได้ช้า และหลายคนอาจไม่ได้รับรสสัมผัสในงานศิลปะที่ลึกซึ้งขั้นสูงได้เลย นอกจากงานง่าย ๆ ตื้น ๆ ธรรมดาที่ผู้สนใจทั่วไปก็เข้าใจ ได้เองโดยไม่ต้องร่ำเรียน

อาจารย์ศิลป์ จะปลุกฝังให้ลูกศิษย์รู้สึกตลอดเวลาว่า งานศิลปะนั้นยิ่งใหญ่ นัก ท่านจะพูดกับลูกศิษย์เป็นต้นว่า

“เมื่อวานนี้ฉันไปดูละครโอเปร่ามา แหมยิ่งใหญ่จริงๆ สมแล้วที่เขาใช้เวลาประพันธ์ถึง ๓ ปี”

“โมนาลิซ่า หรือ อย่าไปพูดถึงมันเลย ดา วินชีเขียนถึง ๔ ปี กว่าเสร็จ”

“ฉันเห็นฝรั่งชอบถ่ายรูป วัดพระแก้ว ที่ สนามหลวง ถ้าสิ่งก่อสร้างรอบ ๆ สนามหลวงเป็นศิลปะไทยแบบวัดพระแก้วหมด เมืองไทยจะยิ่งใหญ่แค่ไหน”

“แหม สถาปนิกคนนั้นมีปริญญาเอกจากเมืองนอกเสียไ้ แต่ออกแบบโรงแรมแพง ๆ หลังนั้นเหมือนกล่องกระดาษ”

“อนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช คนอุทิศเงินให้สร้างมากมาย มีแต่เพียงลูกกลมซีเมนต์ลูกเดียว แต่ลูกกลมนั้นมันใหญ่โตบาบอจริง ๆ”

“ใช่แล้ว บางคนเรียนศิลปะจนสำเร็จขั้นปริญญา เพื่อที่จะมาบันทึกเพียง รูปหยดน้ำ สักหยด บางคนเพียงเพื่อจะเป็นศิลปินเขียนสีหรือพ่นสีได้แบบเรียบสนิทสัก ๒-๓ สีเท่านั้นเองช่างเหลวไหลเหลือเกิน”

การศึกษาศิลปะในยุคปัจจุบัน วิชาภาคบังคับมีน้อย เวลาอิสระที่จะเสาะหรือค้นหารูปแบบของตัวเองนั้นมีมาก ภาควิจารณ์งานศิลปะเพื่อที่จะให้เข้าถึงงานศิลปะโดยทั่วไปมีน้อย หรือไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร จุดมุ่งหมายสำคัญคือมุ่งไปสู่การแสวงหาการสร้างสรรคงานใหม่ ๆ ที่เป็นตัวของตัวตัวเองหรือไม่ซ้ำแบบใครให้มากเข้าไว้ มุ่งแสวงหาเทคนิคแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากกว่าจะมุ่งเข้าถึงเนื้อหา ในที่สุดงานมักจะตกไปเป็นทาสเพียงความแปลกใหม่เท่านั้น โดยไม่ค่อยมีใครคำนึงถึงแก่นแท้ของศิลปะที่เป็นสาระแก่นมนุษย์ชาติแต่อย่างใด

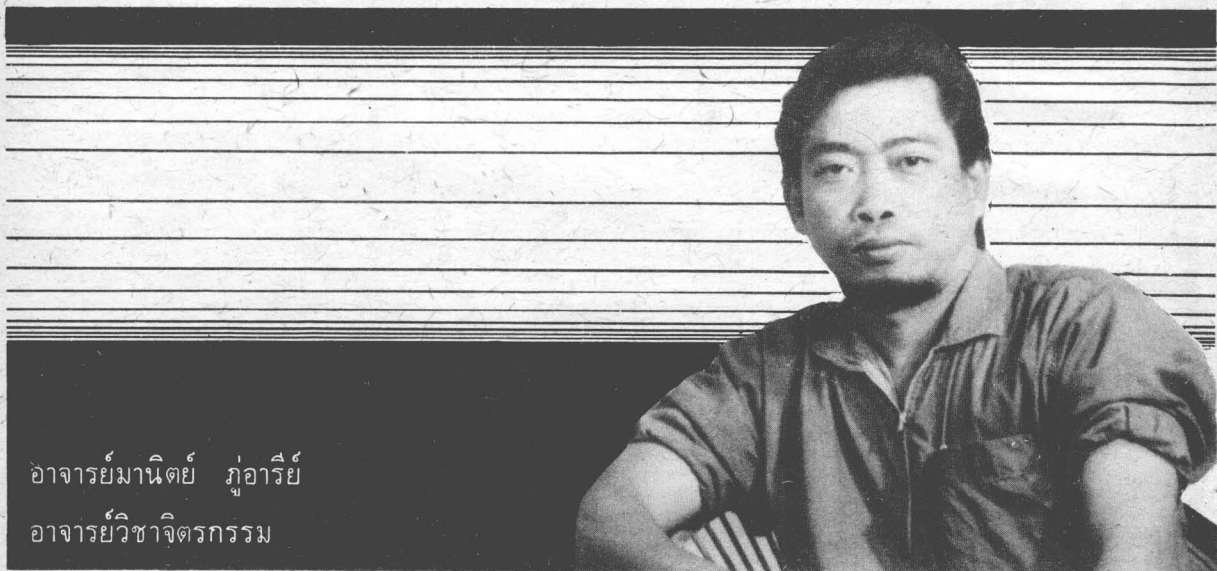
อาจารย์เสาวภา วิเชียรเขตต์
อาจารย์วิชาวิจัยศิลปะไทย

ศูนย์ : ในฐานะที่สอนวิชาวิจิตรศิลป์ไทย ปัจจุบันที่เรียน และสอนกันอยู่นี้มีคุณภาพทางวิชาการดีพอหรือยัง

อจ. เสาวภา : ก่อนที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน วิชาวิจิตรศิลป์ไทยในคณะ จิตรกรรมที่ศึกษากันอยู่ใน ปัจจุบันว่าดี หรือเลว หรือเป็นอะไรนั้น อยากจะ ขอกล่าวว่า ข้าฯ อยู่ในฐานะผู้ช่วยสอนของท่าน ผศ. เพ็ญ ทรัพย์ทักษ์ ซึ่งท่านมีตำแหน่งเป็นหัวหน้า แผนกวิชานี้ ท่านเป็นผู้กำหนดวางแผนการสอน ซึ่งก็อาศัยแนวเดิมมาจากท่าน ศจ. ศิลป พีระศรี เป็นส่วนมาก เพียงแต่ท่านได้ขยายวงกว้างออกไป สำหรับการศึกษาศาปัติยกรรมและภาพฝาผนังให้ เพิ่มขึ้น เมื่อกล่าวมาถึงตอนนี ก็ใคร่อยากจะกล่าวย้อนหลัง สมัยเมื่อท่าน ศจ. ศิลป ดำรงตำแหน่ง คณบดี และเป็นผู้สอนวิชานี้ด้วย ท่านได้เป็นผู้จัด หลักสูตร วางแนวปฏิบัติการสอนแต่ละวิชาให้มีความสำคัญ เชื่อมโยง ต่อเนื่องกัน โดยเฉพาะวิชา วิจิตรศิลป์ไทย ท่านได้เป็นผู้สนับสนุน พยายามชี้ให้เห็นคุณค่า และความสำคัญของศิลป์ไทยแขนงต่าง ๆ ตลอดมา ท่านได้ค้นคว้า เผยแพร่ ศึกษาเพิ่มเติมถึงความเป็นมาและทำอย่างไร จึงจะ ให้สิ่งมีค่าเหล่านั้นอยู่ในสภาพเดิมและคงทนอยู่ตลอดไป เพื่อที่จะให้ อนุชน รุ่น หลัง ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้

เกี่ยวกับ ศาสนา ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาติอย่างแท้จริง

แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ในปัจจุบันนี้ รูปการณ์กำลังเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้าม มิได้มีผู้ใดมองเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนเท่าที่ควร พยายามที่จะตัดหรือลดการสอนให้น้อยชั้นลง ถ้ามีโอกาสการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้เปลี่ยนไปในรูปแบบนามธรรมเป็นส่วนมาก (อ้างว่า เพราะจะต้องเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน) จึงเกิดช่องว่างขาดความสัมพันธ์ระหว่างวิชานี้กับวิชาอื่น ๆ ทำให้นักศึกษาเบื่อหน่าย มองเห็นความสำคัญที่จะศึกษาน้อยลง เมื่อเช่นนั้น การสอนก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เราจึงควรที่จะได้มีโอกาสปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร วิธีการปฏิบัติ ว่าควรจะมีการปรับปรุงอย่างไรเพื่อให้สอดคล้องกับ หลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงใหม่ แต่เหตุการณ์มิได้เป็นไปในรูปนั้น เพราะต่างคนต่างอยู่มิได้มีโอกาสร่วมกันคิด จากหลาย ๆ ความคิดมาช่วยกันสร้างสรรค์จากสิ่งที่มีรากฐานดีอยู่แล้ว ให้เจริญงอกงาม ไปในทางที่ถูกต้องควรจะนั้นผลที่ได้รับจึงสรุปได้ว่า ปัจจุบันวิชาวิจิตรศิลป์ไทยไม่ว่าทางการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนการค้นคว้านั้นด้อยลงและไม่กว้างขวาง

อาจารย์มานิตย์ ภาวนี
อาจารย์วิชาจิตรกรรม

ศูนย์ : การทำศิลป์ในเมืองไทย งานศิลป์บริสุทธิ์นั้นควรมีจุดหมายในทางใดในเรื่องของการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคมไทย

อจ. มานิตย์ : เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ทุกอย่างย่อมเปลี่ยนแปลงไป เมื่อถึงเวลาอันสมควรด้วยกลไก ของสังคม

ระบบทางการเมืองการศึกษา เศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีอิทธิพลหนุนเนื่องและเชื่อมโยงถึงบุคคลทุกอาชีพในปัจจุบัน ผลที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมในการเปลี่ยนแปลงนั้นมีแนวโน้มที่เจริญงอกงามหรือเสื่อมลงจนเป็นสภาพ

การที่เลวร้ายนำวิตก ในระยะเริ่มต้น ของระบบ ประชาธิปไตย การทำความเข้าใจกับระบบหรือรูปแบบอะไรก็ตามไม่เป็นสิ่งยาก แต่จะให้เกิดความรู้สึกสอดคล้องกันในจิตใจของการปฏิบัติ อันมีผลสะท้อนเต็มที่ต่อสถาบันสังคมนั้น ไม่ง่ายเลย แต่ละแขนงวิชาย่อมมีหน้าที่และความสำคัญบ่งชี้เฉพาะศาสตร์นั้นๆ มิได้ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน และในเวลาเดียวกันก็มีความสัมพันธ์ร่วมกัน เพื่อพัฒนาการและวิวัฒนาการ สังคมมนุษย์ ทั้งทางโลก และทางธรรม เพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง มนุษย์มีบทบาทในกิจกรรมทุกประเภท ผลแห่งกิจกรรมจะดีงามหรือเลวทรามก็มาจากจิตใจเป็นปฐม ความรู้สึกนึกคิดที่ตึงมาการแสดงออกก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่สภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตทุกวันนี้เสมือนกับจะซ้ำเติมให้มนุษย์ชาติขาดน้ำใจ และใกล้การเป็นวัตถุที่ทลายใจได้เข้าไปทีละน้อยๆ โดยไม่รู้สึกรู้สีกว่า ทุกชีวิตต้องต่อสู้เพื่อการอยู่รอดเป็นธรรมชาติของสัตว์โลก ถ้าสังคมมนุษย์ยึดถือวัตถุ เป็นสำคัญ จนไม่คำนึงถึงสภาวะจิตซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญกว่าแล้วแนวโน้มของความเลวร้ายย่อมบังเกิดกับสถาบันสังคมนั้นๆ อย่างไม่ต้องสงสัย

ศิลปะ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ที่เคียงคู่มากับมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย คุณศิลปก่อรูปด้วยพุทธิปัญญาและพลังจิตที่เติมเปี่ยมไปด้วยคุณค่าแห่งความงาม ที่แสดงออกในทางสุนทรีย์ภาพให้ปรากฏในลักษณะของงานศิลป์แต่ละประเภท ซึ่งเราได้รับรสชาติของความสุขทางใจโดยตรง ยิ่งสักดประโยชน์ใช้สอยทางกายลดน้อยลงเพียงใด งานศิลปชิ้นนั้น หรือ ประเภทนั้น ก็จะมี พวยพุ่ง คุณค่าแห่งการแสดงออกเป็นวิจิตรศิลป์ขึ้นเพียงนั้น ซึ่งเป็นผลต่อจิตใจโดยตรง ศิลปช่วยขัดเกลาลึกซึ้งที่หยาบกระด้าง และผ่อน คลาย ความรู้สึกที่จำกั้วง แคลให้เปิดกว้างอย่างมีอิสระ เป็นสื่อกลางแห่งมิตรภาพสำหรับมนุษยชาติโดยแท้จริง ผู้สร้างสรรค์ศิลปวิจิตรเขาชื่อศิลปิน ศิลปินผู้มีอารมณ์สูงแก้วเจียรนัยประสาททั้งหำรับรู้ พร้อมปรุง แต่งรวดเร็ว จระบบการหายใจเข้าออกทีละเอียดอ่อนแต่มั่นคง มีความจริงใจในการแสดงออกซึ่งบางครั้งก็เป็นเหมือนดาบสองคมในแวงดวงของสังคมที่ไร้สัจจะ เมื่อย้อนระลึกถึงอดีตจะเห็นได้ว่าศิลปกรรมแต่ละประเภทยังทรง

คุณค่าทางวัฒนธรรมสูงส่งทางพุทธิปัญญาและไม่จิตจางพล้งแห่งความงามเลย

เมื่อนึกถึงวงการศิลปปัจจุบันของบ้านเมืองเรารู้สึกหดหู่หัวใจ ที่มีความรู้สึกเช่นนั้นก็เพราะว่า เมื่อไรช่องว่างเพียง แค่วิสณูสลาย สื่อกกลางทางใจ ระหว่างศิลปิน ศิลป ประชาชนและสถาบันสังคมก็จะบังเกิดสุนทรีย์ร่วมกัน ช่องว่างจะไม่เกิดขึ้นถ้าทุกฝ่ายให้ความร่วมมือกัน รัฐต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง โดยตระหนักในความสำคัญของวัฒนธรรม การศึกษา และความสูงส่งทางด้านพุทธิปัญญาในการแสดงออกของเชื้อชาติ ยกระดับบรรณนิยและสุขภาพจิต ศิลปิน ควรเสียสละ ถอดถอนบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ส่วนตัวลงบ้างเพื่อสังคมปัจจุบัน เมื่อมีผู้เสนอและมีผู้สนองก็จะเป็นสถาบันของสังคม ศิลปินจะมีบทบาทและเกิดประโยชน์กับส่วนรวม ถ้าจะเป็นไปได้ตัวอย่างเช่น เมื่อสังคมเรียกร้องให้ศิลปิน เป็นผู้บรรยาย อภิปราย แสดงความคิดเห็น วิจารณ์หรืออธิบายความหมายหรือชักจูงความรู้สึกของศิลปกรรมที่ได้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะนามธรรม เป็นส่วนมากขณะนี้ หรือเขียนบทความสั้นๆ เกี่ยวกับศิลป ศิลปินก็ควรจะเสียสละบ้างในการสนองตอบแทนการปฏิเสธโดยสิ้นเชิง ประชาชนต้องสนใจและมีการศึกษาบ้างเท่าที่ควร ต่อสุนทรีย์ศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ความงามในธรรมชาติและอุปกรณ์ หลากแขนง ที่มีอยู่รอบตัวเราที่จะเป็นประโยชน์ ในการยกระดับ บรรณนิย การรับรู้ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การรับรู้และรู้สึกได้มากน้อยในศิลปย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษา และ พื้นฐาน ธรรมชาติของแต่ละคน ฉะนั้นการเข้าถึงศิลปมิใช่ของสดวิสัยเป็นแต่เพียงเปิดใจรับ และสัมผัสให้ได้มากที่สุดในด้านความรู้สึก และพลัง ความ งาม ของศิลปกรรมที่พวยพุ่งออกมาทำให้เราเกิดอารมณ์ สะเทือนใจเท่าที่จะรับได้ และเป็นขั้นๆ ไปในที่สุดก็จะรู้สึกวาศิลปเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ซึ่งเป็นอาหารใจที่สำคัญยิ่งนักวิจารณ์ศิลป และสื่อมวลชนทุกชนิดก็เ็นกำลังประสานงาน ที่สำคัญ ในบทบาท ของ ศิลป ที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมผดุงความดีงามของสังคม พอจะสรุปได้ว่าศิลปมีประโยชน์เอนกประสงศ์ต่อสังคมมนุษย์แน่นอน ดังเหตุผลที่กล่าวแล้วข้างต้นซึ่งเป็นเหตุผลส่วนตัวในเรื่องของศิลปิน ศิลป และสังคมไทยในปัจจุบัน

อาจารย์สมโภชน์ อุปอินทร์
อาจารย์วิชาประติมากรรม

ศุนย์ : การบริหารงานของ คณะมีส่วนใดบ้างที่ทำให้การศึกษาในระดับเบื้องต้นดีขึ้นหรือเลวลง ในแขนงประติมากรรม

อจ. สมโภชน์ : ไม่ว่าจะเป็น การศึกษา ในระดับ เบื้องต้น หรือระดับอื่นใด ถ้าหากบุคลากรไม่มีสมรรถภาพ ระบบการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ เป้าหมายของการศึกษาที่ตั้งเอาไว้ไม่ว่าจะ เลิศ ลอยเพียง ใดก็ย่อมไม่บรรลุผล แต่ถึงอย่างไรก็ตามโครงสร้างดังกล่าว ผมคิดว่า ระบบมีความสำคัญเป็นอันดับแรก หาก ระบบมีประสิทธิภาพผมหมายถึงระบบเสรี ธรรมที่ให้ความเสมอภาคและเอื้ออำนวยต่อบรรยากาศทาง ปัญญา หรือทางวิชาการ (Academic Freedom) ใช้อำนาจตามหลักเหตุผล ก็จะเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพให้แก่บุคลากรที่ หย่อน ยาน อยู่แล้ว ได้ดีขึ้น ที่ต่ออยู่แล้วก็จะ เป็นเลิศได้ ผมเห็นว่าผู้บริหารที่เป็นเผด็จการและระบบที่เอื้ออำนวย ให้เป็นส่วนหนึ่งเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้วิชาการทุกแขนง ไม่ใช่เฉพาะแขนงประติมากรรมเท่านั้นเลวลง

ศุนย์ : องค์การของการ ศึกษา แขนง ประติมากรรมในระดับอุดมศึกษาเบื้องต้น (๑-๓) นั้น ควรจะเป็นเช่นไร เพราะเหตุใด

อจ. สมโภชน์ : เมื่อเราแบ่ง เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลายกัน เบื้องต้นก็ควร ให้นักศึกษา ได้ เรียน วิชาพื้นฐานในทาง ประติมากรรมทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในมุมกว้างและควรให้เรียนวิชาศิลป ศาสตร์ โดยเฉพาะ

สังคมศึกษาเพื่อเตรียมตัวที่จะเป็นศิลปิน หรือนักวิชาการทางศิลปะที่มีคุณธรรมตามเป้าหมายที่วางเอาไว้

ศุนย์ : จุดบอดที่ไม่ทำให้การศึกษาแขนงนี้ดีขึ้นเพราะอะไร

อจ. สมโภชน์ : ก่อนอื่นต้องพิจารณาโครงสร้างในปัจจุบันว่ามีสภาพความเป็นจริงเช่นไรเสียก่อน ระบบในปัจจุบันเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ใช้ อำนาจได้อย่างกว้างขวาง และกลุ่มชนชั้นบริหารในระดับต่าง ๆ ก็เกาะกลุ่มช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างเหนียวแน่นโดยไม่ยึดกติกาที่ชอบธรรมใด ๆ ทำให้เกิดช่องว่างหรือจุดบอดระหว่างนักวิชาการที่ แท้จริงกับ ผู้บริหาร แบบสุดโต่ง นอกจากรายที่ เกิดพิศวาทกัน เป็นส่วนตัวเท่านั้นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจน เช่นผู้รักษาการในตำแหน่งคณบดี ไม่ให้ อาจารย์ ประจำบางคนทำการสอนเป็นเวลาติดต่อกันถึงสองปีโดยไม่ชี้แจงเหตุผลใด ๆ ให้เป็นที่ปรากฏเมื่อร้องเรียนขึ้นไป อธิการบดีก็ให้รองอธิการบดีมีคำสั่งชี้แจงลงไปว่าได้ Sabbatical Leave ต่างประเทศเขาทำกันอย่างนี้ นักเป็นลักษณะของผู้บริหารแบบ ไทย ๆ ถ้าจะทำอะไรก็อ้างฝรั่ง แต่ใครอ้างฝรั่งบ้างถ้าไม่ชอบใจก็มักจะพูดว่า นี่เมืองไทยว้าย ถ้าเป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างบวรพรคพวกแล้ว จะเป็นการไปปดมตเท็จอย่างไรก็ได้ทั้งนั้น นี่ไม่ใช่กาคน แต่เป็นรากเงาของทรราชซึ่งเป็นอุปสรรคอันใหญ่หลวงต่อ การเจริญงอกเงยของ

ระบอบประชาธิปไตย เมื่อผู้บริหารเป็นเผด็จการ ระบบบริหารเอื้ออำนวยให้แล้ว ครูอาจารย์ที่เป็นตัวของตัวเองก็จะถูกทำลายไปโดยสิ้นเชิง คงเหลืออยู่ได้ก็แต่พวก ประจบ สอพลอ และ ประเภท วิชาตัวรอดเป็นยอดดี เมื่อเป็นเช่นนั้นหากได้คนบดที่ เป็นอัจฉริยะก็ดี ตามความคิดของผมคุณธรรม จริยธรรมและ ความเป็น อัจฉริยะ ไม่ใช่ เป็น สิ่งเดียวกันเสมอไป ไอ้โจรที่มีความสามารถในทางโจรกรรมได้ เป็น เยี่ยม เขาก็ เรียก ได้ ว่า มี ความเป็น อัจฉริยะ เหมือนกัน อัจฉริยะที่ทำหน้าที่บริหารที่ไม่มีระบบที่ยึดธรรมรองรับก็อาจเป็นแก๊งอันธพาล และ ช้องโจรไปได้เช่นกัน ส่วนแนวการศึกษาที่จะสดดองไปในทางใดทางหนึ่งทำให้เกิดช่องว่างขึ้นได้ คนบดที่ว่าอะไรงมงายไปตามจำว อาจารย์ประเภทดังกล่าวก็เห็นด้วยช่วยกระพือ เป็นเป้าหมายที่ต้องการให้นักศึกษามีเอกลักษณ์ เป็นของตนเองก่อนตรธานไป ผมคิดว่าจุดบอดที่ไม่ทำให้การศึกษาแขนงนี้ดีขึ้นก็คือระบบ บริหารที่ให้อำนาจโดยไม่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งทำให้ นักวิชาการที่บำนาญเสียผู้เสียคนไปนักร้องแล้ว คุณก็คงเห็นแล้วไม่ใช่หรือว่าระบบปัจจุบันเลวร้ายเพียงใด ผลของการสืบสวนกรณีขัดแย้งภายในคณะจิตรกรรม ผู้รักษาการในตำแหน่งคนบดมีความบกพร่องสืบกว่าข้อและไม่ให้ความยุติธรรมกับผู้ได้บังคับบัญชา แต่ไม่สื่อให้เห็นถึงการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากรมาตราใด ๆ แต่ผู้เรียกร้องความเป็นธรรมกลับมีความผิดร้ายแรง เมื่อกฎหมายป้องกันและกีดกันผู้บริหารถึงเพียงนี้ พวกบำนาญแม้ว่าตนเองจะไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ๆ ก็วิ่งเต้นที่จะได้ตำแหน่งกัน จะได้โดยวิธีสกปรกโสโครกอย่างไรไม่เกี่ยง แต่พอได้รับผิดชอบกันขึ้นมาแม้เรื่องเล็กๆ เท่านี้ผังกบิตความรับผิดชอบโดย โยนกลองกันไปโยนกลองกันมา จนกลายเป็นเรื่องใหญ่โตเดือดร้อนกันทั่วๆ ไป นี่ละครับจุดบอดจุดใหญ่ที่จะต้องช่วยกันแก้ไข

ศูนย์ : การศึกษาอย่าง Academic ทางด้านวิชาการนั้นแตกต่างกับปัจจุบันอย่างไร และอย่างไรให้ประโยชน์แก่สังคม

ดร. สมโภชน์ : ตามความเห็นของผมการศึกษาอย่าง Academic คือการศึกษาตามหลักวิชา การศึกษาในปัจจุบันเน้นหนักไปในทางสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นคำที่มีอานภาพมาก มากจนบดบังคำอื่นๆ จนมีมิติ เหมือนกับนัก

การเมืองที่ฉวยโอกาสตั้งพรรคการเมืองว่า “พรรคนิยมกษัตริย์” อันนี้ผมพูดในแง่นามธรรมนะ แต่ในรูปธรรม คุณคงได้เห็นผลงานสร้างสรรค์มาแล้วจากการแสดงปริญญานิพนธ์ทางศิลปะแต่ละครั้ง ในสายตาของผมเห็นว่าเป็นผลงานของพิมพ์ ๆ เดียวทำให้เกิดช่องว่าง ในการสร้างสรรค์ศิลปะอย่างแท้จริง ถ้าหากถือเอาว่าการศึกษาอย่าง Academic หมายถึงหลักสูตรการศึกษาศิลปะที่ทางศาสตราจารย์ ศิลป พีระศรีได้วางเอาไว้ ซึ่งท่านวางเป้าหมายเอาไว้ว่า ต้องการสร้างศิลปินให้มีหลักวิชาได้มาตรฐานสากล เป็นผู้มีมนุษยธรรมและคุณธรรมสูง แต่จากประสบการณ์อันยาวนานของท่าน สภาพแวดล้อมทั้งทางการเมือง การศึกษา และวัฒนธรรม ไม่เอื้ออำนวยให้ ศิลปิน อาชีพเกิดมีขึ้น ได้ ในอนาคตอันใกล้จะเป็นได้ก็เพียงข้าราชการศิลปิน แต่ศิษย์รุ่นสุดท้ายของท่านเป็นศิลปินอิสระได้หลายคน เช่น คุณอนันต์ ปาณิน และคุณถวัลย์ ดัชนี ปรัชญาการศึกษาศิลปะของท่านก็คือองค์สาม ประกอบด้วย Hand Head และ Heart เพื่อความเป็นศิลปินยิ่งใหญ่ Hand หมายถึงความมีฝีมือ ความชำนาญและความคล่องตัวเพื่อให้เป็นไปตามคำบางการของ Head ซึ่งมีวิชา Drawing เป็นแกนกลางซึ่งเปรียบเสมือนกับไวยากรณของศิลปะ โดยแบ่ง ออกเป็นสองแนวควบคู่กันไปคือทำตาม หลัก วิชาอย่างเคร่งครัดและทำตามใจชอบอย่างเสรีเรียกว่า Freehand Drawing ในเวลาเดียวกันเพื่อไม่ให้เลเย่ดจนเกินไปก็เบรคลงเสียบ้างโดยให้เรียน Draft เส้นในวิชาสถาปัตยกรรมไทย ซึ่งเป็นการปูทางไปสู่วิชาวิจัยศิลปะไทยได้อีกโสดหนึ่ง นอกจากนั้นก็มีวิชาหลัก เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ (ขณะนั้นเรียกว่าวิชาแกะแม่พิมพ์ไม้) และวิชาเทคนิคต่าง ๆ ส่วนภาค Head ก็เรียนวิชาองค์ประกอบศิลปะ เป็นแกนกลาง โดยแบ่ง เป็นกำหนดเรื่องราวให้ทำ เสรีในการแสดงออก และให้แสดงออกได้อย่างเสรีทั้งเนื้อหาสาระ และการแสดงออก (Free composition) และมีวิชาเสริมสร้างคือ ศาสนวิทยา ปรัชญา วรรณคดี วิทยาศาสตร์และสังคมวิทยา ส่วนภาคที่เกี่ยวกับ Heart สอนให้เป็นผู้รู้คุณค่า นิยมผูกใจในศิลปะและเสริมสร้างรสนิยมที่ดีงามก็สอนวิชา ประวัติศาสตร์ และ แบบอย่างศิลปะทั้งทางตะวันตกและทางตะวันออก ศิลปวิจารณ์

สุนทรียศาสตร์ ดนตรีเปรียบเทียบ ในระยณะนั้นวิชา
กายวิภาคคนและสัตว์ถือเป็นวิชาเอกเรียนกันตั้งแต่ปี
ที่หนึ่งถึงปีที่สาม และไปเรียนสรุปอีกครึ่งหนึ่งในปี
ที่สี่และปีที่ห้า หลักสูตรการศึกษาหลักใหญ่ ๆ เท่าที่
นึกได้ก็เห็นจะมีแค่นี้ ผมลืมบอกไปว่า สมัยท่าน
ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี นั้น แบ่งการศึกษาศิลปะ
ออกเป็น สอง ระดับ คือ อนุ ปริญญา และ ปริญญา
เหมือนปัจจุบัน แต่ยุคแรก ๆ ระดับปริญญาที่ต้อง
เรียนตามหลักสูตรสองปีนั้น ต้องใช้เวลาเรียนกัน
จริงๆ ถึงห้าปีคือบทยาสองปีและบทยาสสามปี ถ้าจะ
ให้สมบูรณ์แบบจริงๆ ท่านกล่าวว่าต้องเรียนเตรียม
ศิลปะก่อนสี่ปีจึงจะเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมา
ในช่วงสุดท้ายของชีวิตของท่านที่มีคณะต่างๆ เกิด
ขึ้นใหม่ก็ตัววิชาบางอย่างออกไปหรือไม่ก็ให้เรียนรู้
ไว้เป็นเพียงแนวปฏิบัติ เช่น ทฤษฎี และเทคนิคต่างๆ
เพื่อให้เรียนสำเร็จภายในห้าปี มาตรฐานการศึกษา
ที่ท่านกำหนดเอาไว้ นั้น ไม่แพ้มาตรฐานสากลแต่
อย่างใด สังเกตได้จากผู้ที่สำเร็จก่อนปริญญาแต่
ไปทำปริญญาโทในอเมริกา กลับมาทำ ที่เพื่อน ๆ
ยังไม่สำเร็จบทยาสก็ยังมีอยู่ หลักสูตรที่ท่านวางไว้จึง
เป็นหลักสูตรที่คาบเกี่ยวกันระหว่างระดับปริญญาตรี
และปริญญาโท ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของท่าน
ดร. ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ที่เสนอแนะเอาไว้สำหรับหลักสูตร
ปริญญาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

คำถามที่ว่าอย่างไรจะให้ประโยชน์แก่สังคม ก็
ต้องพิจารณาต่อไปว่า หมายถึงสังคม ของบุคคลประ
เภทใด ทุกระดับสังคมประกอบไปด้วยบุคคลที่ทุก

ชนิดและบุคคลที่ถูกกดขี่ขูดรีด ในจำพวกบุคคล
สองประเภทนี้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจำแนกเอาไว้
เป็นสี่ประเภท คือประเภทบัวจุม โคลน ซึ่งมีโอกาส
เป็นเหยื่อของเต่าปลาได้มากที่สุด เปรียบได้กับผู้ที่
ใช้แรงงานประเภทต่างๆ พวกบัวใต้น้ำและพวกบัว
ปริ่มน้ำมีโอกาสที่จะเอาตัวรอดได้มากที่สุด เปรียบ
ได้ กับนักเรียน วิชาชีพชั้นสูง และ พวก ปริญญาชน
ส่วนประเภทบัวพื้นน้ำนั้นท่านไปดีแล้ว เปรียบได้กับ
ปัญญาชน ซึ่งเป็นเพียงบุคคลกลุ่มน้อยนิด ถ้าถือ
เอา หลักสูตรของท่านศาสตราจารย์ศิลป์ ว่าเป็น
Academic ความคิดส่วนตัว ของผม คิดว่า
Academic ให้ประโยชน์แก่สังคมได้ทุกชั้นทุก
ระดับตั้งแต่ผู้ใช้แรงงานไปจนถึงปัญญาชน เพราะ
หลักสูตรดังกล่าวเป็นไปเพื่อความคิดและความงามและ
เพื่อยกระดับสติปัญญาให้แก่เพื่อนมนุษย์ นี่ว่ากัน
ตามระบบเสรีธรรมนะครับ ส่วนปัจจุบันนี้ผมเห็นว่า
เป็นไปเพื่อรับใช้บุคคลประเภทเดียวและมีแนวโน้ม
ไปสู่สกุลช่างโบราณในรูปแบบใหม่เท่านั้น คือต้อง
ประจบประแจงต้องรู้จัก คุชชอบให้พวกที่ต้องเป็นนัก
หวดจึงจะได้วิชา มา ยิ่งไปกว่านั้นครูที่ตลาด (เห็น
แก่ตัว) จะให้ความรู้แก่ศิษย์จนหมดไส้หมดพุงไม่ได้
กลัวว่าศิษย์เก่งเท่าแล้วจะคิดล้างครู เขาว่ากันอย่าง
นั้น อย่างนี้จะกระมังที่บางคนยกย่องคนรุ่นก่อนว่า
เก่งกล้าในวิชาการ แต่วิชาการนั้นๆ หาได้มีการสื
ต่อกันมาเป็นขั้นตอนแต่อย่างใดไม่ ผมออกจะพูด
มากเกินไปเสียแล้ว แต่ถึงอย่างไรมักขอยืนยันว่า
ระบบที่ไม่ยุติธรรมเป็นจุดบอดของทุกๆ อย่าง

“นางนวล” (โจนาธาน ลีฟวิงสตัน) ดร. ชาญวิทย์ เกษตรศิริ แปล

ได้ที นายสุเมธ สุวิทยะเสถียร

โครงการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ฝ่ายเอกสารและ
สิ่งพิมพ์ ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ฯ กรุงเทพฯ ๖

ธนาณัติหรือตั๋วแลกเงินไปรษณีย์

ส่งจ่าย ปณ.รองเมือง ในนามของนายสุเมธ สุวิทยะเสถียร
(หัวหน้ากองจัดการ)

ราคา ๗ บาท
สมาชิก ศูนย์ สั่งซื้อ ๖ บาท

อาจารย์ชาเรียง วิเชียรเขตต์

อาจารย์วิชาประติมากรรม

ศูนย์ : การศึกษาประติมากรรมสมัยศ. ศิลป พีระศรี กับ
ปัจจุบันแตกต่างกันอย่างไร และอย่างไร จะให้คุณ
ค่าแก่วัฒนธรรมมนุษย์มากกว่ากัน (ความเหมาะสมกับ
สภาพสังคมเศรษฐกิจปัจจุบัน)

อจ. ชาเรียง : สมัยอาจารย์ศิลป ท่านได้ให้พื้นฐานเบื้องต้น
ที่สำคัญจากภาพนูนต่ำ (Basrelief) ไว้ให้เข้าใจ
อย่างซาบซึ้ง จนสามารถที่จะย้อนระยะของรูปลอย
ตัว (Round-relief) มาเป็นภาพที่นูนบาง มีระยะ
น้อยแต่ให้รู้สึกมีระยะกลมเหมือนรูปลอยตัว ที่มีระยะ
มากเหมือนที่เป็นจริงได้

คนที่ทำภาพนูนต่ำ (Basrelief) ได้ดีนั้น จะต้อง
เป็นคนฉลาดมีไหวพริบและความซาบซึ้งที่สะอาด
บริสุทธิ์ สามารถที่จะคำนวณระยะทาง ระยะสูง-ต่ำ
ได้ด้วยความรู้สึกประสาทสัมผัสที่ละเอียดอ่อน แต่
ต้องประกอบด้วยพลังจากภายใน ผู้ที่มีความสามารถ
สูงในทางปั้น Basrelief นี้จะปั้นเหรียญได้ดี
และมีคุณค่า อาจารย์ศิลปท่านมีความสามารถเป็น
พิเศษในทางออกแบบปั้นเหรียญท่านเคย ชนะการ
ประกวดในทางปั้นเหรียญที่ประเทศอิตาลีหลายครั้ง
ท่านได้ทำเหรียญไว้ที่ประเทศอิตาลีหลายครั้ง ท่าน
ได้ทำเหรียญไว้ที่ประเทศอิตาลีเป็นจำนวนมาก รวม
ทั้งเหรียญไปไปด้วย ในประเทศไทยท่านได้ออก
แบบเหรียญเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์และอื่น ๆ ไว้
เป็นจำนวนมาก

มีอยู่คราวหนึ่งเมื่อท่านกลับไปเยี่ยมบ้าน เกิดที่ประ
เทศอิตาลี ได้มีบริษัททำเหรียญที่มีชื่อเสียงติดต่อว่า

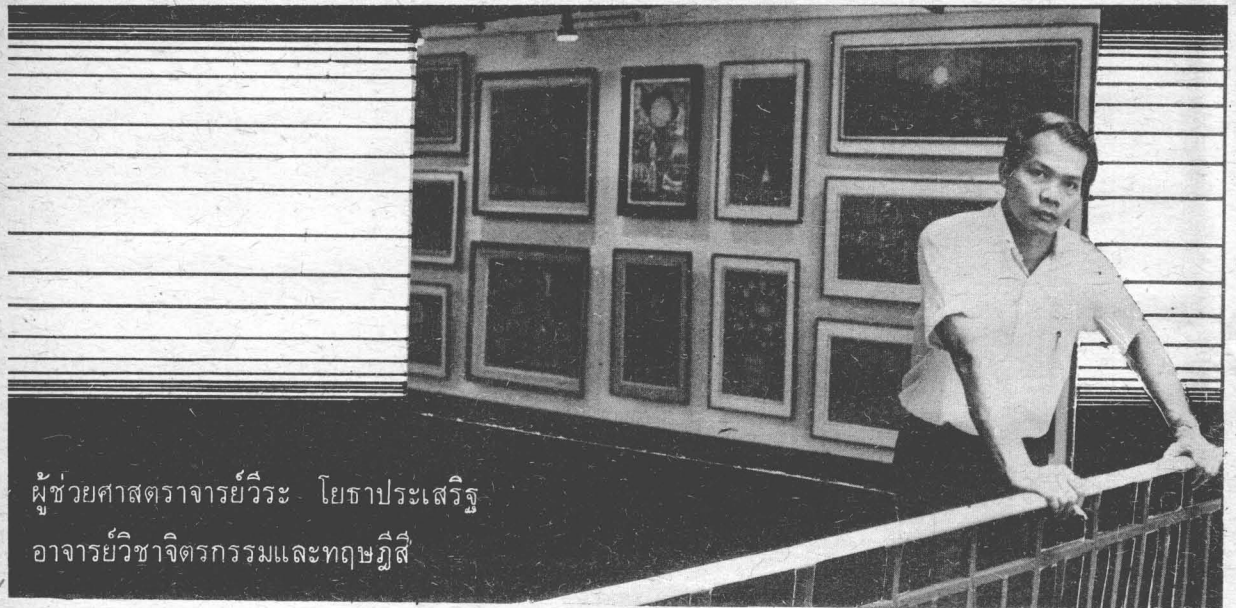
จ้างให้ทำงานประจำ โดยให้เงินเดือนสูงกว่าทำราชการ
ในเมืองไทยอีกและให้เงิน เป็นหลักประกันอีก
เป็นจำนวนมาก แต่ท่านก็ได้ปฏิเสธ เพราะท่านคิด
ถึงและรักที่จะปลูกฝังพื้นฐานในทางศิลปกับลูกศิษย์
ของท่านทางกรุงเทพ ฯ มากกว่าผลประโยชน์ส่วน
ตัว ท่านเป็นผู้เทอดทูนหัวใจ (spirit) และคุณธรรม
มากกว่าวัตถุอำนาจและเงิน สมัยเมื่อ ท่านเป็นหัว
หน้าในกองหัตถศิลป์ กองปั้นหล่อ ทำอนุสาวรีย์
และออกแบบทำศิลปทุกชนิด ให้แก่ ทางราชการ
เพราะเหตุที่ท่านเป็นคนตรง ของราชการแม่แต่ชั้น
เล็กชั้นเดียวท่านไม่ยอมให้ศูนย์หาย ระยะหลังท่าน
จึงถูกกีดกันออกจากตำแหน่ง ให้เหลือเพียงตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญ ในทางศิลปเพียงอย่างเดียวท่านรักและ
ซาบซึ้งในศิลป และวัฒนธรรมไทยมากกว่าคน ไทย
ที่เป็นกาฝากในประเทศไทยอีกหลายคน

ขอย้อนกลับไปกล่าวถึงภาพนูนต่ำ (Basrelief)
และภาพนูนสูง (High-relief) ทฤษฎี-หลักเกณฑ์-
ระยะสูงต่ำ-และความซาบซึ้ง เหมือนกับ Basrelief
ทุกอย่าง แต่มีความหนา- ความสูงต่ำ-ของระยะ
มากกว่า-คล้าย ๆ หรือเกือบจะเป็นรูปลอยตัว เมื่อ
นักเรียน นักศึกษามีความเข้าใจ ภาพนูนต่ำ และ
ภาพนูนสูง ดีแล้ว ท่านให้ศึกษารูปลอยตัว บาง
ที่ท่านก็ให้ทำสลักกัน ท่านเป็นคนที่มีทรรศนะกว้าง
ในการวางพื้นฐานทางการศึกษาศิลป แต่ท่านก็เป็น
นักประชาธิปไตยและพร้อมที่จะให้ลูกศิษย์ของท่าน
เป็นคนที่มีทรรศนะกว้าง เป็นตัวของตัวเองใครจะ
นิยมสไตล์ไหน-ลักษณะใด แล้วแต่ความเป็นตัว

ของตัวเองที่ธรรมชาติให้มา (พรสวรรค์) ไม่ใช่เสแสร้งทำ แต่ถ้าใครออกนอกเส้นทางมากนัก ท่านก็จะแนะนำสั่งสอนให้ถูกทาง แลละท่านก็ได้เน้นหนัก ในทาง พื้นฐานมากโดยให้อิสระตามธรรมชาติที่นักศึกษาแต่ละคนมี

ส่วนปัจจุบันพื้นฐานทางภาพนูนต่ำ (Basrelief) ภาพนูนสูง (High-relief) รูปลอยตัว (Round-re

lief) ศึกษาและปฏิบัติทางพื้นฐานกันน้อยมาก ส่วนการให้อิสระทางสร้าง สรรค์ก็ ให้อยู่ ในวงจำกัด พื้นฐานการศึกษา เมื่อจบออกไปแล้วจึงมีน้อยและอยู่ในวงแคบ ในเมื่อพื้นฐานโครงสร้างมีน้อยและแคบ ธรรมชาติสร้างสรรค์เพื่อส่วนรวม เพื่อศิลปะ จึงต้องไปและแคบตามไปด้วย พลอยทำให้สังคมแคบ และความเห็นแก่ตัวก็ตามมาที่หลัง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วীর โยธาประเสริฐ
อาจารย์วิชาจิตรกรรมและทัศนศิลป์

ศูนย์ : เท่าที่ทราบ อาจารย์ได้มีโอกาสไปศึกษาต่อที่ประเทศอิตาลี ในแขนงวิชา (GRAPHIC ART) นั้น แต่อาจารย์กลับมาสอนวิชาจิตรกรรม ซึ่งไม่ตรงกับเป้าหมายและทักษะของอาจารย์เลย

ศศ. วীর : ผมได้รับทุนจากรัฐบาลอิตาลีเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๐๗ เพื่อไปศึกษาวิชาศิลปะที่กรุงโรม วิชาที่ศึกษานั้นเขาแบ่งออกเป็น ๓ หมวดใหญ่ ๆ คือ จิตรกรรม ภาพพิมพ์ และประวัติศาสตร์ศิลป์ โดยที่นักศึกษาจะต้องเรียนทฤษฎี แต่ถ้าใครจะสนใจวิชาใดมากก็จะมีเวลาให้กับวิชานั้นเป็นพิเศษก็ได้ สำหรับผมนั้นจบจากจิตรกรรมก็จริง แต่ก็ไม่ถนัดในวิชาจิตรกรรมทฤษฎี สำหรับวิชาจิตรกรรมประเภทสีน้ำแล้วผมมีความรักเป็นพิเศษใจให้ความสนใจเป็นพิเศษตลอดมา ตั้งแต่ก่อนเข้ามามหาวิทยาลัยศิลปากรจนกระทั่งถึงปัจจุบัน และตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ในอิตาลีผมก็ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ออกตระเวนเขียนภาพทิวทัศน์ด้วยสีน้ำทั่วประเทศอิตาลี และอีกหลายประเทศในยุโรป ดังที่ผมได้เคยเปิดแสดงงานคนเดียวประเภทสีน้ำและภาพพิมพ์ที่กรุงเทพ ฯ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗

ส่วนวิชาภาพพิมพ์นั้นเป็นวิชาใหม่สำหรับผมผมจึงสนใจเป็นพิเศษพอ ๆ กับจิตรกรรม แต่เนื่องจาก

เป็นวิชาที่ต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่แปลกไปกว่าจิตรกรรมและเป็นงานที่จริงจัง ผมจึงต้องทุ่มเวลาและค้นคว้ามากขึ้น ผลการสอบ (ที่อิตาลี) ปรากฏว่าผมได้คะแนนภาพพิมพ์ ๓๐ ส่วน ๓๐ จึงมากกว่าวิชาจิตรกรรมเล็กน้อย แต่ถึงกระนั้นผมคิดว่า ผมยังไม่มีคามถนัดอย่างเพียงพอที่คนอื่นเข้าใจ เพราะผมสนใจเป็นพิเศษก็เฉพาะประเภทภาพพิมพ์ (Etching) และผมพยายามเปลี่ยนแปลงเทคนิคและสไตล์มาเป็นลักษณะของตัวเองและถ้าจะสังเกตงานภาพพิมพ์ของผมบางส่วน บางภาพจะมีลักษณะคล้าย ๆ กับงานจิตรกรรมประเภทสีน้ำของผม

สำหรับการสอนของผมที่มหาวิทยาลัยศิลปากรที่สอนเฉพาะวิชาจิตรกรรมนั้น ก็เป็นวิชาที่ผมถนัดและพอใจ และที่ไม่ได้สอนภาพพิมพ์ด้วยนั้นก็เนื่องมาแต่สังกัดของผมขึ้นอยู่กับภาควิชาจิตรกรรมเพราะตามกฎหรือระเบียบนั้น ผู้ที่สังกัดภาควิชาใดก็จะต้องสอนอยู่ในสังกัดนั้น ๆ ตามความเห็นของผม ควรให้อาจารย์ผู้สอนได้สอนทฤษฎีตามที่ตนถนัดโดยไม่จำกัดจำกัดว่าตนสังกัดอยู่ในภาควิชาใด ซึ่งผมเองก็ยินดีที่จะสอนทั้งวิชาจิตรกรรมและภาพพิมพ์

“ศูนย์”

เสนอเรื่องที่เป็นสาระ
ที่ชาวไทยเราควรรู้
ฉบับหน้าอ่าน
ว่าด้วย **ชนชั้นในสังคมไทย**
ชนชั้นศักดินา
ชนชั้นกฏุมพี
ชนชั้นกรรมาชีพ
ชาวนา นักศึกษา

ฯลฯ

เรื่องยาว “พ่อข้า เพ็งจะข่ม”

โดย สันติ ชูธรรม

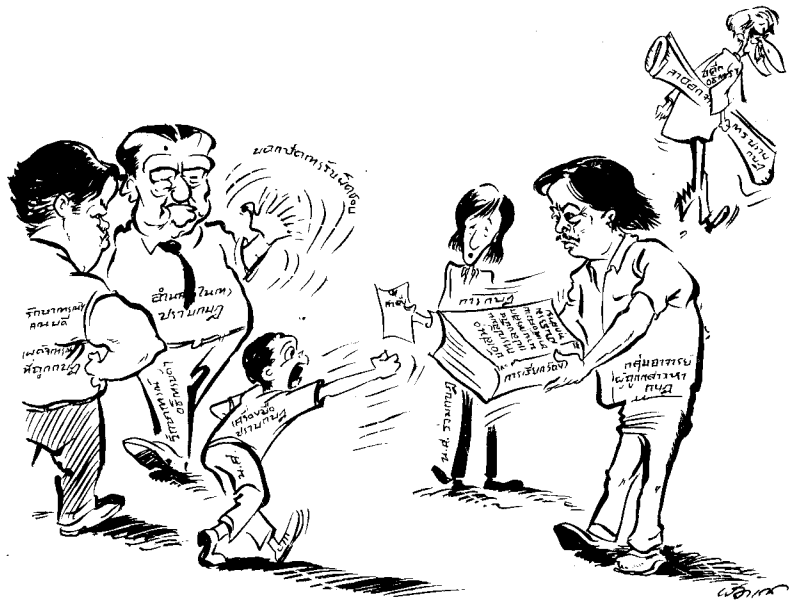
เข้มข้นขึ้นตามลำดับ

ทุกเรื่องชวนอ่าน สรรแล้ว
เพื่อทุกท่านที่ชอบเรื่องเป็นสาระ

อย่าลืม

วารสารรายปักษ์ “ศูนย์”

ออกวางจำหน่ายทุก ๑๕ วัน

“เรื่องของ ท.ร. กนก สืบค้น ใน ‘ศิลปกรรม’”

สัญญาประชาคม – CONTRAT SOCIAL

จิง จักส์ รุสโซ เขียน – เจ้าทฤษฎีแห่งอำนาจอธิปไตยของราษฎร
จินดา จินตนา เสรี แพลและเรียบเรียง – กำหนดออกวางจำหน่ายในเร็ว

สิบผู้นำของโลก โดย กฤษณ์ วรางกุล

อ่านประวัติชีวิต และผลงานผู้นำของโลกที่ยังมีชีวิตอยู่

นิกสัน, เบรสเนฟ, ทานากะ, เจียงไคเช็ค,

เหมา เจ๋อตง, อินทิวา คานธี, แกัดดาฟี,

ลิกวนยิว, อามิน, ฟรังโก,

วางตลาดในเร็ววัน

“ศูนย์” ฉบับนี้เป็นฉบับพิเศษ จัดทำกัน
ระณีต เพื่อให้ผลงานของ “ศูนย์” อยู่ในระ
ฐานตามที่ท่านผู้อ่านพึงพอใจให้พึงพอใจมาก
ขึ้นไป

ดังนั้นฉบับนี้จึงเป็นฉบับที่ออกแทนฉบับที่ ๕
รก ประจำวันที่ ๑ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๗)

“ใครเผาหนาราย” เป็นเรื่องสะท้อนใจสำหรับ
มีมนุษยธรรมทุกท่านเพียงฝ่ายผู้กุมอำนาจรัฐ (อย่าง
ตั้งสมมติฐานว่า ชาวบ้านเลื่อมใสในลัทธิตรงข้าม
ไม่คิดอย่างที่ชนชั้นผู้ปกครองคิด มันต้องถึงกับเผา
ลายทรัพย์สิน และฆ่าเขาเสียหรือ เขามีความผิดอะไร
ถึงขนาดต้องฟาดฟันเขาให้เจ็บปวด สูญเสียสิ่งที่เขา
ทำไมเราจึงไม่หาทางที่จะให้เขาประสบความสำเร็จใน
ฐานะที่เกิด มาเป็น คน ไทยเหมือนเช่น ชนชั้นผู้
กำลังเสวยสุขกันอยู่ เราทำไมไม่ลดช่องว่างระหว่าง
บเมือง ระหว่างคนจนกับคนรวย อันเป็นปัญหาใหญ่
กิดปัญหาอะไรต่ออะไรตามมาเป็นลูกโซ่มากมาย

พ.ร.บ.ป้องกันการทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ “ศูนย์”
ถึงความที่บัญญัติเป็น พ.ร.บ. นี้มาแต่เริ่มแรก (ท่าน
ทราบข้อดีข้อเสียของ พ.ร.บ. นี้ก็อ่านได้จาก “ศูนย์”
มฤคย์ได้) มันทำลายผู้บริสุทธิ์มาากต่อมากแล้ว อีก
เราจะวิเคราะห์ถึงผลงาน ของการปราบปรามผู้ก่อการ
การทราบกันว่าใครเป็นผู้สร้างขึ้นมา และด้วยจุดประ

สงค์อันใด ขอบอกกล่าวให้ชัดเจนชัดคำอีกครั้งว่า หากหา
ความยุติธรรมในสังคมไม่ได้แล้วไซ้ ผืนแผ่นดินนี้จะต้องลุก
เป็นไฟอย่างแน่นอน ใครหรือจะทนได้ ในระบบการเมืองที่
ต่างฝ่ายต่างฉวยโอกาส ให้แก่ตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่นทั้งนี้
ไม่ต้องกล่าวถึงประชาชนธรรมดา ๆ เลย

นโยบายที่สร้างความแตกแยกในหมู่ประชาชนนั้นเขา
จะสว่างกันขึ้นในรัฐที่ปกครองด้วยระบอบทราชาธิปไตยที่เขตรัด
เอารัดเอาเปรียบเพื่อนมนุษย์ด้วยกันทั้งนั้น เหมือนกับ
นโยบายของ ประเทศอภิมหาอำนาจจักรวรรดินิยมที่บงการต่อ
ลูกสมุนให้สร้างความแตกแยกขึ้นในหมู่ประชากรในโลกที่สาม
โดยการ “แบ่งแยกแล้วปกครอง และ แบ่งแยกแล้วทำลาย”
เพื่อจะได้เขตรัดตักตวง วัตถุดิบ และทรัพยากรธรรมชาติอย่าง
มันมือ

เห็นที่ประชาชนชาวไทยจะต้องจับหัวเข้าพูด
กันอย่างตรง ๆ อย่างเอาจริงเอาจังแล้วว่าเราเป็นไท
เป็นไทย ไม่ใช่ทาสของใครไหนทั้งสิ้น เราจะร่วม
กันต่อสู้และทำลายผู้นำชาติไทยของเราที่ไปผูกมัดให้
อยู่ใต้การบัญชาของจักรวรรดินิยมต่างชาติ และทำ
ลายผู้กดขี่เอารัดเอาเปรียบคนส่วนใหญ่ของประเทศ
มีสิ่งเดียวที่เราจะรับใช้คือประชาชนที่ต้องเอาหลัง
ตากฟ้าหน้าจ้องดินให้ได้รับความ สุขความ สบาย
เหมือนเช่นเรา ๆ ทั้งหลาย,

โครงการหนังสือชุดกระเป๋

ฝ่ายเอกสารและสิ่งพิมพ์ โครงการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ศูนย์กลางนิเทศน์กาศึกษาแห่งประเทศไทย

ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น ญี่ปุ่น...

ชีวิตเขาเป็นโมฆะ (ออกจำหน่ายแล้ว)

ชีวิตและการต่อสู้ของ ๑๐ รัฐบุรุษของโลก ยุคปัจจุบัน

โจนาธาน ลิฟวิงสตัน นางนวล

กวีผู้ต่อสู้เพื่อเสรีภาพ

คู่มือประชาธิปไตย

สัญญาประชาคม มาดาม คาสเซอ รุสโซ

หลักวรรณกรรมวิจารณ์

กัมภีร์ สำหรับผู้ถูกกดขี่ เปาโลว์ แฟร์

กอร์บาชเฌในวงการหนังสือพิมพ์

ประวัติศาสตร์ก็อะไร อี.เอช.การร์

วรรณจินดาล มุลค์ ราช อนันท์

ปฏิบัติการทางวัฒนธรรมเพื่อเสรีภาพ เปาโลว์ แฟร์

ประวัติและผลงานของเทียนวรรณ

ภาษาไทย

กบฏ ร.ศ. ๑๓๐ (การปฏิวัติครั้งแรกของเมืองไทย)

นิราศหนองคาย

ธีรยุทธ บุญมี

ธัญญา ชุนชฎาธาร

กฤษณ์ วรางกูล

ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (แปลและเรียบเรียง)

ทวีปวร

เรณู สุวรรณฤติ

จินดา จินตเสรี (แปลและเรียบเรียง)

นพพร สุวรรณพานิช

จิราภรณ์ ศิริสุพรรณ (แปลและเรียบเรียง)

ศ.ค.น.

จิราภรณ์ ศิริสุพรรณ (แปลและเรียบเรียง)

จิตติน ธรรมชาติ (แปลและเรียบเรียง)

ธานินทร์ ศาสดาพงษ์ (แปลและเรียบเรียง)

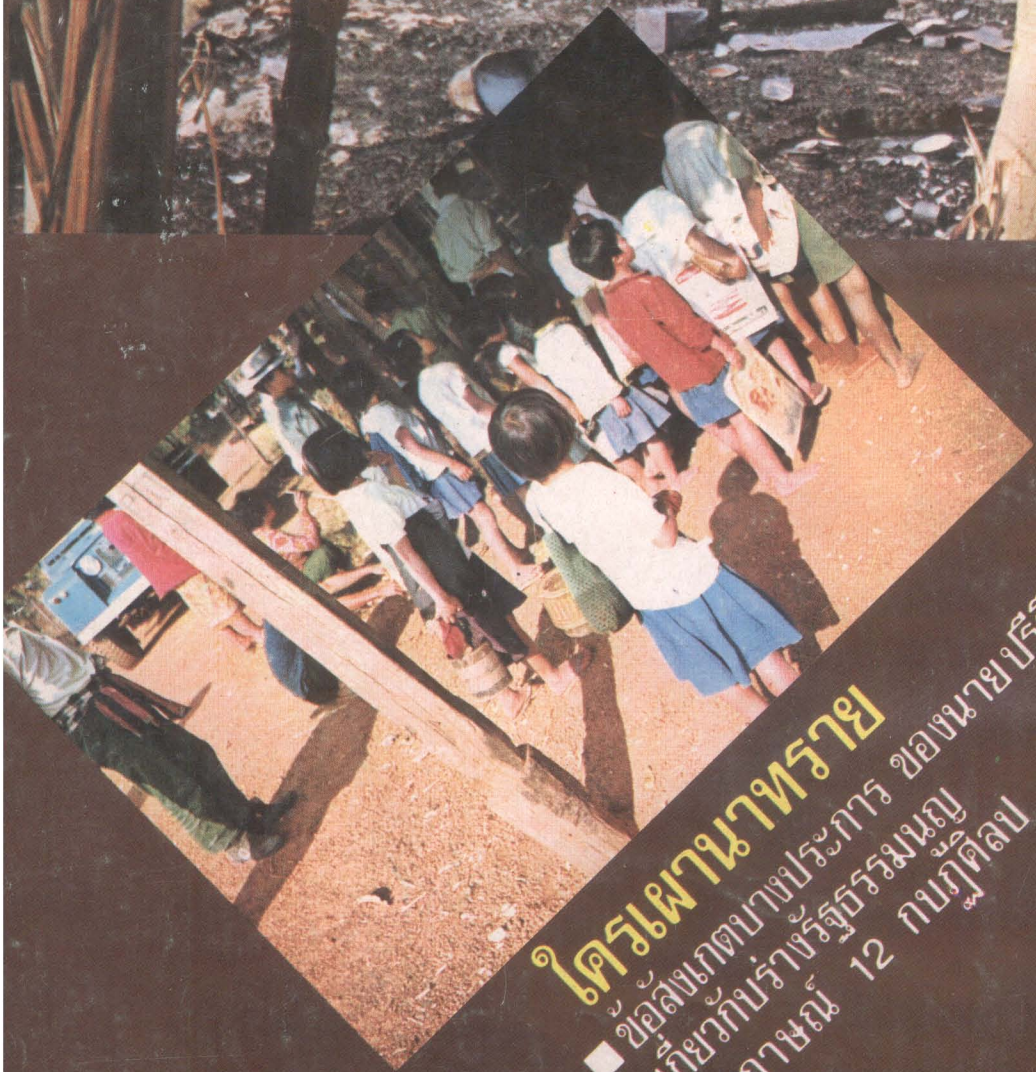
จิตร ภูมิศักดิ์

ร.ต.เหรียญ ศรีจันทร์ ร.ต.เนตร พูนวิวัฒน์

สมชาย ปรีชาเจริญ

ฉบับนี้หนังสือ...
ทางเหนือของ...

ใครเผาทำลาย

- ข้อเสนอแนะประการ ขอนายปรีดี พนมยงค์
เกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ
- สัมภาษณ์ 12 กบฏคัลป